

அன்புமூர்த்தி
ச.திருச்செந்தூரன்

உருக்கால் பருவை

நான் பாடசாலையில் அறிந்த ஒழுக்க
தர்ம வாழ்விற்கும் தற்கால யதார்த்த
வாழ்விற்கும் பெருமளவு இடைவெளி
இருப்பதும், கலாச்சாரம் மற்றும்
பண்பாட்டில் ஒரு வீழ்ச்சிப் போக்கு இருப்பதும்
என் அவதானத்தில் ஏற்படுத்திய பதிவு
தான் ஊழிக்காலப்பறவை. அதன்
சிறகசைப்பின் அதிர்வுகளை காலம்
நெறிப்படுத்தட்டும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இளழ்ச்சூலப்பறவை

(சமூகவியல் கட்டுரைகள்)

அன்புவழியூர்

ச.திருச்செந்தூரன்

அம்மா பதிப்பகம்

வெளியீடு - 23

31/1, சமாது ஒழுங்கை

தரும்கோணமலை

நூல் விபரம்

நூல் தலைப்பு

ஊழிக்காலப்பறவை

ஆசிரியர்

ச.திருச்செந்தூரன்

பதிப்பு ஆண்டு

2014 - ஆனி

இலக்கிய வகை

கட்டுரை

உரிமை

ஆசிரியருக்கு

பிரதிகள்

500

மொத்த பக்கங்கள்

95

அட்டைப்படம்

சிக

கணனி வடிவமைப்பு

அஸ்ரா பிரிண்டர்ஸ்

அச்சிட்டோர்

அஸ்ரா பிரிண்டர்ஸ்

வெளியிட்டோர்

அம்மா பதிப்பகம்

31/1. சமாது ஒழுங்கை. திருகோணமலை.

(0756901316)

நூலின் விலை : 250/=

I.S.B.N : 978-955-7520-01-8

என்னை ஆசையாக பெற்றெடுத்து வளர்த்த,
அன்புத்தாய் சாந்திமலருக்கும், அறிவுரைகள் பல தந்து
ஆளாக்கிய அருமைத்தந்தை சரவணபவனுக்கும்
இந்நூல் சமர்ப்பணம்

என் ஆழ் மனதில் இருந்து.....

உயர்தரப்பரீட்சை எழுதியவுடன் பாடசாலையை விட்டுவிலகி. சமூகத்திற்குள் வந்தவுடன். சமூகத்திற்குள் காணப்பட்ட வாழ்வியல் முறைகள் வித்தியாசமானவையாக இருந்தன. நான் பாடசாலையில் கற்ற ஒழுக்க. மற்றும் தர்ம வாழ்வுக்கும் தற்கால யதார்த்த வாழ்விற்கும் பெருமளவு இடைவெளி இருந்ததை அவதானிக்க முடிந்தது. அதே வேளை நான் தனியார் நிறுவனமொன்றில் வெளிக்கள உத்தியோகத்தராக பணியாற்றும் வாய்ப்புக்கிடைத்த போது. அவர்களது வாழ்வியல் முறைகளை மக்களோடு மக்களாக இருந்து அவதானிக்க முடிந்தது.

எமது கலாச்சாரம் மற்றும் பண்பாடு ரீதியான விடயங்களையும் உற்று நோக்கும் போது. தற்கால மக்களது வாழ்வியலில் பெருமளவு கலாச்சாரம் மற்றும் பண்பாட்டில் ஒரு வீழ்ச்சிப்போக்கை அவதானிக்க முடிந்தாலும் ஒருசாரார் கல்வி பொருளாதார ரீதியாக வளர்ச்சி அடைந்துள்ளதை அவதானிக்க முடிந்தது. எமது இனத்தின் தற்கால. யதார்த்த வாழ்வியல் எனது மனதை பாதித்தது. இவ்வாறான விடயங்களை எனது இனத்தின் அனைத்து மக்களுக்கும் தெரியப்படுத்தி. அவர்களை மாற்றம் பெறச்செய்ய வேண்டும் எனும் நோக்கிலே தான். எனது இக்கட்டுரைகள் பத்திரிக்கைகளில் பிரசுரமாகின.

இன்று நூலுருப் பெறும் இக்கட்டுரைகள் தற்கால எம்மினத்தாரின் யதார்த்த வாழ்வியலை பேசும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. அதேவேளை ஂனது வளர்ச்சியில் பங்களிப்புச் செய்த பெற்றோர்கள். நண்பர்கள் மற்றும் ஂனது கட்டுரைகளை பிரசுரித்த பத்திரிகைகளுக்கும். இப்புத்தகம் வெளிவர உறுதுணையாய் இருந்த ஂடகவியலாளர்கள். இலக்கியவாதிகள் மற்றும் அம்மா பதிப்பகம் ஂன அனைத்து தரப்பினருக்கும் ஂன் ஆழ்மனதில் இருந்து மனம் கலிந்த நன்றிகளை தெரிவித்துக் ஑ாள்கிறேன்.

சமூகத்திற்கான ஂனது இலக்கிய படைப்புகள் இன்னும் தொடரும்.஑ாலம் ஂனும் பெருவெளியில் ஂரிந்து போன பின்பும் சாம்பலில் இருந்து ஂழுந்து பறக்கும் ஂனது ஂனழிக்஑ாலப்பறவை பறக்கத் தொடங்குகிறது. அதன் சிறகைசப்பின் அதிர்வுகளை ஑ாலம் புடம் போட்டுக் ஑ாட்டும்.

விரைந்து ஂனது அடுத்த வெளியீட்டினில் சங்கமிப்போம்.....

பிரியமுடன்

ச.திருச்செந்துரான்

691/C அன்புவழிபுறம்

திருக்கோணமலை

தொ.பே : 0758394895

பிரணீந்துரை

“வீடின்றிப் பிரபஞ்சமெங்கும்
ஓய்வின்றிச் சிறகசைக்கும் ஒலி”

திரு. ச.திருச்செந்தூரனின் “ஊழிக்காலப்பறவை” கட்டுரைத்
தொகுப்பின் பார்வை
மாயன் இரா.ஸ்ரீஞானேஸ்வரன்

இந்தக் கட்டுரைத் தொகுப்பு தனக்கான நோக்கொன்றை வரித்திருக்கின்றது. சராசரி வாசகனுக்கு ஓர் தூண்டலை ஏற்படுத்த முயலும் - பிரபஞ்சத்தில் ஒரு வண்ணத்துப்பூச்சியின் சிறகசைப்பின் அதிர்வு எனக் அதனைக் கொள்ளலாம் - இக்கட்டுரைகள் சராசரி வாசகனிடையே அதிர்வினை ஏற்படுத்தி விடுகின்றன. எனவே முதற்கண் ஒரு கன்னி முயற்சியாளனாகத் திருச்செந்தூரனின் கட்டுரையாக்கம் தனது நோக்கத்தில் வெற்றியடைந்துள்ளது. வாழ்க!

நான், கிழக்கின் பிராந்தியப் பத்திரிகையான மலைமுரசின் ஆசிரியராக, அச்ச ஊடக வாசிப்பாளர்கள் அருகிவரும் நிலையில் அச்ச ஊடகங்களுக்காக எழுதுபவர்களும் அருகி வருகின்றார்கள் என்பதை உணரும் காலகட்டத்தில் திருச்செந்தூரனின் இந்த முயற்சி ஒரு நம்பிக்கையைத் தருகின்றது.

கட்டுரைகளுக்கும் ஏனைய மனங்கவர் இலக்கிய வடிவங்களான கவிதை மற்றும் சிறுகதைக்கும் இடையேயான மிகப்பெரும் வேறுபாடு கட்டுரையின் எழுத்துக்கள் எவ்விதமான முலாமும் பூசப்படாமல், புனைவிற்கும் -அபுனைவிற்கும் உட்படாமல் தமது பேசு பொருளைப் பற்றிச் செல்லவேண்டியிருப்பதே. திருச்செந்தூரனும் தனது கட்டுரைகளின் போக்கினை மேம்போக்கான இயற்பண்பினூடோ (Neutrality) அல்லது யதார்த்தத்தினூடோ (Realism) வடிவமைத்துக்

கொண்டுள்ளார். ஆனால் இக் கட்டுரைகளின் கருத்துக்களில் ஆழப்பயணிக்கும் அவரது முயற்சிகள் தடைப்பட்டுள்ளமைக்கு அவர் தேர்ந்தெடுத்த வாசகன் தொடர்பான அவரது புரிதல்தான் காரணம் போலத் தெரிகின்றது.

இவ்வெழுத்தாக்கப் படைப்பின் ஊடாகத் தனது வயதையொத்த இளைஞர்களின் உள்ளக் கிடக்கைகளுக்கு வார்த்தை வடிவம் தரும் முயற்சிகளைக் கட்டுரையாக்கியுள்ள திருச்செந்தூரன் சிலவேளைகளில் மாற்ற முடியாத விடயங்களை மாற்ற முயற்சிக்கும் அல்லது ஏற்கனவே தமிழர் தமது பண்பாட்டுக் கோலங்களாக வரித்துக் கொண்டவற்றை நடைமுறையில் உடைத்துவிடும் விடயங்களை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது முரண்பட்டுக்கொள்ளும் மனநிலையில், அம் முரண்பாட்டினால் உள்ளத்திலெழும் வலியைக் கட்டுரைகளாக ஆக்கும் போது அவை புத்தி கூறும் பண்பினை வெளிப்படுத்துவதை வாசிக்கக் கிடைக்கின்றது.

உண்மையிலேயே தற்போதைய சூழலில் கட்டுரைகளைப் படைக்கும் முயற்சியானது மிகப் பெரும் சவாலுக்கு முகங்கொடுத்துள்ளது. கல்வியாளர்கள் ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பிப்பதுடன் அக்கட்டுரைகள் பல்கலைக்கழக வெளியீடுகளுடன் மட்டுப்படுத்தப்பட்டு விடுகின்றன. ஈழத்தில் வெளியாகும் பல்வேறு அரசியல் கட்டுரைகள் எண் கணிதத் தகவல் தொகுப்புக்களாக அல்லது கடந்தகால மீட்டாய்வுகளாக அமைந்திருக்கின்றன. அவை தனிமனிதச் சிந்தனையைத் தூண்டக் கூடிய பண்பில் இன்னும் வெற்றியடையா நிலையில் உள்ளன. பத்திரிகைகளில் வெளியாகும் ஏனைய வகைக் கட்டுரைகளின் தாக்கமும், வாழ்வும் ஒப்பீட்டளவில் குறைந்துள்ள நிலையில் திருச்செந்தூரனின் இம்முயற்சி பாராட்டப்பட வேண்டியது. ஆழ்ந்து, அகன்று, நுனித்த அறிவுடைய கட்டுரைகளை நோக்கி அவரது எழுத்தாணி மென்மேலும் நகரட்டும்....!

என்றும் அன்புடன்
மாயன் இரா.ஸ்ரீஞானேஸ்வரன்

பதிப்புரை

ஊழ்க்காலப் பறவை

அன்புவுழிபுரத்தைச் சேர்ந்த இளங்கவிஞர் என இனம்காணப்பட்ட அன்புவுழியூர் ச. திருச்செந்தூரன் அவர்களின் முதலாவது நூலான “ஊழ்க்காலப் பறவை” கட்டுரைத் தொகுப்பினை அம்மா பதிப்பகத்தின் 23^{ஆம்} வெளியீடாக வெளியிடுவதில் மகிழ்கின்றோம்.

அன்மைக் காலமாக இவர் பல கவியரங்கு மேடைகளில் மட்டுமல்லாது மறைமுரசு, தினக்குரல், சுடர்ஒளி, நீங்களும் எழுதலாம் இப்படி பல இதழ்களில் கவிஞராக தன்னை வெளிப்படுத்தியவர்.

இவர் கட்டுரைகள் எழுதுவதினும் வல்லவர் என்பதை உதிரியாக எழுதிய கட்டுரைகள் மூலம் இனங்காண முடியாதிருந்தது. நாளிதழ்களில் வெளிவருபவை காலையில் பூத்து மாலையில் வாடும் மலர்கள் என்பர். அனைத்துமே தொகுப்பு நூலாக வெளிவரும் போதுதான் எழுதப்பட்ட விடயங்கள் எதுவென இனம் கண்டு கருத்து கூறமுடியும் என்று கருதுபவர்களும் உண்டு. நாமும் ச.திருச்செந்தூரனின் கட்டுரைகளை சேகரித்து தந்திருக்கின்றோம். அனேகமானவை சுடர்ஒளி வார இதழில் வெளிவந்தவை. சிலர் வாசித்து இருக்கலாம். பலர் வாசிக்காமல் இருந்திருக்கலாம்.

கருத்து சுதந்திரம் ஒவ்வொரு வாசகருக்கும் உண்டு என்பதை நாமறிவோம். நீங்களும் கருத்துக்களை பரிமாறலாம். ச.திருச்செந்தூரனின் இனி வர இருக்கும் நூல்களுக்கு இது உரமாக அமையலாம்

வாசக அன்பு நஞ்சுங்களுக்கும் பிரசுர வேதனை தீர்த்த ‘ரெயின்போ கிரயிங்ஸ்’ நிறுவனத்திற்கும் எமது நன்றி.

விரைந்து 24வது வெளியீட்டினில் பேசுவோம்.

அன்புடன்

கலாபூஷணம்

திருமலை சுந்தா

(அம்மா பதிப்பகம்)

31/1 சமாதா ஒழுங்கை

திருக்கோணமலை

05.06.2014

உள்ளே...

மனிதருவத்தை மேம்படுத்தும் ஐந்துப்பண்பாடும் நாகரீகமும்.	11
அன்றைய தமிழரும் இன்றைய தமிழரும்	16
வடக்கு மக்களின் எதிர்ப்பார்ப்பும் தார்மீகக் கடமையும்	27
அனாதைக்கப்போதும் கிழக்கு	31
அன்றைய திருமணமும் இன்றைய திருமணமும்	35
உலகை அச்சுறுத்தும் திருதண்ணீர் பிரச்சினை	43
பாறை வாட்டும் பசியும் பட்டினியும்	48
கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டிய உளவியல் தாக்கங்கள்	52
சீரழிவை உருவாக்கும் வெளிநாட்டு மோகம்	56
சீரழிக்கும் சினிமா கலாச்சாரம்	62
வாழ்வை மறந்த மனிதனும் நனைவூட்டும் பண்ணைக்களும்	67
நீங்கள் ஏன் இன்னும் உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள்	72
நோயாளியாகும் நாடு	76
வளரும் சுற்றுலாவும் கழரும் சிற்றாடையும்	80
ஓரங்கட்டப்பட்ட முதல் மனைவி	84
சாதனை படைக்கும் தமிழ் மாணவர்கள்	87
உறவுகள் இல்லா உலகம் வேண்டியா	90

1

மனிதகுலத்தை மேம்படுத்தும் இந்துப்பண்பாடும் நாகரிகமும்.

பாரதநாடு பழம் பெரும் நாடு, அங்கே காலத்திற்கு காலம் மனிதனை நல்வழிப்படுத்துவதற்காக பல தர்மங்களும் மதங்களும் பண்பாடுகளும், நாகரிகங்களும் தோற்றம் பெற்றன.இங்கு தோன்றிய மதப்பிரிவு ஒவ்வொருவரால் தோற்றம் பெற்றது. ஆனால் இந்து தர்மத்தை பொறுத்தவரையில் இது யாரால் தோற்று விக்கப்பட்டது என திட்டவட்டமாக கூறமுடியாது. ஏனெனில் இது ஆதியில் ஆதியும் அந்தமுமான இறைவனால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஓர் தர்மமாகும். இது ஆன்மீகத்தை மட்டுமே எடுத்து நோக்காது, மனிதகுலத்தை மான்புறச்செய்யுமளவிற்கு காலத்திற்கு ஏற்ற பண்பாட்டையும், நாகரிகத்தையும் எடுத்துச்சொல்கிறது என்றால் அது மிகையாகாது.

முற்கால மனிதர்களான எமது முன்னோர் தமது வாழ்வியலை சிறப்பாக நடாத்தியதற்கு மிக முக்கிய காரணம், தமது வாழ்வை இந்துதர்மம் சொன்ன நல்வழிப்படி நடத்தியதே வெறுமனே புற அம்சங்களை வைத்துக்கட்டி எழுப்பப்படாது. அக அம்சமான பண்பாட்டு நெறியை அடிப்படையாகக் கொண்டு தீட்டப்பட்ட அழகிய ஓவியமே இந்து நாகரிகமாகும்.

இன்றைய மனிதனையும் அவனது வாழ்க்கை முறையையும் எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு வித்தியாசமான வாழ்க்கை முறையை இவன் வாழ்வதை அவதானிக்க முடிகிறது. கிட்டத்தட்ட அவனது வாழ்க்கை செல்நெறியை நோக்கும் போது, அது மிருகத்தை விட கேவலமான ஓர் நிலைக்கு அவன் செல்வது மறுக்கொணா உண்மையாகும். இன்றைய நிலையில் பண்பாடு, நாகரிகம் என்பன பற்றி விரிவாக எடுத்துரைக்க வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயமாகும். அவ்வகையில் பண்பாடு, நாகரிகம் என்பன பற்றி நோக்குவோம். பண்பாடு என்ற சொல் தமிழில் அமைந்திருக்குமாற்றினை நோக்கினால் அது பண் என்ற வினையடிபையும், பாடு என்ற தொழிற்பெயர் விசுவதியையும் கொண்டு உருவானதாகும். பண்(ணு) = செய் + பாடு = (செய்தல்) என்னும் பொருளது, “குறித்ததோர் இனமோ சமுதாயமோ தனது அறிவாலும் அனுபவத்தாலும் சிந்தனை திறத்தாலும் தனக்கென வகுத்து பேணிவரும் செயற்பாடே பண்பாடு” எனலாம். இதன் பரிணாமமாகச் சமயநெறி, தத்துவநோக்கு, அழகியலுணர்வு, குறிக்கோள்கள் என்ற பலவும் வெளித்தோன்றுகின்றன.

இவற்றை அவதானிப்போர் குறித்த இனமோ, சமுதாயமோ உயர்ந்த பண்பாடு உடையது என்ற முடிவுக்கு வருகின்றனர். இந்த வகையில் மேல்நாட்டு வர்க்கத்தினரும், கல்விசார் சமூகமும் இந்துப்பண்பாடும், இந்து நாகரிகமும், அவை சொன்ன கருத்துக்களும் மேலானது என்ற முடிவுக்கு வருகின்றனர்.

நாகரிகம் என்ற சொல்லினை எடுத்துக்கொண்டால் அது civilization என்ற சொல்லுக்கு சமாந்தரமானது. அந்தவகையில் நாகரிகம் என்ற சொல்லின் அடிப்படை அம்சத்தை எடுத்துநோக்குவோமாயின் நாகரிகம் என்பது நகரத்தோடு இணைந்தது. பண்பாட்டம்சங்களோடு உணவு, உடை, வீடு என்பவற்றை வசதியோடும் அழகுணர்வோடும் ஆக்கிப் பயன்படுத்தல், நகர அமைப்பைத் தேவைக்கும் கலையுணர்வுக்கும் பொருந்த அமைத்தல், பிறரோடு நல்ல முறையிற் பழகல், உள்ளத்தோடு உடலையும் தூய்மையாக வைத்திருத்தல், அதற்கமைவான சுகாதாரப்பழக்கவழக்கங்களைக் கையாளல், போக்குவரத்திற்கான ஊர்திகள், பொதுவாழ்வுக்கான நிறுவனங்களை

உருவாக்கி செம்மையுறக் கையாளல், பொருளாதாரச் சீரமைப்பு, அரசியற் கட்டமைப்பு, நீதி நிருவாகச்சீரமை எனப் பல்வேறு அம்சங்களையும் தன்னுள் கொண்டதே நாகரிகம் என்று ஓரளவு வரையறை செய்து கொள்ளலாம்.

சுருங்கச் சொல்வதானால் பண்பாடு பெரும்பாலும் அகவயமானதாயும், நாகரிகம் அகவயமும், புறவயமும் ஆனதாயும் கொள்வது பொருத்தம் போலத் தெரிகிறது. மற்றையது தற்கால நிலைமையினை எடுத்து ஆராயும் போது தற்கால சமூக வாழ்வு ஓர் சீரழிந்த நிலைமையினை அண்மித்து செல்வதை கண்கூடாக அவதானிக்க முடிகிறது. அண்மைக்காலங்களில் சமூகத்தில் இடம்பெறும் சமூகவிரோதச் செயற்பாடுகளை எடுத்து நோக்கும் போது எமது பண்பாடு, நாகரிகம் என்பவற்றைக் கண்டு கொள்ளாததன் விளைவாக இத்தகைய துயரச் சம்பவங்கள் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருப்பதை பத்திரிக்கைகளிலும், இலத்திரனியல் ஊடகங்களிலும் அவதானிக்க முடிகிறது.

இன்று கடவுள் பக்தி மற்றும் தெய்வநம்பிக்கை என்பவை மறைபெறுமான வளர்ச்சியை அண்மித்துச் செல்வதை அவதானிக்க முடிகிறது.

இத்தகைய சீரழிவான வாழ்க்கை நெறிக்கும், கலாச்சார சீரழிவிற்கும் எமது பண்பாட்டு, நாகரிக அம்சங்களை பின்பற்றாமையே ஒட்டுமொத்த காரணமாகும்.

கடந்த மூன்று தசாப்த யுத்தத்தை தொடர்ந்து சுதந்திரக்காற்று வீச ஆரம்பித்திருக்கையில் கலாச்சாரச் சீரழிவான குரோதச் செயற்பாடுகள் அதிகரித்து வருவதற்கும் முழுக்காரணம் மேற்சொன்னவாறு எமது சமயம் சார்பான வாழ்வியல் நெறிகளை பின்பற்றாமையே ஆகும். கல்விக்கும், கலாசாரத்திற்கும் பெயர் போனவை வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் மற்றும் அங்கு வாழும் தமிழ் மக்கள், இவ்வாறான பெருமை வாய்ந்த பிரதேசங்களும் அங்கு வாழும் குடிமக்களும் ஓர் அருவருப்பான மேற்கத்தேய நாகரிகத்தை விட கேவலமான நிலைக்குச் செல்வதை அவதானிக்க முடிகிறது.

கடவுள் பக்தியிலும் கல்வியிலும் கல்விமான்களாலும் சிறப்புப் பெற்ற யாழ்ப்பாணத்தை எடுத்து நோக்கும் போது, ஓர் மறைபெறுமான வளர்ச்சி வீதத்தை நோக்கி செல்வது குறிப்பிடத்தக்கது. இன்று யாழ்ப்பாணத்திலே பள்ளி செல்லும் பிள்ளைகளில் ஒரு சாரார் புத்தகப்பையினுள் வேறு சட்டை ஒன்றினை மறைத்துக்கொண்டு பள்ளி செல்வதாக கூறி வாயால் சொல்லத்தகாத ஈனச்செயல்களில் ஈடுபட்டதை முன்னாள் அரசாங்க அதிபர் நேரில் அவதானித்து அறிக்கை வெளியிட்டிருந்தமை மறுக்கொணா உண்மையாகும்.

இதைத்தவிர இன்று யாழ்ப்பாணத்தில் மது, மாது, விபசார விடுதிகள் என்பவற்றிற்கு குறைவில்லை என்பதை ஊடகங்களில் செய்திகள் வாயிலாகவும், சுற்றுலாப்பயணிகளின் செயற்பாடுகள் மூலமாகவும் நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ளமுடிகிறது. அத்தோடு யாழ்ப்பாணத்தில் நாள்தோறும் ஒரு கோடி ரூபாவிற்கு மது விற்கப்படுவதாக அறியமுடிகிறது. அத்தோடு தற்போது யாழ்ப்பாணத்தில் வெளிநாட்டு சாராயத்திற்கான கேள்வியும் அதிகரித்திருப்பதை நோக்கும் போது யாழ்ப்பாணம் ஒரு சீரழிந்த மேற்கத்தேய நாடாக மாறப்போகிறதா? என்ற கேள்வியும் அக்கறையுள்ள உள்நாட்டு தமிழ் அறிவியலாளர்களாலும் புலம்பெயர்தமிழர்களாலும் தொடர்ந்து கவலையுடன் அவதானிக்கப்பட்டு வருவது யாவரும் மறுக்கொணா உண்மையாகும்.

அதனை விட எமது மீன்பாடும் தேன் நாட்டை எடுத்து நோக்கின் அது எமது மதத்தின் பாரம்பரிய பண்பாட்டின் அடித்தளமாக இருக்கிறது. இப்படியாகப்பட்ட ஒரு மாவட்டம் இலங்கையிலே அதிக மது விற்பனையாகும் மாவட்டமாக இருப்பது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். மட்டக்களப்பில் நாளொன்றுக்கு தலா 80,000 சாராய போத்தல்கள் அதிக பட்சமாக விற்பனையாவது தகவலாகும்.

அத்தோடு இன்று எமது நாட்டைப்பொறுத்தவரையில் எமது பண்பாடு காலடி வைத்த அனைத்து இடங்களிலும் வாழ்பவர்களில் மதுபானம் குடிப்பவர்கள் குடிமகன்கள் என்ற கருத்து மறைமுகமாக கேள்வியாக கேட்கப்படுவதை சமூகத்தில் உள்ள யாவரும் அறியாமல் இல்லை.

இன்றைய பெற்றோரும், மற்றோரும் பணம்... பணம்.... என்று பிணமாக மாறும். வரை பொருள் தேடி அலைவதில் பொய்யான மூடர்களாய் அலைந்து திரிகின்றனர். இன்றைய குழந்தைகள் இவ்வாறான ஒரு சீர்கெட்ட வழியில் செல்வதற்கு பெற்றோரும் ஒரு காரணமாக இருக்கின்றனர் என்பது வேதனைதரும் விடயமாகும். இன்றைய பெற்றோர், பிள்ளைகளுக்கு சமய நம்பிக்கை, தெய்வம் சம்பந்தமான கதைகள், புராண நம்பிக்கைகள், புராண இதிகாச கதைகள், மானுடவியல் தர்மங்கள் என்பவற்றை எடுத்துக்கூறியும் தாமாக நடந்து காட்டியும் பிள்ளைகளை நெறிப்படுத்த தவறிவிட்டனர் என்பது யாவரும் மறுக்கொணா உண்மையாகும். இன்றைய காலகட்டத்தில் அவற்றுக்கான நேர காலமும், சந்தர்ப்பங்களும் இல்லை என்பதே உண்மை.

தினக்குரல் - ஞாயிறு வாரவெளியீடு - 15 யூலை 2013

அன்றைய தமிழரும் இன்றைய தமிழரும்

கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்திலேயே எல்லாவற்றுக்கும் முதலாகத்தோன்றியது எமது தமிழ்மொழியும், தமிழ் பேசும் புனிதர்களாகிய தமிழரும் ஆவர். அவ்வாறான சிறப்புப் பெற்ற அன்றைய தமிழ் மக்களது இரு கண்களாகிய காதல், வீரம் மற்றும் இதர புறவியல் அம்சங்களை ஆராய்வதோடு இன்றைய தமிழ் மக்களது காதல், வீரம் மற்றும் இதர புறவியல் அம்சங்களையும் ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகிறது.

தமிழும் தமிழின் தனயர்களாகிய தமிழரும் தோன்றியது பற்றி காலத்தின் கண்ணாடியாகிய இலக்கியம் கூறுவதை வைத்து நோக்குவோமாயின், கடலின் பசிக்கு இரையான இலெமூரியாக் கண்டத்தினது கதை எம் மனக்கண்முன் வரும். இலெமூரியாக் கண்டத்தில் தமிழனது கலைகளும், ஒட்டுமொத்த சிறப்பும் அழிந்து - ஒழிந்து போனதாக இலக்கியம் கூறுகிறது. இதற்கு அடுத்ததாகத் தமிழனை அத்தாட்சிப்படுத்தும் யுகமான சங்க காலத்தை எடுத்து நோக்குவோமாயின் அது அங்கத்திற்கே உரிய காலமாக எடுத்து நோக்கப்படுகிறது. அதாவது, சங்கத்தமிழனது உயிர் மூச்சாக விளங்கியது காதலும், வீரமுமேயாகும்.

சங்கத்தமிழ் காதலை எடுத்து நோக்குவோமாயின், அது புனிதமானது, தெய்வீகமானது என்று கூறலாம். அதாவது சங்கத் தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்த இடங்கள் ஐந்தாகப் பிரித்து நோக்கப்படுகிறது.

அதாவது, மலையும் மலை சார்ந்த இடமாகக் குறிஞ்சி - என சொல்லப்படுகிறது, கடலும் கடல் சார்ந்த இடம் நெய்தல் எனப்படுகிறது, வயலும் வயல் சார்ந்த இடம் மருதம் எனப்படுகிறது, காடும் காடுசார்ந்த இடம் முல்லை எனப்படுகிறது, மற்றையது மணலும் மணல் சார்ந்த இடம் பாலை எனப்படுகிறது.

இவ்வகை நிலங்களிலே காதலுக்கு சிறப்பானது குறிஞ்சியாகும். குறிஞ்சியில் தமிழன் காதல் செய்யும் அழகை வார்த்தைகளால் வர்ணிக்க முடியாது. இங்கு வாழ்ந்த மக்களின் பிரதான தொழில் வேட்டையாடுதல் மற்றும் தினைபுனம் காத்தல் என்பன அவர்களது தொழிலாக இருந்தது. அங்கே இளம் கச்சினை அணிந்த கட்டழகுப் பெண்கள் தினை புனத்தை காவல் செய்து நிற்பார்கள். அங்கே கட்டழகே வடிவெடுத்த இளங்காளை வேட்டையாடுவதற்காக வருவான்.

அங்கே வேட்டையாட வந்த இளங்காளையானவன் மிருகத்தை வேட்டையாடாமல் கன்னியின் மனதை வேட்டையாடிச் செல்வான். அங்கே அவர்களது காதலை வளர்க்க பல வசதிகள் பொருத்தமாகக் காணப்பட்டன. எனவே பசுமையாக வளர்த்த குறிஞ்சி மரத்தின் அருமையாக மலர்கின்ற குறிஞ்சி மலர் போல அங்குள்ள காதலர்களின் காதலும் செழித்து மலர்ந்து வந்தது. எனவே, குறிஞ்சிக்கேயுரிய காதல் ஒழுக்கம், புனர்தல் என எமது மூதாதையர் வைத்தார்கள். இவ்வாறு மகிழ்ச்சியாகக் குறிஞ்சியிலேயே எமது தமிழ்த் தலைவர்களது வாழ்க்கை கழிந்தது.

அடுத்ததாக முல்லை நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டால் மலையும் மலை சார்ந்த இடமாகக் காணப்பட்ட அங்கும் காதல், வீரம் என்பன சிறப்பாகக் கோலோச்சிக்காணப்பட்டன. இதேபோல ஏனைய நிலங்களில் வாழ்ந்த மக்களும் இயற்கையோடு ஒன்றித்து கடவுள்

பக்தி நிறைந்து, மனதில் மாசு, அழுக்காறு இல்லாத ஓர் அழகான வாழ்க்கையே வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். அன்றைய சங்ககாலமக்களிடம் பணம் இல்லை: மின்சாரமில்லை: நவீனகருவிகள் இல்லை: லைப்இன்சூரன்ஸ் இல்லை: பல்சர் பைக் இல்லை அதே போலவே அக்கால மக்களின் வாழ்வில் கவலை இல்லை: கஷ்டம் இல்லை; கலாசார அழுக்காறுகள் இல்லை.

எனவே ஒரு சிறப்பான வாழ்வை முற்கால மக்கள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். அக்கால வாழ்வு இயற்கையோடு ஒன்றித்திருந்தது. ஆகவே அவ்வாழ்வு அனைவருக்கும் பிடித்தது. அது இனித்தது. எனவே புலவர்களுக்கு இனித்த வாழ்வை இனிக்கும் கவிதையாக மாற்றுவது என்ன கஸ்டமான விடயமா? இனிமையான வாழ்வை அக்கால புலவர்கள் மேலும் இனிமையாக இனிக்கும் தீம்பழமாக செய்யுள்களைப் படைத்து காலத்தின் கண்ணாடியாக இலக்கியம் ஆக்கினர். எனவே அவ்வாழ்வு கூறும் இனிமையான சங்ககால இலக்கியங்கள் அன்றும் - இன்றும்-என்றும் ஒழு பழுதாகாத எங்கும் - எவர்க்கும் ஓர் இனிப்பானதாக சங்ககால மக்கள் வாழ்க்கை அமைந்து காணப்படுகிறது.

சங்ககால மக்களது காதலைப் போலவே அக்கால மக்களது வீரமும் செழித்தோங்கிக் காணப்பட்டது. பாலையிலத் தமிழன் எங்கு சென்றாலும் வெற்றிபெறாமல் திரும்பமாட்டான் என வீரத்தமிழன் வரலாறு விடைபகிர்கின்றது. பாலையில போர் ஒழுக்கமாக 'வாகை' எனப்பட்டது. எனவே, அன்றும் - இன்றும்-என்றும் - எங்கும் - எதிலும் வெற்றிப்பெற்றாலும் வாகை குடினார் எனச் சொல்லப் படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தப் பாலையிலத் தமிழனைப் போலவே ஏனைய நிலங்களில் வாழ்ந்த தமிழனும் ஆர்வமாகக் காதல் செய்வதைப்போலவே போர் செய்வதிலும் ஆர்வமுள்ளவர்களாக உள்ளனர் என்பதைப் புறத்தினை இலக்கியங்கள் வீரத்தமிழன் வீரவரலாற்றை அழகாக எடுத்துப் பாடுகின்றன.

சங்ககால மக்களது வாழ்க்கையைப் போலவே சங்கமருவிய கால தமிழனது வாழ்வும் ஒரு சிறப்பானதாக அமைந்திருந்ததை அக்கால, காலக்கண்ணாடியான இலக்கியங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன.

அதாவது, எமது முற்கால தமிழன் காதல் வாழ்வு வாழ்வதிலும், வீரவாழ்வு வாழ்வதிலும் மட்டுமன்றி, அறவாழ்வு வாழ்வதிலும் சிறப்பானவன் என்பதை நிரூபித்துக்காட்டிய காலம் சங்கமருவிய காலம் என்பது யாவரும் மறுக்கொணா உண்மையாகும்.

காலத்தின் கண்ணாடி இலக்கியம் என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மையாகும். அதாவது சங்கமருவிய காலத்து மக்கள் வாழ்ந்த வாழ்க்கையை அப்படியே பிரதிபலித்துக் காட்டுவதே அக்கால இலக்கியமாகும். அதாவது, இக்காலத்தில் எழுந்த இலக்கியங்கள் உலகத்தை ஒரு புறம் இன்றும் திரும்பிப்பார்க்க வைக்கின்றன என்றால் அக் கால மக்கள் அவ்வாறான உன்னத வாழ்க்கை வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்று ஒரு கணம் சிந்தித்து பார்க்க வேண்டியுள்ளது. இக் காலத்தில் எழுந்த திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை என்பன அடிக் கோடிட்டுக் காட்டப்பட வேண்டிய இலக்கியங்களாகும்.

சிலப்பதிகாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு தூய்மையாகக் கற்பு நெறி நின்று வாழ்ந்த பெண்ணின் உயர்வு எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது. சிலப்பதிகாரத்திலே கற்புநெறியின் தலைவியாக கண்ணகி சித்தரிக்கப்படுகிறாள். சிலப்பதிகாரத்திலே சூரியனைப் பார்த்துக்கேட்கிறாள்.

**பாய்த்ரைவேன் படுபொருள்
நீ அறித் காய்கதர்ச் செல்வனே
கள்வனோ என் கணவன்?**

(சீலப்பதிகாரம்)

அதாவது, பரந்த அலைகளையுடைய கடலை வேலியாகவுடைய இவ்வுலகில் நிகழ்வுள் யாவும் அறிவாய். ஆகவே எனது கணவன் கள்வனா? என விரைந்து கூறுவாயாக என்று கண்ணகி கடிந்து கொள்கிறாள் இவ்விடத்தில் சிறந்த வாழ்வு வாழ்ந்த பெண்ணின் உயர்வு எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது. கற்பின் தலைவியாகிய கண்ணகியின் கேள்விக்கு செளரமத பிரவின் தலைவனான ஆதவக்கடவுள் பகர்ந்த விடையாவது

உறுதிக்காலப்பறவை

கள்வனோ அல்லன்
கருங்கயல்கண் மாதராய்
ஒள்ளெர் உண்ணும்ன்
ஊரென்றது

(சீலப்பத்காரம்)

‘கயல் மீனின் கண்களையுடைய பெண்ணே! உனது கணவன் கள்வன் இல்லை. உனது கணவனைக் கள்வன் என்று பொய்ப்பட்டம் சாட்டிய இம் மன்னன் வாழும் மதுரை நகரை தீ பற்றியுண்ணும்’ என்று ஆதவன் பதிலளித்தின்றான். இதில் எமது முற்கால தமிழ்ப் பெண்களின் சிறப்பு, கற்புநெறி நழுவாத தன்மை என்பன அழகாகச் சித்தரித்துக் காட்டப்படுகிறது.

அத்தோடு மட்டுமல்லாது, வாழ்வின் நிலையாமை பற்றியும், துறவறத்தின் மேன்மை பற்றியும், எமது முற்காலத் தமிழன் அறிய, அறிவுறுத்த மறுக்கவில்லை, அதாவது,

ஆண்டி எங்கே?

அரசன் எங்கே?

அடிமை எங்கே?

அறிஞன் எங்கே?

கூடுவிட்டு ஆவீபோனால்

கூடவே வருவதென்ன?

ஆவீபோனபின் - அனைவரும்

கூடுவார் இங்கே

(கண்ணதாசன்)

என்று இன்றைய கவிதை சொல்லும் மேன்மைவாய்ந்த கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அன்றே வாழ்ந்துவிட்டனர் என்பதை அக்கால இலக்கியங்கள் சொல்லிவிட்டன. இவ்வாறான வாழ்வியல் நடைமுறைகளால் அவர்களின் வாழ்வில் நோயில்லை, நொடியில்லை, மனநோய் இல்லை, விரைவில் புணமாகும் நிலை இல்லை, முற்கால தமிழர், இன்றைய கல்வி கற்ற சமுதாயத்தை விட உயர்வு வாழ்வு வாழ்ந்ததோடு மட்டுமல்லாது, உயர் கருத்துக்களை அவர்கள் வெளிக்காட்டியிருப்பதை அடிப்படையாக எடுத்து நோக்கும் போது எமது முற்கால மக்களின் சிறப்பு வெளிப்படுவதை நோக்கலாம்.

அத்தோடு, அம்மக்கள் தமது வாழ்வை நெறிமுறையாக அமைக்க மிக முக்கிய காரணம், உயர் தெய்வ நம்பிக்கை,மதம் சொன்ன கொள்கைகள் பின்பற்றியமை, வாழ்வியல் கல்விகளைக் கற்றமை போன்றவற்றால் தமது வாழ்வை சிறப்பாக அமைத்தமையாலேயே அவர்களின் வாழ்வு சிறப்பாக இருந்தது. அவர்களின் வாழ்வு அவ்வாறு அமைந்தபடியினாலேயே அவர்களிடம் பெரும்பாலான உடல் நோய் இல்லை. அவர்கள் உளநோய் என்னும் மனநோயை அவர்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கவே மாட்டார்கள்.

அவர்களது வாழ்வு இயற்கையோடு ஒன்றித்ததாகக் காணப்பட்டதால் அவர்களது வாழ்வு தூய்மையாகவும் சிறப்பாகவும் காணப்பட்டது. அத்தோடு அவ்வாறான சூழலில் அங்கே பெரும்பாலான பெரியோர்களும், எழுத்தாளர்களும், கவிஞர்களும், சிறந்த காவலர்களான மன்னர்களும் உருவாகினார்கள். இயற்கையோடு ஒன்றிய வாழ்வு வாழ்ந்ததாலேயே அம்மக்கள் சிறந்த மானிடவியல் வாழ்வு வாழ்ந்தார்கள். அத்தோடு காலத்தால் அழியாத கவிதைகளும், காவியங்களும்,கதைகளும் தோன்றலாயின. அத்தோடு தெய்வங்களை நேரடியாக அனுபவத்தின் மூலம் உணர்ந்த பெரியவர்கள் போன்றோர் அக் காலத்தில் வாழ்ந்தமை, அக் காலத்தின் உயர்வை எடுத்துக்காட்டுகிறது. அத்தோடு முற்கால மக்களின் வாழ்வியலில் மக்கள் யாவரும் ஒரு சிறந்த சமூகமாக வாழ்ந்தமை விசேட அம்சமாகும். அதாவது ஒரே இனம், ஒரே மதம் என்பவற்றைச் சார்ந்தோர் யாவரும் ஒன்றாகக் குறித்த நிலத்தில் அல்லது ஒரு பிரதேசத்தில் வாழ்ந்தமை, அதனால் யாவரும் பிரச்சனையின்றி ஒற்றுமையாக வாழ்ந்ததாலேயே, ஒரு கருத்தொற்றுமை நிலவியது.அத்தோடு முக்கியமாக நாம் எமது மூதாதையரான தமிழரின் சிறப்பை மேற்குறித்தவாறு ஒட்டுமொத்தமாக மேலோட்டமாக ஆராய்ந்தோம்.

இனி தமிழரின் காதல் பற்றி நோக்குவோம், காதலும் வீரமும் தமிழனுக்கே உரித்தான அடையாளங்கள் என்றால் அது மிகையாகாது. அதாவது சங்ககாலத்தில் நிலவிய காதல் பற்றி பொதுவாக எடுத்து நோக்குவோமாயின், அங்கு காணப்பட்ட எமது தமிழ்ப் பெண்களை எடுத்துநோக்குவோமாயின், அவர்களது அழகிற்கு

அளவேயில்லை. அவர்களது அழகை வர்ணிப்பது என்பது ஒரு முடியாத காரியம். அப்படியிருந்தும், அழகான வீரம் நிறைந்த காளை அவனது காதலியின் அழகை வர்ணிப்பதைப் பின்வரும் தற்கால கவிஞரின் வர்ணிப்பு எடுத்துரைக்கிறது.

சீற்றளவு உடைபோட்ட
கட்டழகு கன்னி அவள்
கச்சனை தான் அணிந்து
எனை கட்டியே போட்டாள் - அவள்
கொன்னைப்பழ உதடுகாட்டி
அணிலாக எனை அழைத்தாள்
மலை போன்ற மார்பு காட்டி - எனை
வலைபோட்டு பிடித்தாள் இவள்
அகல்கையின் மாற்றுருவோ - இவள்
இல்லை சீதையின் சீத்த மகளோ - இல்லை
இவள் சீதேவியின் சின்னமகளோ

என சங்கத்தமிழன் அவனது காதலியைப் புகழ்ந்ததை இன்றைய கவிஞன் கூறுகின்றான். அவ்வாறு அழகாக இருந்தவர்கள் எமது முற்காலப் பெண்கள், அவ்வாறு அக்காலப் பெண்களின் கால்தூசிக்கு கூட இன்றைய பெண்கள் வரமாட்டார்கள் என்றால் அக்கூற்று மிகைப்படுத்திக்கூறுவதாக அமையாது. அவ்வாறு அழகு வாய்ந்த மென்மையான இளங்கன்னிகளை வீரம் நிறைந்த காளையர்கள் காதலித்து தங்களது காதலை இயற்கை எழில் கொஞ்சம் இடங்களில் வளர்த்தார்கள். அவர்களது காதல் பாசம், பரிவு, நேயம் நிறைந்ததாக ஒருவருக்கொருவர் உயிரைக்கொடுக்கும் தன்மை என்பன இருந்தன. பெண்களைப் போன்றே ஆண்களது வீரத்தையும், அழகையும் வார்த்தைகளால் மட்டிட முடியாது. முகத்திற்கு வர்ணம் பூசி அழகாக இல்லாமல், இயற்கையாகவே அக்கால ஆண்களும், பெண்களும் அழகாக இருந்தமை மிகவும் முக்கியமாக நோக்கவேண்டிய அம்சமாகும். இவ்வாறு பல்வேறுபட்ட அம்சங்களால் முற்காலத் தமிழன் எக்காலத்திலும் பேசப்படக்கூடியவனாக விளங்கினான். இனி முற்காலத் தமிழனின் இரத்தத்திலிருந்து வந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இன்றைய தமிழன் பற்றி நோக்குவோம்.

நவீனத்தின் கதாநாயகனாக விளங்கும் இன்றைய தமிழன் ஒரு வெறுப்பான வாழ்க்கை வாழ்ந்துகொண்டிருப்பதை அழகாக அவதானிக்க முடிகிறது. தனக்காகப் பிறந்த இவன் யார், யாருக்காகவோ தனது வாழ்க்கையைத் தொலைத்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றான். இன்றைய தமிழனின் காதலை எடுத்துக் கொண்டால் அது காசக்காய் விலை போகும் கொழும்பு கட்டழகு கன்னியைப் போன்று மாடலாகியிருப்பதை அவதானிக்கமுடிகிறது.

காதல் என்பது ஒருவரையொருவர் எதிர்பாராத விதமாகத் தோன்றும் ஒரு மின்வெட்டுப்போன்று ஒரு பிணைப்பினால் உருவாகுவதாகும். அவ்வாறு தோன்றிய காதல் விதை காலம் செல்லச் செல்ல இருவரும் நெருங்கிப் பேச முற்படும் போது ஏற்படும் அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு போன்ற பண்புகள் இருவரையும் புனிதர்களாக்குகின்றது. அத்தோடு பல துன்பங்கள் - துயரங்கள் கண்டு வளரும் காதல் விதை பயிராகி காலம் செல்லச் செல்ல இருவரும் மனம் விட்டுப் பேசிப் பழகும் போது பயிர் விருட்சமாகித் திருமணம் எனும் அறுவடையைக் கொடுக்கவேண்டும்.

இன்றைய காதலோ ஒருவரையொருவர் முகத்தைக்கூடப் பார்க்காமல் பொழுதுபோக்கிற்காய் எதேச்சையான தொ(ல்)லை பேசி இலக்கத்தை வைத்துக் கதைத்து, காதலாகி அவசரமாய் கூடலாகியிருப்பதை இன்றைய சமூகம் திருமணம் என்னும் பெயர் சொல்லி அழைக்கிறது. இவ்வாறு நடந்த அவசரமான திருமணம், ஓரிரு மாதங்களில் அரிசி வாங்க ரேஷன் கடையில் நிற்கும் அகதிபோல மணமக்களை நீதிமன்றத்தில் விவாகரத்திற்கு நிற்கவைக்கிறது. இது யாவரும் அறிந்த கவலைப்பட்டு வெட்கப்படவேண்டிய அம்சமாகும்.

மற்றையது வெளித்தோற்றமான உடை, ஆபரணம்,மோட்டார் பைக் என்வற்றைப் பார்த்துப் பழகி காதலாகிக் கசிந்து மிக உயர்ந்த கற்பை இழந்து பொசிந்து இறுதியாய் வாழ்வை வெறுத்து சமூகத்தில் வாழமுடியாத நிலைக்கு உள்ளாகித் தமக்கும் சமூகத்திற்கும் இழிவான செயல்களைச் செய்யும் வேலைகளில் இறங்குகின்றனர். இவ்வாறு செய்வதுதான் தனித்தலைவரான தமிழர் பெற்ற கலாச்சார வளர்ச்சியா? என ஒரு கணம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அத்தோடு

திட்டமிட்டு செயற்படும் தமிழனின் கலாசார சீரழிவுக்குத் துணைபோகக் கூடாது. இவ்வாறான முறையற்ற காதல்கள் கொலைகள் செய்யக்கூடத் தயங்குவதில்லை என்பது இக்காலத்தில் இடம்பெற்றுவரும் சம்பவங்கள் சான்று பகர்கின்றன.

அண்மையில் மட்டக்களப்பு செங்கலடியில் உள்ள பிரபல தொழிலதிபரின் மகள் தனது ஆறாவது காதலனோடு சேர்ந்து அவரையும், மனைவியையும் கொலைசெய்த சம்பவம் இன்றைய காதல் எங்கே போய்க்கொண்டிருக்கின்றது என்பதை அச்சொட்டாகப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது. அத்தோடு இன்றைய காதலும், கற்பும் நாய் தின்னாத காகக்காக விலைபோவது யாவரும் மறுக்காத பாகற்காய் போலக் கசக்கும் உண்மை என்பது வெளிப்படை. இவ்வாறு வெளிவராமல் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட சம்பவங்கள் ஏராளம்..... ஏராளம்.

இவ்வாறான விடயங்களைக் காலத்தின் கண்ணாடியான இலக்கியத்தின் ஒருவகையான தமிழ்நாட்டு சினிமாப் படங்கள் எடுத்துக்காட்டுவது ஒரு வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும்.

இன்று காதல் Watching, Telephone Speaking, Laughing, Dating என்று விரைவாக நிகழ்ந்து வருவது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். இவ்வாறு இன்றைய தமிழனின் வீரம் பற்றி நோக்குவோமாயின், அன்றைய வீட்டிலுள்ள ஆண்கள் வீட்டிலுள்ள ஒரு கத்தியைப் போன்று இருந்தார்கள்.

அதாவது கத்தி வீட்டிற்கு சமையலுக்கு விறகுவெட்டவும் உதவும், அதே வேளை, வீட்டாரின் எதிரியை அழிக்கும் வைரவக்கடவுளின் ஆயுதமாகவும் இருக்கும். இவ்வாறு முற்கால ஆண்கள் இருந்தார்கள். இன்றைய ஆண்கள் வீட்டிலிருக்கின்ற ஒரு தூணைப்போன்று இருக்கின்றார்கள். அதாவது, இருக்கின்ற இடத்திலேயே உழைத்து விட்டு, அப்படியே கல்லாக இருந்து வாழ்ந்து விட்டு மடிந்து மாள்கின்றார்கள். இவ்வாறெல்லாம் இன்றைய தமிழன் சீர்கெட்டுச் செல்வதற்கு மது, மாது என்பவை பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன. இதில் மது தமிழனை சீர்கெட வைப்பதில் முழுப் பங்கு வகிப்பது யாவரும் மறுக்கொணா உண்மையாகும்.

இன்று இலங்கையிலே அதிகளவு மது விற்பனையாகும் இடமாக மட்டக்களப்பு மாவட்டம் திகழ்கிறது. இம் மாவட்டத்தில் நாளாந்தம் சராசரி 80ஆயிரம் போத்தல்கள் விற்பனையாவது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். இவையெல்லாம் தமிழன் தலைகுனிந்து வெட்கப்படவேண்டிய விடயமாகும். ஆனால் இவற்றையெல்லாம் கண்டு, கேட்டு தமிழன் நான் குடிகாரன், குடிக்கிறேன் என்று சொல்வதில் பெருமைப்பட்டுக்கொள்வது கவலைப்படவேண்டிய விடயமாகும்.

எமது சமயம், பூர்வீகங்கள் என்பதை திட்டமிட்டு அழிக்கப்பட்டு வருவதோடு இவற்றுக்கெல்லாம், தமிழனே இவ்வாறு சீர்கெட்ட விடயங்களில் ஒரு புறத்தில் உடந்தையாக இருப்பது கவலைதரும் விடயமாகும்.

அது மட்டுமல்ல தமிழனின் தாயகமான தமிழகலை, கலாசாரத்தின் பிறப்பிடமான யாழ்ப்பாணத்திலே பாடசாலை செல்லும் பெண்பிள்ளைகள் புத்தகப்பையினுள் கலர் உடை கொண்டு சென்று பாடசாலை செல்லாமல் விரும்பத்தகாத சம்பவங்களில் ஈடுபடுவதாக யாழின் முன்னாள் அரச அதிபர் இச் சம்பவத்தை நேரில் பார்த்து அறிக்கை வெளியிட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

இவ்வாறான விடயங்களையெல்லாம் வைத்துநோக்கும் போது தமிழனின் காதல் இன்று உள்ளங்கள் அன்றி உடல் ஒன்றிக்கவே தற்காலிகமாக வருவதை அவதானிக்க முடிகிறது.அத்தோடு, வேற்று சமூகங்களின் கலாசார சீரழிவைப் பார்த்து அதைக் கல்வி கற்ற தமிழனின் பிள்ளைகள் சீரழிவது அன்றையத் தமிழனின் வழித்தோன்றலா? என்பதை சந்தேகத்துடன் நோக்குவதையே அவதானிக்கமுடிகிறது. அன்றைய காதலர் காதலியின் நிலையை வள்ளுவர் அழகாக படம்பிடிக்கிறார்.

‘யான் நோக்க நிலம் நோக்கும் நோக்காக்கால்
தான் நோக்கி மெல்ல நகும்’

என்று வள்ளுவர் கூறுகிறார். ஆனால், இன்றைய பெண்ணின் நிலையை இன்றைய கவிஞன் பரிதாபத்துடன் படம் பிடிக்கிறான். அந்நிலைமை மிகப் பரிதாபம். இப்பெண், ஆண் ஒருவனை அழைக்கும் காட்சி இது.

வா என்றால் வரமாட்டான்
கையைப்பிடித்து இழுத்தாலும்
தன்னைத் தரமாட்டான் - மெல்ல
வெட்கித்து ஒணான் போல்
உள் ஒள்வான்

அதாவது, அன்று பெண்கள் வெட்கப்பட்டார்கள். இன்று ஆண்கள் வெட்கப்படுவதை மேற்சொன்ன கவிதை அழகாகப் படம்பிடிக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் இன்றைய தமிழன் வரலாற்றை முழுமையாக ஆய்ந்து நோக்குவோமானால், நிலைமை ஓர் ஆரோக்கியமற்றுச் செல்வதை அழகாக அவதானிக்க முடிகிறது. கல்வி, நவீன தொழிநுட்பங்கள் என்பன வளர்ச்சியடைந்து செல்லக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில் காதல், கலாசாரம், பழக்கவழக்கங்கள் என்பன மறைபெறுமான வளர்ச்சியை அடைந்து செல்வது ஒரு கவலைக்குரிய விடயமாகும்.

மேற்கத்தேய நாட்டவர்களே அறியத்துடிக்கும் வாழ்ந்து மடிந்த எமது மூதாதையர் வாழ்க்கை வரலாற்றை அறிந்து இன்றைய தமிழ் சமுதாயமும், தமிழ் மொழியும் அஸ்தமித்து செல்லவிடாமல் சிறப்பித்து வளர இலங்கைத்தமிழர்களாகிய நாம் பங்களிப்பு செய்வது எம் ஒவ்வொருவரினதும் தார்மிகக் கடமையாகும்.

‘தமிழன் இல்லாத ஊரும் இல்லை - அவன்
இல்லாத நாரும் இல்லை - அவன்
எடுக்காத சிறப்பும் பேரும் இல்லை - ஆனால்
இன்று நாட்டில் தமிழன் இருக்க
நல்ல வீரும் இல்லை, களன் செய்ய
நல்ல வயல் காரும் இல்லை ’ -

தினக்குரல் வாரவெளியீடு ஞாயிறு - 14 ஜூலை 2013

3

வடக்கு மக்களின் எதிர்ப்பார்ப்பும் தார்மீகக் கடமையும்

வடக்கு என்றாலே யாவருக்கும் நினைவுவருவது தமிழரின் பாரம்பரிய பண்பாடுகளும், பணங்களும், ஏனைய விடயங்களுமே, கடந்த மூன்று தசாப்தகால யுத்தத்தினால் வடமாகாணம் சொல்லொணாத துன்பங்களையும், துயரங்களையும் அனுபவித்து இன்று யுத்தம் முடிந்து சுதந்திரக்காற்று பெயரளவில் வீசத் தொடங்கியிருக்கின்ற வேளையில், யுத்தம் விட்டுச் சென்ற வடுக்கள், பாதிப்புக்கள், துன்பங்கள், துயரங்கள் என்பவை ஏராளம்.... ஏராளம்.....

வடமாகாணத்தைப் பொறுத்தவரையில் தொழிலதிபராக இருந்தவர்கள் எல்லாம் இன்று ஒரு நேர சாப்பாட்டிற்கே வழியில்லாமல் பாதிக்கப்படுவது பெரும் துன்பமாகும். ஒழுகும் கொட்டகை யினுள்ளேயும், ஒதுக்குப்பறம் தேடி இடைவிடாத காற்றுடன் போராடி அரிக்கன் விளக்கு வைத்துப்படிக்கும் மாணவர் சமுதாயம் ஏராளம்.... ஏராளம்.....

இவ்வாறான ஒரு கட்டத்திலே வடக்கு மக்கள் பெரும்பான்மையாக வணங்கும் நல்லூர் கந்தனே எதிரில் வந்தது போல வடமாகாணசபைத் தேர்தல் எட்டிப்பார்த்திருப்பது வடமாகாண

மக்களுக்கு ஒரு அதிஷ்டமான விடயமாகவே கருதப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

யுத்தம் முடிந்த சூழ்நிலையில், ஆடையுடன் இருந்த தமிழ் மக்கள் கோவணமும் கழன்றுவிடக்கூடிய சூழ்நிலையில் இன்று இருக்கின்ற போது அவர்கள் சொல்லொணாத் துன்பங்களையும், துயரங்களையும் அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பதோடு, ஏனைய வரலாற்றுத் துரோகங்களையும் அவர்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதாவது சொந்தங்கள், சொத்துக்கள் இழந்த சோகம் ஒரு புறம். சொந்த காணி, வீடு தமது கண்முன்னாலேயே வலுக்கட்டாயமாகத் தாரைவார்த்துக் கொடுக்கவேண்டியது மறுபுறம்.

இவ்வாறான சொல்லொணாத் துயரங்களை அனுபவித்துவரும் தமிழ் மக்கள், எதிர்வரும் வடமாகாணசபைத் தேர்தலை தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். வடமாகாணத் தமிழ் மக்கள் வடமாகாண அரசியலைப் பொறுத்தவரையில் இதுவரை காலமும் சிந்தித்து வந்த பாரம்பரிய சிந்தனைகளைத் தொலைத்துவிட வேண்டும். இதுவரை காலமும் தாம் இடர்ப்படும் விடயங்களுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து பாரம்பரிய அரசியல் சிந்தனை, கட்சி ஆதரவு என்பவற்றைத் தொலைத்து தமது தீர்வுக்குப் புடம் போட முற்பட வேண்டும்.

தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரையில் இருவகையான பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்கின்றனர்.

1. அபிவிருத்தி, குறைகளைத் தீர்வு செய்தல் என்பன பற்றியது.
2. இனப்பிரச்சினை

இவ்வாறு இரண்டு பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ளும் தமிழ் மக்கள் ஒரு போதும் வரலாற்றுத் துரோகத்தை இழைத்துவிடக்கூடாது. அதாவது, தமிழ் மக்கள் நவீன ரீதியாக சிந்திக்க முற்படவேண்டும். கஷ்டப்பட்ட மக்களாகிய எங்களுக்கு யார் வந்தால் எமது இரண்டு பிரச்சனைகளையும் தீர்க்க முற்படுவார் எனச் சிந்திக்கவேண்டும்.

வடமாகாணத்தைப் பொறுத்தவரையில், இந்த மாகாணம் அதிக மாவட்டங்களைக் கொண்ட மாகாணம். இந்த மாகாணத்திலே வாழும் பெரும்பாலான தமிழ் மக்கள் 30இற்கும் மேற்பட்ட உறுப்பினர்களைத் தமது கையெழுத்தால் வடமாகாணத்தில் அரசியல் தலையெழுத்தை மாற்றப்போகிறார்கள் என்பதே நிதர்சனமான உண்மை. கட்சியை, தலைமை வேட்பாளரை மட்டும் உற்றுநோக்காது தமது குறைகளை, துன்பங்களை கண்ணீர்க்கதைகளை மாகாணசபையிலே எடுத்துரைக்க வல்லவர்கள் யார் என்று உறுப்பினர்களைத் தெரிவு செய்யும் போது தமது முழுக்கவனத்துடன் தீர்வுகளை முன்னெடுக்கவேண்டும். தமக்கு அர்த்தபுஷ்டியான தீர்வுகளைத் தரும் கட்சி எது? தலைமை வேட்பாளர் யார்? உறுப்பினர்கள் எப்படி என ஐந்து மாவட்டங்களில் வாழும் மக்களும் முழுக்கவனத்தையும் எடுத்துச் சிந்திக்க வேண்டும். சிந்தனையை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். இதுவே தமிழ் மக்களது இன்றைய தார்மிகக் கடமையாக இருக்கிறது என்பதை ஒவ்வொரு தமிழ்க் குடிமகனும் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

அவ்வாறன்றி அற்ப சலுகைகளுக்காகவும், பிழையான வழி நடத்தலின்படியும் சென்று, ஏமாந்து ஐந்து வருடமும் முன்பின் தெரியாதவர்கள் ஏ-9 பாதையை சொகுசுக்கார் ஓடி தேய்த்துவிட ஒரு போதும் தமிழ் மக்கள் வரலாற்றுத் துரோகத்துக்குத் துணைபோகக்கூடாது.

பல இன்னல்களை - இடர்களைத் தொடர்ந்து ஒரு பெண்பிள்ளைக்கு வந்து வாய்க்கின்ற திருமணத்தைப் போன்றுதான் இன்று தமிழ் மக்களுக்கு வருகின்ற வடமாகாணசபைத் தேர்தல். திருமணமே ஒருவரது வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்துவதும், வழி தவறவிடுவதுமாகும். எனவே, வடமாகாணத் தமிழ் மக்கள், தமிழையே 'டமில்' என்று பிழையாகச் சொல்லக்கூடிய தமிழரிடம் ஆட்சியைக் கொடுத்து விட்டு தமிழரும் டமிழராக - டம்மியாக போகப்போகிறார்களா? என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும்.

தேர்தல் என்பது ஒரு உயர்தரப் பரீட்சையைப் போன்றது. ஒவ்வொரு புள்ளியும், ஒரு மாணவனை பல்கலைக்கழக அனுமதியைத் தீர்மானிப்பதில் முக்கியமாக அமைகிறது. அதே போன்று,

தேர்தலில் ஒவ்வொரு வாக்கும் பெறுமதியானது. அந்த வாக்கு பிழையாக அளிக்கப்படும் பட்சத்தில் எந்தக் கட்சிக்கும் உதவாத பழமாக மாறி குப்பைத்தொட்டிக்குப் போகிறது. தமிழ் மக்கள் பஸ்ஸிற்கு கூட காசு கடன் வாங்கிச் சென்று இந்தத் தேர்தலில் வாக்களிப்பார்கள் என்பதை உள்நாட்டுத் தமிழரும், புலம்பெயர் தமிழரும் என யாவரும் அறிந்தவிடயம். அப்படி கஷ்டப்பட்டு அளித்த வாக்குகள் எவருக்கும் உதவாத உப்பில்லாத பண்டமாக மாற எவரும் உடந்தையாக இருக்கக்கூடாது. வாக்குக் கேட்க மட்டும் மக்களின் வீடு தேடிச் செல்லும் முன்னாள் மற்றும் பின்னாள் அரசியல்வாதிகள், எப்படி வாக்களிக்கவேண்டும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துங்கள். அதன் பின்னர் தமது கட்சிக்கு வாக்களிப்பது பற்றிப் பேசுங்கள்.

அதே போன்று தமிழ் மக்களும் வாக்களிப்பது எப்படி என்பதில் தெளிவைப்பெறுவதில் மட்டும் நிற்காது தமது வேலைகளை அன்று ஒரு நாளில் ஒரு மணித்தியாலமாவது ஒதுக்கிவைத்து தமது ஐந்து வருட தலையெழுத்தைத் தீர்மானிக்கப்போகும் வடமாகாணசபைத் தேர்தலை முன்னின்று வாக்களித்து தமது தலையெழுத்திற்கு கையெழுத்தைப் போட்டுக்கொள்ளவேண்டும்.

யாவற்றையும் ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கின் தமிழ் மக்கள், இன்று தாம் இருக்கும் சூழ்நிலையில், தமது எதிர்பார்ப்புக்கள் என்ன என்பதை ஆராய்ந்து, அவற்றை நிவர்த்திக்கவல்ல புனிதர்கள் யார், என்ன என்பதைப் பற்றிச் சிந்தித்து - தமது தார்மிகக் கடமை என்ன என்பதைப் பற்றிச் சிந்தித்து தமது பாரிய பொறுப்பை நிறைவேற்றுவது ஒவ்வொருவரதும் கடமையாகும்.

சுடர்ஒளி - ஞாயிறு வாரவெளியீடு -11 ஓகஸ்ட் 2013
(வடமாகாண சபைத் தேர்தலை முன்னிட்டு எழுதப்பட்டது)

4

அஸ்தமிக்கப் போதும் கிழக்கு

கிழக்கு என்றாலே சூரியன் உதிக்கும் திசை என யாவரும் அறிந்ததே. அதே போல இலங்கையில் கிழக்கு மாகாணம் என்றாலே ஒருவித இயற்கை வாசமும், பாரம்பரிய பண்பாடுகளுமே எமது நினைவுக்கு வருபவை. அவ்வகையில் யுத்தம் முடிந்த பின்பு சுதந்திரக் காற்று வீசுவதை ஓரளவு உணரக் கூடிய நிலையில் இருக்கின்ற போது எம்மை ஆட்டிப்படைக்கும் சில சம்பவங்கள், நிகழ்ந்திருக்கின்றமை மறுக்கொணா உண்மைகளாகும். இதுவரை நிகழ்ந்த கொலைகள், அரசியல் சார்பாகவோ, ஆயுதக் குழுக்கள் சார்பாக இடம்பெற்றவை என்பதால் அவை ஒரு புறம் வைத்து ஆராயத்தக்கவை. ஆனால் தற்காலத்தில் நிகழ்ந்திருக்கும் ஜீரணிக்க முடியாத சம்பவங்கள் பாடப்புத்தகங்கள் தூக்கும் பருவ வயது பள்ளிப் பிள்ளைகளால் இடம்பெற்றவை என்பதால் இவை அனைத்து மக்களையும் துன்புறுத்தும் விடயங்களாக மாறியுள்ளன.

மட்டக்களப்பு, செங்கலடியில் நிகழ்ந்த இரட்டைக்கொலை சம்பவத்தை எடுத்து நோக்கும் போது தனது ஆறாவது காதலனான குறித்த பாடசாலை மாணவனை, தனது சொந்தத் தந்தை தண்டித்ததற்காக சொந்த தகப்பனையே தக்ஷணா(16) என்ற பாடசாலை மாணவி கொலை ஏற்பாட்டை முன்னெடுத்தமை ஒரு கவலைக்குரிய விடயமாகும்.

இந்த சம்பவங்களை தமிழ், முஸ்லிம், சிங்களம், கிறிஸ்தவம் என்று மக்கள் தனித்தனியாக இல்லாது ஒட்டுமொத்தமாகவே நோக்குகின்ற விடயமாக இது கருதப்படுகிறது. ஒரு காதலனுக்காய் அற்ப சுகத்திற்காய் ஆசையாகப் பெற்றெடுத்து அருமையாக வளர்த்தெடுத்த அருமைப் பெற்றோரை பிள்ளை கொலை செய்கிறது என்றால் இன்றைய நவீன கல்வியின் மூலம் பெற்றது இது தானா? என்றும் ஆராய வேண்டி இருக்கிறது. ஒரு பிள்ளை பிறந்து அது ஆளாகும் வரை செய்யும் பிரயத்தனங்கள் கொஞ்சமா? நஞ்சமா? இத்துணை இடரின் மத்தியிலும் வளர்த்தெடுத்த பெற்றோருக்கு செய்த நன்றிக்கடன் தான் இந்தக் கொலைகள் என்றால் இதனை ஒரு கணம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதற்குத்தானா அந்தப் பெற்றோர்கள் அந்தப் பிள்ளைகளைப் கஷ்டப்பட்டு வளர்த்தார்களா? என ஒரு கணம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அதே போன்று புல்மொட்டையில் அண்மையில் இடம்பெற்ற சம்பவம் மனதை உருக வைப்பதாகும். அதாவது, ஓரினப்பாலுறவுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்ததற்கு மற்றுமொரு கொலை இடம்பெற்றுள்ளது. தத்தெடுத்த பிள்ளையும் பெற்றுவளர்த்த பிள்ளையுமே இச்சம்பவத்தை வழிநடத்தியமை பெற்றோர்களுக்கு இவர்கள் கொடுத்த பரிசுதான் இந்தக் கொடூரக் கொலைகள், இவை போன்ற வெளிச்சத்திற்கு வராமல் வெளிவிடப்படாது தடுக்கப்பட்ட சம்பவங்கள் ஏராளம்..... ஏராளம்... பெற்றோர்களாலும் உறவினர்களாலும் சிறுவரும் சிறுமியரும் மோசமாக்கப்படுவதை கிழக்கிலும் ஏனைய இடங்களிலும் தொடர்ந்து இடம்பெறுவதை செய்திப் பத்திரிக்கைகளில் இடம்பெறுவதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது.

இன்றைய கல்விச் சமூகத்தின் அடித்தளமான மாணவர்கள் பெற்றோரை மட்டும் பழிவாங்காமல் அறிவு புகட்டிய ஆசானையும் விட்டுவிடாமல் வைத்திருப்பது இழிநகைப்புக்குரிய விடயமாகும். அண்மையில் திருகோணமலையில் உள்ள பிரபல ஆண்கள் தேசிய பாடசாலையொன்றில் கல்வி கற்பிக்கும் மாணவர்கள் ஒழுக்கத்தினை உயிராகக் கருதும் ஓர் உயர்ந்த ஆசானின் வீட்டின் முன்னால்

குங்குமம் தூவப்பட்ட மண்டையோட்டை வைத்து அவ்வாசிரியருக்கு அச்சுறுத்தல் விடுத்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இது ஒரு புறமும் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்க திருகோணமலை நகரின் புறப்பகுதியான அலஸ்தோட்டப்பகுதியில் பிரபல ஹோட்டல்கள் பல அமைந்திருக்கின்றன. உடல் ஆயுர் வேத மசாஜ் நிலையங்களுக்கும் குறைவில்லை.

கடந்த நாளொன்றில் இரவு 10.45 மணியளவில் 'என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்' என்று சிங்கள மொழியில் அலறல் சத்தம் கேட்டது. அந்த மசாஜ் நிலையத்தை அயலவர்கள் நெருங்கியபோது, ஒரு பெண் அரைகுறை ஆடையுடன் மயங்கிய நிலையில் இருந்ததையும், ஒரு பிக்கப்பொன்று மக்களை கடந்து விரைந்ததும், அங்கு ஓர் முறையற்ற நிகழ்வு இடம்பெற்றிருக்க வேண்டும் என ஊகித்துக் கொண்டார்கள்.

இது போன்ற கசப்பான விடயங்கள் கிழக்கு மாகாணத்தில் அண்மைக்காலத்தில் அதிகமாக நிகழ்ந்து வருவதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது.

அண்மையில் இடம்பெற்று வரும் ஒட்டுமொத்த கலாசார சீரழிவுகள் என்பவற்றை அவதானிக்கும் போது எதிர்காலமானது ஓர் ஆரோக்கியமான நிலைக்குச் செல்கிறது என்று கூறமுடியாது. இவ்வாறான சீரழிவிற்கு ஒரு பகுதியாக கடவுள் பக்தி மற்றும் சமய ஒழுக்கம் என்பன வீழ்ச்சி அடைந்து வருவதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது.

அத்தோடு பிள்ளைகள் பிழைவிடுவதற்கு மற்றோர் காரணம், அதிக சலுகைகளை பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளிற்கு கொடுப்பதாகும். இன்று கிழக்குமாகாணத்திலோ (அல்லது) ஒட்டுமொத்த இலங்கையில் க.பொ.த சாதாரணதரத்தில் கல்விபயிலும் மாணவர்களில் எத்தனை பேர் இணையத்தள, போன்வசதி இல்லாதவர்கள் என கணிக்கும் போது அத்தகைய மாணவர்கள் விரல் விட்டு எண்ணக் கூடியவர்களாகவே இருப்பர். அவ்வாறான

வசதி இல்லாது கஷ்டப்பட்டு வளர்கிற மாணவர்களே உயர்ந்த நிலைக்குச் செல்கிறார்கள் என்பது மறுக்கொணா உண்மைகளாகும்.

இவ்வாறாக ஒட்டுமொத்த சம்பவங்களை எடுத்து நோக்கும் போது, கிழக்கு மாகாணம் ஓர் ஆரோக்கியமான நிலையில் இல்லை என்பது வெளிப்படை. இவ்வாறான சம்பவங்கள் தொடர்ந்தும் நிறுத்தப்படாது தொடருமானால் எமது சமுதாயம் சீரழிந்து கிழக்கு மாகாணமும் தமிழ் மக்களின் எதிர்காலமும் அஸ்தமிக்கும் நேரம் மிகத் தொலைவில் இல்லை என்பதை அனைவரும் உணர்ந்து சிந்தித்து நடக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

சுடர்ஒளி - ஞாயிறு வாரவெளியீடு - 19 மே 2013

5

அன்றைய திருமணமும்

இன்றைய திருமணமும்

‘அரிது.... அரிது மானிடராய் பிறத்தல் அரிது’ என்று ஓளவையார் கூறுகிறார். அவ்வாறு கூறுவதற்கேற்ப பிரபஞ்சப் படைப்பிலே மனிதப்பிறவி என்பது இறைவனால் கிடைக்கப்பெற்ற அரும்பெரும் கொடையாகும். அவ்வாறான மனித வாழ்க்கையில் அவனது ஒவ்வொரு வாழ்க்கைப்படிநிலையும் ஓர் உயரமான ஏணியைப் போன்றது. அந்தப்படிநிலையில் மனிதன் எவ்வாறு கால்வைக்கின்றான் என்பதைப் பொறுத்தே அவனது வாழ்க்கை உயர்வதும் தாழ்வதுமாக அமைகின்றது.

இவ் வகையில் மனிதன் பிறந்து, வளர்ந்து பாடசாலைக்குச் சென்று கல்விகற்று அதைத் தொடர்ந்து உயர்கல்விகள் பல கற்றாலோ அல்லது கற்காவிட்டாலோ பரவாயில்லை, அவனை அல்லது அவளை சமூகத்தில் நற்பிரஜையாக்கி, சிறந்த மனிதர்களாக்குவது இரு மணம் உறையும் திருமணம், இந்தப்படிநிலை மிக முக்கியமானது. ஒருவன் தான் பிறந்த வீட்டு வாழ்க்கையென்பது மிகக் குறுகிய காலம். அக்காலத்தில் அவன் படிப்பு, விளையாட்டு என்று வாழ்க்கையை கழிப்பதால் அவனது குடும்ப வாழ்வு என்பது பிறந்த வீட்டுக்காலத்தில் ஓரிரு வருடங்களே மொத்தமாக அமையலாம்.

ஆனால் மனிதனது முழுமையான குடும்பவாழ்வு என்பது திருமணத்திற்கு அப்பாலேயே முழுமையாக ஆரம்பிக்கிறது. இவ்வாறான வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையாக அமைவது நாம். அதாவது ஒருவன் தனக்குக் கிடைக்கும் தாயை தீர்மானிக்க முடியாது. மாறாக, தனக்குக் கிடைக்கும் - மணம் செய்யப்போகின்றவளை மணமகன் தீர்மானிக்க முடியும், இதுவே யதார்த்தம்.

எனவே வாழ்க்கையின் முக்கியமான கட்டம் இது.

திருமணத்தில் மணப்பெண் முக்கியமானவள். காரணம், ஓர் அரசனுக்கு ஆலோசனை கூறும் அமைச்சர்கள் எவ்வாறு முக்கியமானவர்களோ, அதே போல் தான் திருமணத்தில் மணப்பெண்ணும் முக்கியமானவள்.

ஓர் ஆடவன் (அரசன்) எவ்வாறு இருந்தாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் அவனுக்கு ஆலோசனை கூறும் மணப்பெண் (அமைச்சர்கள்) கண் போன்று இருக்கவேண்டும். காரணம், பட கோட்டியை விட பாதை காட்டுபவர் சரியாக இல்லையாயின் படகு அழிவது நிச்சயம். எனவே, திருமணம் எனும் படகை வாழ்க்கை எனும் கடலிலே செலுத்த ஆடவன் எனும் படகோட்டிக்கு மனைவி எனும் வழிகாட்டி மிக முக்கியமானவள். மனைவி எவ்வாறு அமையவேண்டும். என்பது பற்றியும். அன்றைய திருமணம் பற்றியும், மணமகன், மணமகள் பற்றியும் இன்றைய திருமணம், மணமகள், மணமகன் பற்றியும் ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகிறது.

அன்றைய திருமணம் பற்றி பேசும் முன், அத்திருமணத்தின் கதாநாயகர்களான மணமகன், மணமகள் பற்றி நோக்கவேண்டியது தலையாய கடமையாகும். அன்றைய திருமணங்களில் பெருமளவு காதல் திருமணங்களாக அமைந்ததோடு அது பெற்றோரினதும், மற்றோரினதும் ஆலோசனை, ஆசியை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட ஒப்பந்தமாக அன்றைய திருமணம் அமைந்திருந்தது. அவ்வாறு அமைந்த திருமணங்கள் வரலாறு கூறும் அளவிற்குச் சிறப்பான வாழ்க்கையாக அமைந்திருந்தது.

அதே வேளை மனைவியை எவ்வாறு தெரிவுசெய்யவேண்டும் என்று எடுத்துக்கொண்டால் 'தாயைப்போல பிள்ளை நூலைப்போல சேலை' என்பார்கள். ஒரு நூலை அடிப்படையாகக் கொண்டு சேலை அமைகிறது. அந்த நூல் எவ்வாறு அமைகிறதோ அதே போன்றே தரத்திலான சேலையும் அமைகிறது.

பட்டு நூலை எடுத்து உருவாக்கினால் பட்டுச்சீலை அமைகிறது. ஒரு பெண்ணின் தாய் எவ்வாறு என்று பார்த்தால் அவளது மகள் எவ்வாறு என்று இனங்கண்டு கொள்ளலாம். இவ்வாறான விதி தற்காலத்தில் பெருமளவு ஒரு சில பேரால் விதிவிலக்குக்கு உட்பட்டாலும், பெருமளவு இவ்வாறே காணப்படுகிறது. ஒரு சில குடும்பங்களிடையே கணவன் -மனைவி கருத்தாடல்களில் கணவன் 'நீ உண்ட கொம்மாவை போலதான் ' என்று கூறும் வார்த்தைப் பிரயோகம் இடம்பெறத் தவறுவதில்லை.

அதே வேளை அன்றைய பெண்களின் நிலையை தற்கால கவிஞன் பின்வருமாறு பாடுகிறான்.

பால் நலவின்
மரபில் வந்த
பக்கத்து வீட்டு
கன்னி அவள்
காதலனை கனிந்ந்து
பார்ப்பாள்
ஏவலனை ஏனோ தானே
எட்டியும் பார்க்காள்
இவள்
சீலம் என்பதுதான் இவள்
கோலத்தின்
மர்மமதோ
இவள் முகம்
பார்ப்பதுதான்
இவ் முகத்தின்
நடந்திடாதோ?

இவ்வாறு அழகிலும் ஒழுக்கத்திலும் சிறந்த முற்காலப் பெண்கள் தாராளமாகவும் ஏராளமாகவும் இருந்ததால் சிற்றளவு அறிவும், அழகும் கூட இல்லாத வீரத்தில் நிறைந்த ஆடவர்கள் சிறப்பான வாழ்வு வாழ்ந்தார்கள். அக்காலங்களில் குடும்பத்தின் வழிகாட்டி (மனைவி) சிறப்பாக இருந்ததனால் குடும்பம் குத்து விளக்காக சிறப்பாக மிளிர்ந்தது.

இதில் குறிப்பிடத்தக்க விடயம் சாடிக்கு ஏற்ற மூடி பொருந்தியது. அதாவது கணவனுக்கு ஏற்ற மனைவியே குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். ஆடவன் மனைவியைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்பதை வடமொழி நூலொன்றின் அடிகள் குறிப்பிடுகின்றன.

கார்யேஷீ தாச்
கரணேஷீ மந்தீர்
குபஷீ லட்சுமீ
ஹமனோ தர்தீர்
போத்யேஷீ மாதா
சயனேஸீ வேஸ்யா
சமதர்ம யுக்தா
சூலதர்ம பத்தீன்

மனைவி தன் கணவனுக்கு சேவை செய்வதில் தாசியைப்போல் இருக்க வேண்டும், தனது கணவனுக்கு ஆலோசனை கூறுவதில் அமைச்சரை (மந்திரி) போல் இருக்கவேண்டும், அழகில் லட்சுமி (இலக்குமி) போல் இருக்கவேண்டும், மன்னிப்பதில் எதையும் பொறுக்கும் பூமாதேவியைப் போன்று இருக்கவேண்டும், அன்பை வழங்குவதில் அன்னையைப் போல இருக்கவேண்டும், மஞ்சத்தில் அதாவது கணவனோடு இன்பம் நுகர்கையில் இளம் கனிகையைப் போலவும் இருக்க வல்லவளான பெண்ணையே மனைவியாக தெரிவுசெய்யவேண்டும்.

இவ்வாறு யாவற்றாலும் சிறப்பாக இருப்பதோடு கணவனோடு சந்தோஷமாக வாழ்ந்து இல்லற இன்பத்தை சிறப்பாக நல்கி ஒழுக்கவாழ்வு வாழ்ந்து சிறப்பாக இருப்பதற்கு மனைவிக்கு முக்கியமான இடம் உண்டு.

ஆடவன் என்பவன் அதிக வேலைப் பளுவோடு வாழ்பவன். அவன் சிந்தனை நிறைந்தவன். அதனால் அவன் ஒரு சில நேரங்களில் நெறி பிறழ் சந்தர்ப்பங்களுண்டு. அவ்வேளையில் அவனது பக்குவத்தை உணர்ந்து அவனை ஒழுங்கமைக்க வேண்டியது மனைவியின் தலையாய கடமையாகும்.

மனைவி என்பவள் தண்ணீரிலே போட்ட சர்க்கரையை போன்று இருக்க வேண்டும். தான் கரைந்து நீருக்கு இனிமை கொடுப்பது சர்க்கரை. மாறாக நீரிலே போட்ட களி மண்ணைப் போன்று மனைவி இருந்துவிடக்கூடாது.

அத்தோடு அன்றைய திருமணங்கள் இறை ஆசி, மூத்தோர் ஆசி பெற்று அவசரக்காதல் அன்றி உய்த்து உணர்ந்த உண்மைக்காதல் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு கட்டி எழுப்பப்பட்டதால் விண்ணோர் போற்றுவதாகவும் கடவுளும் கண்திறந்து காணக் கூடியதாகவும் விளங்கின. அன்றைய வாழ்வின் அடிப்படை அத்திவாரமான திருமணம் சிறப்பாக பொருத்தமாக நடைபெற்றதால் அன்றைய வாழ்வும் காலாவதியாகாத சிறப்பான ஒரு தீம்பழமாக இருந்தது.

இவ்வாறு அன்றைய திருமணம் பற்றி நோக்கினோம்

இனி இன்றைய திருமணம் பற்றி நோக்குவோம்.

இன்றைய திருமணங்களில் சில சிறப்பாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. எவ்வளவு கடன்பட்டு என்றாலும் சொகுசான - ஆடம்பரமான மண்டபங்களை ஏற்பாடு செய்து விலையுயர்ந்த பட்சணங்களோடும், சொகுசுக்கார், வான்களை வாடகைக்கு அமர்த்தி ஒரு திரைப்படம் எடுப்பது போல வீடியோக்கள், போட்டோக்கள் எடுத்தும் ஆடம்பரமாக ஒரு புறம் திருமணங்கள் நடைபெறுகின்றன.

இவ்வாறான திருமணங்கள் பெற்றோராலும் பெரியோராலும் சீதனம் என்னும் வேதனம் கொண்டு நிச்சயிக்கப்படுகின்றன. ஆனால், திருமணம் செய்வோரது உள்ளத்து ஆசைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அல்ல, மறுபுறம் நோக்குவோமாயின் பாடசாலை பருவத்திலே படிக்கும் பெண்ணும், பையனும் பார்க்கிறார்கள், பழகுகிறார்கள், காதல் கொள்கிறார்கள், உடனேயே திருமணம் செய்கிறார்கள். இவர்களது திருமணம் புதுமையானது. இதை ஓடிப்போய் திருமணம் செய்வது என்று சொல்வார்கள். இவ்வாறு நடைபெறும் திருமணத்தை கவிஞன் பின்வருமாறு பகர்கிறான்.

அழகான அணிந்தையவளை
அந்தச் சாலையிலேயே பார்த்துவிட்டேன்.
படிக்கும் என் மனதை வந்தை அவளிடம்
பற்கொடுத்து வந்து விட்டேன்
மாலையிலே பார்த்தவளை
மனதிலே இருத்திவிட்டேன்
காலையிலே அவளோடு
ஓடிப்போய்
திருமணம் செய்துவிட்டேன்.

கவிஞன் வேடிக்கையாகக் குறிப்பிடுகிறான்.

மாலையிலே பார்த்தவுடன் காதல் கொள்கிறான். உடனே பைக்கில் போய் பகட்டு காட்டி அவளிடம் காதலை சொல்கிறான். உடனே மறுநாள் அதிகாலையிலே அவளோடு ஓடிப்போய் திருமணம் செய்கிறான்.

இவ்வாறான திருமணங்கள் அண்மைக்காலத்தில் அதிகளவில் நடைபெறுகின்றன என்பதற்கு அதிகளவிலான சான்றுகளைத் தினந்தோறும் பத்திரிக்கையிலே காணமுடியும். இதில் நகைச்சுவை என்னவென்றால் சிறுவயது கட்டிளமை பருவப்பையன்கள், திருமணம் செய்து பிள்ளை உள்ள நாற்பது வயது பெண்களோடு ஓடுவது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க மறக்கவும், மறுக்கவும் முடியாத கசப்பான உண்மையாகவும் உள்ளது.

இவ்வாறான திருமணங்களை நோக்கும் போது இந்த இன்றைய திருமணங்கள் பணம், அழகு, காமம் என்பவற்றை வைத்துத்தான் வருகிறதா? என்று கேள்வி எழுகிறது. இவ்வாறான விடயங்கள் இன்று அதிகளவில் தமிழ்ச் சமூகத்திலும் இடம்பெறுவது ஒரு கசப்பான விடயமாக இருக்கிறது. இன்று காதல் என்பது கூட கவர்ச்சியையும் காசையும் பார்த்து வருவதோடு, கடற்கரையில் உள்ள பற்றைக்குள் ஒதுங்குவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறு ஒதுங்கிய நூற்றுக்கும் அதிகமான ஜோடிகளை காலிமுகக் கடற்கரையில் பொலிஸார் கைது செய்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறான ஜோடிகள் 14-15 வயதுக்கு இடைப்பட்ட பாடசாலை மாணவர்கள் என்பது கசப்பான விடயம்.

இன்று திருமணம் என்பது என்ன என்று அதிகமானோருக்குத் தெரிவதில்லை. இவ்வாறு காமத்துக்கு ஒன்று கூடி அது முடிந்தவுடன் சிறு கருத்து முரண்பாடு என்றவுடன் கைகுலுக்கி பிரிவது இதுதான் திருமணமா? என்று கேட்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. இன்று கற்பு என்பது காணாமல் போய்விட்டது. இவ்வாறான திருமணங்களால் இன்று விவாகரத்து பெருகி விட்டது.. இதை கவிஞரின் ஹைக்கு பகர்கிறது.

அங்கே சனக்கூட்டம்!

ரேசன் கடையை

மாற்றிவிட்டார்களா - இல்லை

அது விவாகரத்து நீதிமன்றம்.

இவ்வாறு இன்றைய நிலைமாறிவிட்டது. திருமணம் என்பது காமம், பணம், கவர்ச்சி, அழகு மட்டுமல்ல, காதல் என்பதே இன்று காணாமல் போய்விட்டது. அகம் ஒன்றிப்பதே தூய்மையான காதல் என்பது இன்றைய சமுதாயத்துக்குப் புரிவதில்லை. ஒரு புரிந்துணர்வு, ஆசை, இணைப்பு, கருத்து உடன்பாடு, குழந்தை வளர்ப்பு, ஒழுக்கம் இவ்வாறு பலவும் நிறைந்ததே திருமணம்.

‘நல்லதொரு குடும்பம் ஒரு பல்கலைக்கழகம்’ என்பார்கள். நல்ல குடும்பத்தில் வளர்ந்தவன் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி கற்று ஒழுக்கமும், அறிவும், ஆளுமையும் நிறைந்து சிறப்பானவனாக சமூகத்தில் நல்ல பிரஜையாக வாழ்வான் என்பது திண்ணம், நல்ல குடும்பங்கள் இன்று விரல்விட்டு எண்ணக்கூடியவையாகவே காணப்படுகின்றன. நல்ல திருமணமே நல்ல குடும்பத்தை தீர்மானிக்கும், அத்திவாரமாக அமையும். எனவே திருமணங்கள் கருத்தொருமித்த மணமகள், மணமகன் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமையவேண்டும். இன்று திருமணங்கள் சீதனம், அழகு, வேலை, வீடு, கார் போன்றவற்றை அடிப்படையாகக்கொண்டு தீர்மானிக்கப்படுவது கவலைப்படத்தக்க விடயமாகும்.

திருமணங்களை இரு மணங்கள் இணையும் சிறப்பாக மேற்கொள்ள வேண்டும். மாறாக வேறு விடயத்தை வைத்து திருமணத்தை தீர்மானிக்காமல் இருக்க இன்றைய சமுதாயம் முயற்சிச்சிக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு திருமணத்தை சிறப்பாக அமைய வழிவகுத்தால் இன்றைய சமூக வாழ்வும் அன்றைய சமூக வாழ்வுபோல சிறப்பாக அமைவது திண்ணம்.

விஞ்ஞானம் வளர்ந்து வேலையில்லை. மனித மனங்கள் வளரவேண்டும் என்பதை உணர்ந்து நமது எதிர்காலம் அஸ்தமிக்காமல் சிறப்பாக அமைய வழிவகுங்கள்.

‘தொலைவது எதுவாகிலும்
இணைவது இருமனம்
இணையும்
திருமணமாகட்டும்.’

சுடர்ஒளி - ஞாயிறு வாரவெளியீடு - 15 செப்டம்பர் 2013

6

உலகை அச்சுறுத்தும் குழதண்ணீர் பிரச்சனை

உலகம் தோன்றிய காலம் தொட்டு தண்ணீர் புவியோடு உடன்பிறந்த சகோதரனாகத் தோன்றிற்று. மனிதன் என்று தோன்றினானோ அன்று முதல் அவனது அத்தியாவசிய அம்சங்களுள் ஒன்றாக நீரும் உள்ளடங்கிவிட்டது. மனிதன் உணவின்றி ஈரேழு வாரங்களோ அல்லது அதைவிடக் கூடிய காலமோ உயிர்வாழலாம்.

மனிதன் உட்பட பெரும்பாலான விலங்குகளின் உடலின் சேர்மானத்தில் பெரும் பங்குவகிப்பது நீராகும். அனைத்திற்கும் அடிப்படையான நீரே இன்றைய நவீன உலகத்தில் காணக்கிடைக்காத கதாநாயகனாக யாவராலும் தேடப்பட்டு வருகின்றது. புவிகோள மேற்பரப்பில் நீர் 71 சதவீதமாகக் காணப்பட்டாலும், தற்போது மனிதனால் பயன்படுத்தப்படும் நீரின் அளவு 0.03 சதவீதமாகவே காணப்படுகின்றது.

ஒப்பீட்டளவில் நோக்கும் போது மனிதன் பாவிக்கக்கூடிய தூய்மையான நீரானது மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. மனிதன் இன்று நவீன யுகத்தின் வாசற்படியினில் நிற்குகொண்டிருக்கின்றான். எங்குமே இயற்கையானது செயற்கையாய் உருவெடுக்கிறது. நோய்கள் பல நிறைந்த அழகாய் விளங்கும்

விலை மாதுவைப்போல் எங்கும் பரந்து வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன கைத்தொழிற்சாலைகள்.

ஒரு காலத்தில் கானாபாடல்பாடி ஏர்பூட்டி, வயல் உழுது, பயிர்ச்செய்கை செய்த நிலங்கள் இன்று கைத்தொழிற்சாலைகளின் பிடிக்குள் உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இயந்திரங்களின் தொழிற்பாட்டின் அதிர்வினாலும், விளைவினாலும் நிலம் மாசடைகிறது. நச்சு இரசாயனங்களின் உட்புகுத்தலினால் நிலத்தடிநீரும் வெகுவாகப் பாதிக்கப்படுகின்றது.

நவீன கைத்தொழிற்சாலைகளின் அபரிமிதமான அசுர வளர்ச்சியினால் நன்னீரின் தாயகமாய் விளங்கும் நதிகள் இன்று கைத் தொழிற் சாலைகளின் கழிவுகளைக் கொட்டும் குப்பைத்தொட்டிகளாக மாற்றப்படுகின்றன.

இதனால் நதியை அண்டிக் காணப்படும் மக்கள் மிகவும் பாதிப்புறுகின்றார்கள். நதிநீரைப் பயன்படுத்தும் மக்கள் நோய்களுக்குள்ளாகின்றனர். இதனால் மக்கள் மரணமடையும் சந்தர்ப்பங்கள் கூட ஏற்பட்டுள்ளமை நாம் யாவரும் அறிந்த உண்மையாகும்.

அதேபோன்று, நதிநீரின் மாசடைவால் மீன்பிடியின் ஒரு பிரிவான நன்னீர் மீன்பிடியை நம்பியிருப்போரில் பெரும்பாலானோர் நீரின் மாசடைவால் மீன் இனங்கள் இறப்பதுடன், பிடிக்கப்படும் மீன்வகைகளை உணவாக உட்கொள்ளுமிடத்து நஞ்சான சம்பவங்கள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. இடம்பெற்றுக்கொண்டும் இருக்கின்றன.

பெரும்பாலான நாடுகளில் குறிப்பாக மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் நன்னீருக்கான பற்றாக்குறை வெகுவாக அதிகரித்துக் காணப்படுகிறது. அதன் நிமித்தம் ஏனைய நாடுகளிலிருந்தே நீரை விலைகொடுத்துப் பெற்றுக் கொள்வதோடு கடல் நீரைச் சுத்திகரிப்பு செய்து ஏனைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வது பெரும்பாலானோர் அறியாத உண்மை. இவ்வாறு நீர் பற்றாக்குறையுள்ள பெரும்பாலான ஒரு சில நாடுகள் இருக்கின்றன.

அதே வேளை மத்திய கிழக்கை அண்மித்த வடமேல் மற்றும், கிழக்கு ஆபிரிக்க நாடுகள் நீர்ப்பற்றாக்குறையால் பாதிக்கப்படுவதோடு, உயிர் இழப்புகளையும், எதிர்கொண்டு இருக்கின்றன. எதிர்கொண்டும் வருகின்றன.

நீர்வளப் பற்றாக்குறை ஒரு புறமிருக்க மறுபுறம் நீர்வளம் மிகுந்த நாடுகள் காணப்படுகின்றன. நீர்வளம் மிகுந்த நாடுகளாக கனடா, இலங்கை (ஈரவலயப்பகுதிகள்), ஆஸ்திரேலியா, பிரேஸில், மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் போன்ற நாடுகளில் பெருமளவில் நீரானது வீணாக்கப்படும், கவனமின்றி மாசாக்கப்படும் வருகின்றது. நீரை உலகிற்கு கிடைக்கவிடாத அளவிற்கு படிமுறையற்ற செயற்பாடுகளை நவீனமனிதன் மேற்கொண்டு வருகின்றான். உதாரணமாக மழையைத் தருவதற்கு அடிப்படையான நீரியல் வட்டத்திற்கு துணைபோகும் மரங்களை வெட்டுகின்றான். முகிலை மாசாக்கும் வண்ணமாக கைத்தொழில் கழிவுகளை புகைமூலம் வெளியிடுகிறான். இதனால் மழையின் பொழிவு தடைசெய்யப் படுவதோடு அமில் மழை பொழிவதற்கும் வழிசமைத்துவிடுகின்றான்.

மனிதனது நடவடிக்கைகளில் மழைப்பொழிவு நின்றுவிடுவதால் மழை நீரைப் பயன்படுத்தி மேற்கொள்ளப்படும் நீர்மின்சார உற்பத்தியும், பாதிக்கப்படுகின்றது.

இலங்கையில் சில மாதங்களுக்கு முன்பு ஏற்பட்ட மின்கட்டண உயர்வுக்கு நீர்மின்சார உற்பத்தி, மழைவீழ்ச்சி குறைவால் தடைப்பட்டமையும் ஒருகாரணம் என முன்னாள் மின்சக்தி மற்றும் எரிசக்தித்துறை அமைச்சர் பாட்டலி சம்பிக்க ரணவக்க ஊடகங்களுக்காக அறிக்கை வெளியிட்டிருந்தார்.

நிலத்தடி நீரும் மேற்பரப்பு நீரும் மிக வெகுவாக மாசுபட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இதனால் நன்னீரை பெறுவது என்பது மிகவும் சவாலான விடயமாக காணப்படுகிறது. இப்பொழுதே இயற்கை இலவசமாக தந்த நீர் வளத்தை விலைகொடுத்து வாங்கவேண்டிய நிலைமை என்றால் எதிர்காலத்தில் மக்கள் தூய்மையான குடிதண்ணீரை பெறுவதென்பது சாத்தியப்படும் விடயமா? என்ற கேள்வி யாவரிடத்திலும் எழுகிறது. இவ்வாறான நிலைமை தொடருமானால் தாகத்தினால் அல்லல்பட்டு மக்கள் அழிவதற்கு முன்னரே சுத்தமான நீருக்காக அடிபட்டு மக்கள் இறந்து விடுவார்கள் என்பது திண்ணம். அண்மைக்காலமாக குடிதண்ணீருக்காக ஏற்படும் - ஏற்படுத்தப்படும் போராட்டங்கள் எதிர்ப்புக்கள் மூலம் முன்றாவது உலகப்போர் தோற்றுவிக்கப்பட போகிறதா என கல்வியியலாளர்கள் யாவரும் ஐயமுறும் விடயமாக காணப்படுகிறது.

2010ம் ஆண்டை பொறுத்தவரையில் நமது நாட்டிற்கு உறவான தெற்காசிய நாடான பாகிஸ்தானில் ஏற்பட்ட தண்ணீர் தகராறு காரணமாக நூற்றிற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் மரணமடைந்தமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். இதனை யாவரும் ஒரு கணம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டிய விடயமாகும். அதேவேளை எமது நாட்டில் அண்மையில் கம்பஹா வெலிவேரிய பகுதியில் இடம்பெற்ற சுத்தமான நீருக்கெதிரான போராட்டத்தில் பல்வேறு இடர்களை மக்கள் எதிர்கொண்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்க விடயம்.

இச்சம்பவத்தினால் இலங்கையின் நன்னீர்வளம் எவ்வாறு மாசடைகிறது என்பது உலகிற்கு எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருந்தது. அதாவது இலங்கையில் கடந்த மூன்று தசாப்த யுத்தத்தை தொடர்ந்து தற்போது அபிவிருத்திக் காற்று ஓரளவு வீசத்தொடங்கியிருந்தது. ஆகையால் அந்நியநாட்டு முதலீடுகள் அதிகளவு கால்பதிக்கத் தொடங்கியிருக்கின்றன. புதிய கைத்தொழில் பேட்டைகள் தொடங்கப்படுகின்ற பகுதியிலே அந்தத் தொழிற்சாலைக்கழிவுகள், இரசாயனங்கள் நிலத்தோடு கலக்கப்படுகின்றமையினால் நீரானது நச்சுத்தன்மையாகக்கூட மாறக்கூடும் என்பதற்கு வெலிவேரிய சம்பவம் நற்சான்று ஆகும்.

கம்பஹா வெலிவேரிய பகுதியில் காணப்படும் தொழிற்சாலை ஒன்றிலிருந்து வெளியேற்றப்படும் இரசாயனங்கள் அப்பகுதி மக்களினது கிணற்று நீரில் நச்சுத்தன்மை கலந்தமையே அம்மக்களது ஆர்ப்பாட்டத்திற்கான பிரதான காரணமாகும். அந்த ஆர்ப்பாட்டம் தூய நீருக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது.

இறுதியில் பாதுகாப்பு பிரிவினரின் அடக்குமுறையுடன் கட்டுப்பாட்டிற்கு கொண்டுவரப்பட்டது. இதனைப் போன்றே பல்வேறுபட்ட நாடுகளிலும், இடங்களிலும் ஆர்ப்பாட்டங்கள் இடம்பெற்றுக்கொண்டும் வருகின்றன. இவையாவற்றையும் வைத்து ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கும் போது மக்கள் எல்லா நாடுகளிலும் ஒன்று சேர்ந்து மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கு எதிரான ஆர்ப்பாட்டம் செய்து தோற்றுவித்த கலகத்தைப்போலவே குடிதண்ணீர் கேட்டு கலகத்தைப் தோற்றுவிக்கப் போகிறார்களா? என்ற கேள்வி எழுகிறது.

இவ்வாறு ஒருபுறம் ஆர்ப்பாட்டத்தால் -கலகத்தால் உலகம் முழிக்கொண்டிருக்க மறுபுறம் நீரமாசடைவதால் ஏற்படும் நோய்களால் அநேகமானோர் இறப்பில் முழிக்கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதற்கு அண்மைக்காலத்திலேயே அதிக ஆதாரங்கள் உள்ளன.

இலங்கையில் வடமத்திய மாகாணத்தில் உள்ள அநுராதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள குளங்களில் இருந்து (புலுகிறீன்) வெளிப்பட்ட நச்சுப்பதார்த்தமானது அல்காவிலிருந்து அக்குளத்திற்கு பரவியிருந்தது.

அக்குளத்தை நம்பியிருந்த அங்குள்ள மக்கள் சிறுநீரக நோயிற்கு உட்பட்டு பெரும்பாலானோரில் ஒரு சில பேர் மரணமடைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதே போன்று சுத்தமான குடிநீர் கிடைக்காததால் உலகளாவிய ரீதியில் வருடந்தோறும் இரண்டு மில்லியனுக்கும் மேற்பட்ட குழந்தைகள் மரணமடைவதாக ஐ.நாவின் அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன.

அண்மைக்காலமாக இலங்கையில் இடம்பெறும் விவசாயச் செயற்பாடுகளின்போது அதிகளவில் பயன்படுத்தப்படும் செயற்கைப்பசளைப் பிரயோகத்தினால் அதிகளவு நீரானது மாசடைகிறது. இதனால் எதிர்காலத்தில் சுத்தமான நீர் கிடைக்குமா? என்பது கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது. உதாரணமாக யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெறும் விவசாயச்செயற்பாடுகளின் போது பயன்படுத்தும் செயற்கைப்பசளை பிரயோகத்தினால் இரசாயனங்கள் நிலத்தடி நீருடன் கலந்து நீரானது மிகவும் மாசுபட்டுள்ளது என அண்மைக்கால ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.

நவீனவளர்ச்சி புறரீதியான வளர்ச்சியைக் காட்டினாலும் அகரீதியாக உள்ள இயற்கை வளங்களை சூறையாடுவது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். நவீன வளர்ச்சியால் நீரானது மாசடைந்து செல்கிறது. சுத்தமான நீருக்கு எதிர்காலத்தில் போர் மூளும் அபாயம் கூட ஏற்படலாம்.

சுடர்ஒளி - ஞாயிறு வாரவெளியீடு - 25 ஓகஸ்ட் - 2013

7

பாரை வாட்டும் பசியும் பட்டினியும்

இந்த உலகம் விசித்திரமானது பல்வேறு வகையான உயிர்களை தன்னகத்தே கொண்டு அமைதியாக சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. அவ்வகையில் மனிதன் என்னும் உயிரி சற்று வித்தியாசமான உயிரினமாக காணப்படுவதோடு இவ்வுயிரினத்தின் வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையாக மூன்று பிரதான காரணிகள் காணப்படுகின்றன.

1. உணவு
2. உடை
3. உறையுள்

என்பன முக்கிய அம்சங்களாகக் காணப்படுகின்றன. மனிதன் இன்று பெரும்பாலும் உணவுக்காகவே அரும்பாடுபடுகின்றான். உடை, உறையுள் என்பன இல்லாது காணப்படினும் மனிதன் இலைகுழைகளை அணிந்து கொண்டு மரப்பட்டைகளை தரித்துக் குகைகளிலோ மரப்பொந்துகளிலோ வாழ்ந்துவிட முடியும் என்பதற்கு முற்கால மனிதர்களின் வாழ்வு தக்கசான்றாகும். ஆனால் உணவு இன்றி மனிதன் வாழ்வது மிகக் கடினம் என்பது உண்மையாகும்.

மனிதன் ஏனைய விலங்குகளைப்போன்று உணவுப்பொருட்களை அவ்வாறே உண்ணாது அவற்றைச் சமைத்து உண்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வாறு மனிதன் உணவுப்பொருட்களை உண்ணும்போது அவை அதிகளவில் வீணாக விரயமாகின்றன. இன்று உணவுப்பொருட்கள் உற்பத்தி

ஒரு கைத்தொழிலாகவே வளர்ச்சியடைந்துள்ளதோடு சந்தைப்படுத்தலும் உலகளாவிய ரீதியில் வளர்ச்சியடைந்துள்ளதோடு பல்வேறுபட்ட பஸ்தேசிய கம்பனிகளை தோற்றுவித்துள்ளமையும் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க உண்மையாகும்.

உணவு உற்பத்தியில் அடிப்படைக் கருவான விவசாயச் செய்கை இன்று அதிகளவில் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. பசுமைப்பரட்சி என்ற அளவில் விவசாயச்செய்கை, சனத்தொகைப் பெருக்கத்திற்கேற்ப உச்ச அளவில் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. ஆனால் விவசாயச் செய்கையின் மூலம் உணவுப்பொருட்கள் உற்பத்தி அதிகளவில் வளர்ச்சியடைந்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. குறிப்பாக மிகக் குறைவான நிலத்தில் எவ்வளவு உச்சப்பயனைப்பெற முடியுமோ அந்தளவுக்கு உச்ச அளவு உற்பத்தி இன்றைய நவீன விவசாய செய்கைகள் மூலம் பெறப்படுகின்றது.

இதன் காரணமாக ஆசியா, இலத்தீன் அமெரிக்க இதர ஐரோப்பிய நாடுகளில் உற்பத்தி மிக அதிகளவில் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. ஒரு புறம் உற்பத்தி அதிகரித்துக்கொண்டு சென்றாலும் இன்னும் எமது காதுகளில் பசி, பட்டினி என்ற வசைச்சொல் கேட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. இதற்குப் பிரதான காரணிகளில் உணவுப்பொருள் விரயமாக்கப்படுதல் / வீணாக்கப்படுதல் மிக முக்கிய காரணிகளாகும்.

உலகளாவிய ரீதியில் மூன்றில் ஒரு பங்கு உணவு வீணடிக்கப்படுவதால் உலகில் தினமும் 87 கோடி மக்கள் பட்டினியால் அவதியுறுகின்றனர் என்பதை ஐக்கியநாடுகள் சபையின் உணவு மற்றும் விவசாய நிறுவனத்தின் அறிக்கை தெரிவிக்கின்றது. இதனை மையமாகக்கொண்டு ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் உணவு விவசாய ஸ்தாபனத்தின் ஒரு முயற்சியாக ஒக்டோபர் 16ந் திகதி உலக உணவு தினமாக அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

உணவு வீணடிக்கப்படுவதை இரண்டு வகையாக நோக்கலாம்.

1. உற்பத்தி செய்து சந்தைப்படுத்தும் வரையில் வீணடிக்கப்படுதல்
2. உணவுப் பொருட்கள் உணவாக மாற்றப்பட்டு உண்ணாது வீணடிக்கப்படுதல்.

உணவுப் பொருளானது உற்பத்தியின் நிறைவுக்கட்டமான அறுவடையின்போது வெகுவளவு வீணடிக்கப்படுகிறது.

அதாவது அறுவடை நிறைவுசெய்து சந்தைப்படுத்தலுக்கு இடையேயான காலப்பகுதியில் வெகுவளவு உணவுப்பொருட்கள்

ஊழிக்காலப்பறவை

சீரழிக்கப்படுகின்றன. அதாவது முறையற்ற பொதி செய்தல் முறைகளால் உற்பத்தியில் முப்பது வீதமான (30%) உணவுப்பொருட்கள் விரயமாகின்றன என புள்ளிவிபரங்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

இதனைக் கருத்திற்கொண்டே இலங்கை அரசு பொதிசெய்து கொண்டு செல்வதற்காக பிளாஸ்டிக் கூடைகளை அறிமுகம் செய்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இதனைவிட உணவில் பெருமளவு வீணாக விரயம் செய்யப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அதாவது 165ஆயிரம் கோடி மதிப்புள்ள உணவு வீணடிக்கப்படுகிறது. அத்துடன் நாளொன்றுக்கு 87கோடி பேர் ஒரு வேளை உணவுகூட இல்லாது அவதியுறுகின்றனர். அதாவது வசதிமிக்க மக்களால் மிகையான அளவு அதிக விலைகொடுத்து வாங்கப்படுவதால் உணவுப்பொருட்களின் விலை அதிகரிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறான செயல்முறையால் வசதியான ஒருவரால் கஸ்டப்படும் பிரஜை மறைமுகமாக பாதிக்கப்படுகின்றான்.

எமது நாட்டைப்பொறுத்தவரையிலும் கூட எமது ஒவ்வொருவரினதும் வீடுகளில் காலைவேளையில் முன்னைய நாளினது உணவு பெருமளவு குப்பைத் தொட்டிகளில் கொட்டப்படுகிறது. அதேவேளை திட்டமிடாமல் அதிக உணவுகளை கடைகளில் கொள்வனவு செய்வதும் இதற்கு ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

ஒரு நாட்டினதோ சமூகத்தினதோ பூரண வளர்ச்சியானது மனிதன் மூன்று வேளையும் பசித்திராமல் வாழ்வதையே குறிக்கும்.

உலக உணவு உற்பத்தி உச்சப் படியை பொறுத்த வரையில் இலங்கை ஒரு முன்னிலை இடத்தை வகிக்கின்றது. குறிப்பாக இலங்கை அரசு ஒரு முன்மாதிரியான இடத்திலேயே உள்ளது. போசாக்கு, உணவு பாதுகாப்பு ஆகியவற்றிற்கு ஐக்கியநாடுகள் சபை பல்வேறுபட்ட செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்து வருகிறது. 2015ம் ஆண்டளவில் பசி, பட்டினியை குறைக்க எல்லா நாடுகளும் கங்கணம் கட்டியுள்ளன. இந்த நிகழ்வுகள் ஒருபுறம் இவ்வாறு நடைபெற்றாலும் தொடர்ச்சியான உணவுப் பற்றாக்குறைக்கு

1. உணவு ஒதுக்கம்
2. காலநிலை மாற்றம்
3. நிலம் மாசடைவு ஆகியன பிரதான காரணங்களாகின்றன.

உணவு ஒரு புறம் விரயமாகும் வேளை மறுபுறம் உணவுப் பற்றாக்குறைக்கு உணவு ஒதுக்கம் குறிப்பிடத்தக்க காரணியாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தால் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க உணவு உட்கொள்ளப்படும்

போது அவ்வுணவுக்கான தேவையும் அதிகரித்து விலையும் அதிகரிக்கின்றது. இதன் விளைவாக ஏனைய உணவுகள் விலை குறைந்து அழிக்கப்படுவதன் காரணமாக உணவுப்பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது.

உதாரணமாக இந்து சமூகத்தை சார்ந்தவர்கள் அதிகளவில் வாழும் பிரதேசத்தில் விரத காலங்களில் மரக்கறி உணவுக்கான தேவை அதிகரிக்கின்றது. இதனால் விலை அதிகரிக்கிறது. அத்துடன் ஏனைய உணவுகளின் விலை குறைவதோடு தேவையும் வீழ்ச்சியடைந்து உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்படுகின்றது. எனவே யாவரும் சம உணவை அதாவது எல்லா உணவையும் எல்லோரும் உண்ண யாவரும் வழிசமைக்க வேண்டும். மனிதனின் அவசர செய்கைக் காரணிகளால் பெருமளவிலான காலநிலை மாற்றம் ஏற்பட்டு மழை வீழ்ச்சி குறைவடைவதால் குறிப்பாக உணவுற்பத்தி அதிகளவில் இடம்பெறும் கீழைத்தேய நாடுகளில் உணவுற்பத்தி பாதிக்கப்படுவதும் உணவுப் பற்றாக்குறைக்கு ஒரு காரணியாகும்.

நிலம் மாசடைவதும் உணவுப் பற்றாக்குறைக்கு பிறிதொரு காரணியாகும். உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கும் நோக்கில் கண்முடித்தனமான செயற்கைப் பசளை பிரயோகத்தினால் பெருமளவு நிலம் மாசடைந்து பாதிக்கப்படுகிறது. நிலமானது ஒருமுறை பெறுமான உற்பத்தியை தந்து மங்கிக்கொண்டு செல்கிறது. இவ்வாறு செயற்கைப் பசளைப் பிரயோகத்தினால் நோய்த்தொற்று அதிகளவில் ஏற்படுவதோடு உணவுப்பொருள் உற்பத்தியும் குறைந்துகொண்டு செல்கிறது. இவ்வாறு யாவற்றையும் ஒட்டுமொத்தமாக எடுத்துநோக்கும்போது மனிதப் பெருக்கத்துக்கு ஏற்ப உணவு உற்பத்தி என்பது வளர்ச்சியடையவில்லை என்பதே நிதர்சனமான உண்மை.

இன்று ஆயிரக்க நாடுகளில் உணவு இன்மையால் நிமிடத்துக்கு ஆயிரக்கணக்கான குழந்தைகள் இறந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உணவு தரமின்மையாலும் உணவின்மையாலும் பெருமளவு மரணங்கள் இன்று இடம்பெறுகின்றன. பசி என்பது இந்நாட்டிலும் எந்நாட்டிலும் இல்லாதொழிக்கப்பட சகல மனிதர்களும் வழிவகுக்க வேண்டும்.

பசித்தவனுக்கு நீ உணவு கொடுக்க முயற்சி செய்.
அவ்வாறு கொடுக்க முடியாவிட்டாலும் பரவாயில்லை
உணவை வீண்விரயம் செய்யாது அனைவரும்
உயிர்வாழ வழிசெய்.

சுடர்ஓளி - ஞாயிறு வாரவெளியீடு - 03 நவம்பர் 2013

கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டிய உளவியல் தாக்கங்கள்

பத்திரிக்கையைப் புரட்டினால் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம், பதினாறு வயது காதலனும், காதலியும் கடற்கரையில் உல்லாசம், ஆட்டோச் சாரதியுடன் மாணவி உல்லாசம், செக்ஸ் என்ற சொல்லைத் தேடுவதில் இலங்கை முதலிடம் என்ற செய்திகளையே காணக்கிடைக்கின்றது. இந்த விடயங்களுக்கெல்லாம் காரணம் என்னவென்றால் அது பெற்றோரையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது. பிள்ளைகளின் பிரதான இருப்பிடமான வீடு, அங்கே பெற்றோரின் சர்வாதிகாரத்திற்குட்பட்ட பிணைக் கைதிகளாகப் பிள்ளைகள் வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்றால் அதுவே உண்மை.

எமது பெற்றோர்கள் எமது பிள்ளைகளுக்கு சுதந்திரத்தை வழங்கத் தலைப்படுவதில்லை. அதுவே உண்மை அதாவது, பிள்ளைகள் தமக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களாக வாழவேண்டும், தாம் சொல்வதையே பிள்ளைகள் கேட்க வேண்டும், இடம் கொடுத்தால் பிள்ளைகள் கெட்டுப்போய் விடுவார்கள் என்பதான வியாக்கியானங்கள் பெற்றோர் தரப்பிடமிருந்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

பிள்ளைகளின் மனம் என்பது ஓர் அன்பை எதிர்ப்பார்த்து வழிநடக்கின்ற ஓர் ரோபோவைப் போன்றதாகும். குறிப்பாக கட்டிளமைப் பருவத்தினை நெருங்குகின்ற பிள்ளைகள் அன்பின் உச்சக்கட்டத்தை எதிர்பார்ப்பவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இக்காலகட்டத்தில் க.பொ.த

சாதாரணதரப் பரீட்சை வருவதால் படிப்பையே பெற்றோர் இலக்காக்குகின்றனர். இக்காலகட்டத்தில் பிள்ளைகளுக்கு அன்பை வழங்குவதோ (அல்லது) பிள்ளைகளின் மனதைப் புரிந்து கொள்வதோ என்ற விடயங்களில் பெற்றோர் சறுக்கத் தலைப்படுகின்றனர் என்பதே உண்மை. இதனால் பிள்ளைகள் பெற்றோர் தராத அன்பை பிறிதோர் இடத்தில் பெறத்தலைப்படுகின்றனர். அதனாலேயே பிள்ளைகள் இச்சிறுவயதில் காதல் வயப்படுகின்றனர். கடற்கரையெங்கும் கைத்தலம், பற்றித் திரிகின்றார்கள். இதனைவிட இதற்குப் பிறிதோர் காரணம், ஹோர்மோனின் தொழிற்பாடும் ஓர் காரணமாகும். இந்த கட்டிளமைப் பருவ வயதில் பாலுணர்வு என்பது இவர்களை ஆட்டிப்படைக்கும். இது பற்றிப் பூரண அறிவு இல்லாத காரணத்தினாலும் இவர்கள் பெற்றோருக்குத் தெரியாத வகையில் தமது பாலுணர்வுகளைப் பூர்த்தி செய்யத் தலைப்படுகின்றனர் என்பதே உளவியலாளர்களின் கூற்றாக காணப்படுகிறது. இதே போன்ற சில சந்தர்ப்பங்களில் கல்வி கற்கும் மாணவிகள் கர்ப்பமான சந்தர்ப்பங்களும், சில மாணவிகள் பெற்றோருக்குத் தெரியாத பட்சத்தில் பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்தமையும் இடம் பெற்றுள்ளது. இதே போலவே பாடசாலை மாணவ, மாணவிகள் பாடசாலை செல்லாது இதுபோன்ற பல சம்பவங்களில் ஈடுபடுவது கவனிக்கத்தக்கது.

இன்றைய பெற்றோரைப் பொறுத்தவரையில் பிள்ளைகளுடன் மனம்விட்டு கதைப்பது என்பதே பெரிய விடயமாக இருக்கிறது. பாடசாலைக்கு ஏற்றிச் செல்வதும், மேலதிக வகுப்பிற்கு ஏற்றிச்செல்வதோடு, படிக்கின்றார்களா? என்பதை அவதானிப்பதே தமது விடயமாக கருதுவதோடு, அவர்களின் உளவியல் ரீதியான தாக்கங்கள்/மாற்றங்கள் என்பன பற்றியும் அவதானிக்கத் தவறுகின்றனர் என்பதே உண்மை.

கட்டிளமைப் பருவ வயது என்பது அது ஹோர்மோனின் தூண்டுதலின் மூலம் செயற்படும் வயது. இங்கு முளையின் ஆதிக்கம் குறைவு அவ்வாறு சிந்தித்துச் செயற்படும் அளவுக்கு பரிபக்குவம் அடையாத நிலைமையாகக் காணப்படுவதுடன், “வெளுத்தது எல்லாம் பால் என்று நம்பும் வயது” என்றே இதைச்சொல்ல வேண்டியதாய் இருக்கிறது. இக்கால கட்டத்தில் தமது மனதுக்கு ஆதரவாய் செயற்படுவோரே கடவுளாக தெரிகின்றனர். இக்கால கட்டத்தில் தமது உணர்வுக்கு மதிப்பளிக்கும் துணைகள் கடவுளாக தெரிவதோடு, தமது மன உணர்வை புரிந்து கொள்ளாத பெற்றோர் அந்நியராகின்றனர். இதனால்தான் என்னவோ மட்டக்களப்பு செங்கலடியில் இடம்பெற்ற

கொலைச்சம்பவம் ஏற்பட்டிருக்குமோ என ஐயம் எழுகிறது. எவ்வளவு செல்வத்தைக் கொடுத்தாலும், சொகுசு வாழ்க்கையைக் கொடுத்தாலும் மனதுக்குப் பிடிக்காத கணவன் / மனைவி அமையும் சந்தர்ப்பங்களில் மூன்றாவது மாதம், வழக்காடு மன்றங்களில் விவாகரத்து தேடுபவர்களாக அமைந்து விடுகின்றனர். இதற்கு பிரதான காரணம் மனம் ஒன்றிக்காததன் விளைவே எனலாம். ஏலவே, குறிப்பிட்டது போல பெற்றோரும், பிள்ளைகளின் மன உணர்வைப் புரிந்து செயற்படாமையே யாவற்றுக்கும் கால்கோளான காரணியாக அமைந்திருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இதனைவிட இதற்கு இன்னுமோர் கால்கோளான காரணியாக பாலியல் கல்வி பற்றி தெளிவூட்டப்படாமையும் ஓர் காரணியாகும். எமது சமூகத்தைப் பொறுத்தவரையில் எமது பெற்றோர் பாலுணர்வு / பாலியல்சார் விடயங்களை ஓர் மாற்றுத்தரப்பு விடயமாகவோ / ஓர் இரகசியமான விடயமாகவோ நோக்கி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலை நாடுகளில் சிறுவயது கர்ப்பங்கள் குறைந்து வருவதற்கான காரணிகளில் ஒன்று இந்தப் பாலியல் கல்வி பயிற்றப்படுவது ஆகும்.

எமது சமூகத்திலும் அண்மைக்காலமாக இளம் வயது கர்ப்பங்கள் / இளம் வயது திருமணங்கள் என்பவை நாளுக்குநாள் அதிகரித்துச் செல்வதை பத்திரிகைச் செய்திகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இதற்கு காரணம் பெற்றோர் பருவ வயதில் ஏற்படும் பூரண மாற்றங்கள் பற்றிய தெளிவை எடுத்துச் சொல்லாமையே முழுமுதற் காரணமாகும்.

தமிழர்களாகிய நாம் பெருவாரியாகப் பின்பற்றும் மதமாக இருக்கின்ற இந்துமதமும், கிறிஸ்துவ மதமும் மற்றும் பிற மதங்களாகினும் அவை ஒழுக்கங்கள் மற்றும் தருமத்தையே தமது மதத்தின் அடிப்படையான கொள்கைகளாக எடுத்துச் சொல்கின்றன. இந்த மதங்கள் கூறும் தத்துவக் கருத்துக்கள், மற்றும் மனித விழுமியங்கள் பற்றியும் எடுத்துக்கூறியே ஆகவேண்டும். வெறுமனே பிள்ளைகள் கல்வி கற்றால் மட்டும் போதும் என்பதுடன் பிள்ளைகளை ஏதும் அறியா கிணற்றுத் தவளையாக வைத்திருக்கக்கூடாது. அதேவேளை நாட்டில் இடம்பெறும் பாலியல் பலாத்காரம், கடத்தல் போன்ற விடயங்கள் நிகழ்வது பற்றியும் அது சம்பந்தமான விழிப்புணர்வுக் கருத்துக்களையும் எடுத்துக்கூறுவது பெற்றோரின் தலையாய கடமையாகும். அதேபோல பிள்ளைகளுக்குத் தாங்கள் விரும்புகிறார்கள் என்று சொல்லி கையடக்கத் தொலைபேசி

வாங்கிக் கொடுப்பதுதான் சகல பிரச்சினைகளுக்கும் காரணமாகிப் போவது குறிப்பிடத்தக்கது.

தொலைபேசி வாங்கிக் கொடுக்கும்போது பெற்றோர் விலையுயர்ந்த தொலைபேசிகள் வாங்கிக் கொடுப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தொலைபேசியின் மூலம் ஏராளமான நன்மைகள் இருப்பினும், பெற்றோர் தமது பிள்ளைகள் அந்தத் தொலைபேசியை எவ்வாறு எதற்காகப் பயன்படுத்துகின்றனர் என்பதை அவதானிக்கத் தவறுவதும் பிள்ளைகள் நெறிதவற காரணமாகிப் போவது குறிப்பிடத்தக்கது.

வெறுமனே பிள்ளைகள் சீர்கெடுகிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதைக் காட்டிலும், அதற்கான யதார்த்த ரீதியான காரணங்கள் என்ன என்பதை அறிந்திடல் வேண்டும். தற்காலங்களில் எமது சமூகம் திட்டமிட்டு சீரழித்துவிடும் செயற்பாடுகள் அதிகரித்து வரும் வேளையிலே எமது பிள்ளைகளும் பெற்றோர்களுக்குத் தெரியாமல் எவ்வாறு பிழை செய்கிறார்கள் என்பதை அறிந்து, அவர்களது மனதிற்கு ஏற்றவாறான வழிமுறைகளைக் கையாண்டு அடக்கு முறைகளைத் தவிர்த்து, தவணைப் பரீட்சையிலோ ஏனைய பரீட்சையிலோ மதிப்பெண்குறைந்தால் அவர்களை சீரழிக்காது தட்டிக்கொடுத்து ஒரு நண்பரைப்போல் செயற்பட்டு எமது சமூகம் உயர்வுபெற வழிசமைப்போமாக.

“நீருக்கு அணைபோடும் பொழுது - அது
அணையை சிதைத்து மேவீப்பாய்கிறது
அதற்கு மனங்களும்,
மக்களும் விதிவிலக்கல்ல ”

- தினக்குரல் ஞாயிறு வாரவெளியீடு - 04 மே 2014 -

சீரழிவை உருவாக்கும் வெளிநாட்டு ஡ோகம்

உலகத்தின் அபரீதமான தோற்றத்திற்குப் பிறகு பல மனிதர்கள் தோன்றினார்கள். இவ்வாறு பல்வேறுபட்ட வேறுபாடுகளின் அடிப்படையில் தோன்றிய மனிதர்கள் காலத்தின் மாற்றத்துக்கேற்ப தமக்கென மதம், இனம், குலம் என்பவற்றை உருவாக்கி தம்மை வெவ்வேறுபட்ட இனத்தவராக உருவாக்கிக் கொண்டனர். அந்த வகையில் உருவாகியது தான் எங்கள் தமிழினம்.

“கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே முன்தோன்றிய மூத்த தமிழ்” என்று ஆன்றோர் சிறப்பித்துள்ளனர். தமிழின் ஆரம்பயுகமான சங்க காலத்துக்கு முன்னரும் குமரிக்கண்டம் என இருந்த இலெமூரியாக் கண்டத்தில் எமது இனத்தவர் இன்றைய யுகத்தின் வாழ்க்கைத் தரத்திற்கு நிகரான ஒரு வாழ்க்கை வாழ்ந்ததாக சொல்லப்படுகிறது. அவ்வாறு அவ்விடம் கடல் கொள்ளப்படவே எமது இனத்தின் வரலாறு சங்க காலத்துடன் ஆரம்பிப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. சங்ககாலத் தமிழன் காதல், வீரம் என்பவற்றை உயிராக வைத்துப் போற்றி அதன்படி ஒரு சீரிய வாழ்க்கை வாழ்ந்ததை வரலாறு அழகாக சான்று பகர்கிறது. இன்றைய யுகத்தை எடுத்து நோக்கின் ஈழத்தமிழனது நிலை இவ்வாறு இருக்கிறது.

தமிழன் இல்லாத ஊருமில்லை - அவன்
இல்லாத நாடுமில்லை - அவன்
எடுக்காத சிறப்புப் பேருமில்லை - ஆனால்

இன்று நாட்டில் தமிழன் இருக்க
நல்ல வீடுமில்லை
களனி செய்ய நல்ல காடுமில்லை.

இதுவே இன்று பெரும்பாலான ஈழத்து தமிழரது நிலைமையாகக் காணப்படுகிறது. அதனைவிட ஒரு சில இடங்களில் ஓரளவு வசதியான இடங்களில் தமிழர்களும் இருக்கின்றார்கள்.

இலங்கையில் யுத்தமெனும் அசுரன் பெயரளவில் விட்டகன்றாலும், மற்றைய வடிவங்களில் தமிழன் அடிமைப்படுத்தப் படுகின்றான். ஆனால் இதில் நகைப்புக்குரிய விடயம் என்னவென்றால் தமிழ் கீழ் நிலைப்படுத்தப்படுவதற்கு, தமிழனே துணைபோவது.

முன்னைய காலங்களை போன்று நேரடியாக அழிவுக்குட்படுத்தப்படுவது கிடையாது. யாவும் மறைபெறுமான நோக்கத்துடன் காய் நகர்த்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு மாபெரும் கல்வியியலாளர் குறிப்பிடுவார் “எந்த ஒரு இனத்தை அழிப்பதற்கும் ஆயுதக் குண்டுகள் தேவையில்லை, அந்த இனத்தின் இளைஞர்களை கல்வி, கலாசாரம், ஆன்மீகம் என்பவற்றுக்கு புறம்பான திசையில் திருப்பிவிட்டால் போதும்” என்றவாறாக அவரது கூற்று செல்கிறது. இதே செயற்பாடுதான் இன்று தமிழனது நிலையாகவும் இருக்கிறது. இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் தமிழர்கள் செறிந்து காணப்பட்டாலும் அவர்களது அடர்த்தி நிறைந்தது வட, கிழக்கு மாகாணங்கள்.

இந்த இடங்களிலும் குடும்ப வறுமை தலைவிரித்து ஆடினாலும் வெளிநாட்டுப் பணமும், வெளிநாட்டு மோகமும் நம்மவர்களைத் தலைகீழாக ஆட்டுகின்றது என்பதே நிதர்சனம். இலங்கையைப்

பொறுத்தவரை வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பினை, அமைச்சின் அதிவிசேடமாக அதிகரிக்கும் செயற்பாட்டின் காரணமாக இன்றைய தமிழர்கள் படிப்பதைவிட வெளிநாடு என்ற மோகத்தின் பின்னால் ஓடுகின்றார்கள். அதன் காரணாக தமது உயிரைக்கூட பணயம் வைத்து பல் வேறுபட்ட வெளிநாட்டுப் பயணங்களை மேற்கொள்கிறார்கள். அதனைவிட ஒரு குடும்பத்தில் ஒருவன் வெளிநாட்டில் இருந்தால் போதும் என்றவுடன், அந்தக் குடும்பத்தில் உள்ள பிள்ளைகள் படிப்பில் அக்கறை காட்டுவது இல்லை என்பது பொதுமக்களினாலும் வெளிக்கள உத்தியோகத்தார்களாலும் முன்வைக்கப்படும் உண்மையாகும்.

தமிழ் மாணவன் கல்வியில் வீழ்ச்சி அடைகின்றான் என்று வெறுமனே கூறிக்கொள்வதை விடுத்து, அதற்கு என்ன காரணம் என்று சுட்டிக்காட்டுவதே பொருத்தமாக இருக்கும்.

இன்று பெரும்பாலான தமிழர்கள் கல்வி என்பது தொழிலுக்காக கற்பது மட்டுமே என்று தவறாக புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உயர்தரத்தை எடுத்து நோக்கின் அதிகளவிலான மாணவர்கள் கலைப்பிரிவில் கல்வி கற்கிறார்கள்.

ஆனால், பெரும்பாலானோர் இந்த பிரிவில் கல்வி கற்போரை மிகக் கேவலமாக சாடுவதோடு இதற்கு என்ன பத்தாயிரம் சம்பளம்தானே இதனைவிட வெளிநாடு சென்றால் இலட்சம் இலட்சமாக உழைக்கலாமே என்று போலியான கூற்றுக்கள் முன்வைக்கின்றனர். உயர்தரத்தில் கல்வி கற்று பல்கலைக்கழகத்தகுதி பெறாத சிலர் விரக்தியில் வாழ்க்கையை நாசமாக்கிக் கொள்வதை நாற்சந்திகளிலே காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. இதற்கு எம்மினத்தாரும் ஒரு காரணம் என்பதை குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும். மாணவர்களை பொறாமையுடன் நோக்குவது இழிபேச்சு பேசுவது, தம்மை விடவும், தம்பிள்ளைகளை விடவும் அயல்வீட்டுப்பையன் முன்னேறிவிட்டான் என அவனை கவிழ்க்கச் செய்வனை செய்பவர்களும் இருக்கிறார்கள்.

பிள்ளைகள் நெறிகெட்டு செல்வதற்கு வசதி படைத்த பெற்றோரின் செயற்பாடும் பிரதான காரணமாக இருக்கிறது. தமது பிள்ளைகளின் கல்வி, ஒழுக்கம், பிள்ளைகளது நடவடிக்கைகள் என்பவற்றை கவனிக்கத் தவறிவிடுகின்றனர். இன்று வெளிநாட்டு மோகமும், வெளிநாட்டுப் பணமும் அதிகரித்திருக்கிற நிலையில் இன்றைய யுகத்தின் பொழுதுபோக்கு முகப் புத்தகம், இணையம், சினிமா, சின்னத்திரை என்றவாறாக இருந்து வருகிறது. செக்ஸ் என்ற சொல்லைத் தேடுவதில் மூன்றாவது முறையும் இலங்கை முதலாம் இடத்தைப் பெற்று வெட்கப்படக்கூடிய அளவுக்கு சாதனை படைத்திருந்தது.

இதனை விட இன்றைய இல்லத்தரசிகளால் பெரிதும் பிரயோசனமாக செய்யப்படும் காரியம் சின்னத்திரை பார்ப்பது, இதனால் தத்தமது கடமைகளை செய்யத் தவறுவதோடு, தமது குடும்பத்தின் கடமைகளைக்கூடச் செய்யத் தவறுகின்றனர் என்ற வெட்கப்படக்கூடிய நிலைமையை எடுத்துக்கூறியே ஆகவேண்டும்.

“தலைமை எவ்வழியோ அடியும் அவ்வழியே” என்ற கூற்றுக்கிணங்க பிள்ளைகளும் அதே வழியில் செல்லும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. அதனைவிட குடும்பங்களில் கருத்து முரண்பாடும், பிரச்சனைகளும் ஓங்கி ஒலிக்கின்ற நிலையிலே குடும்பங்கள் விவாகரத்துப்பெற நீதிமன்றங்களைத்தேடிச் செல்வதும் மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். இவ்வாறான செயற்பாட்டால் அண்மைக் காலங்களில் உயிரிழப்புக்கள் என்பவைகூட ஏற்பட்டிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்க உண்மைகளாகும்.

அதனை விட எமது அரசு பல்கலைக்கழகத்திற்கு தகுதிபெறாத பெரும்பாலான மாணவர்களின் நன்மை கருதி தொழிற்பயிற்சி நிலையங்களை (Vocational Training Centre) உருவாக்கி பல்கலைக்கழகக் கல்விக்கு நிகரான ஒரு கல்வியை இந்தத் தொழிற்பயிற்சிக் கல்லூரிகள் இலவசமாக வழங்குகின்றன. இதில் பயிற்சிபெற சில மாணவர்கள் வெட்கப்படுகின்றார்கள்.

வெளிநாட்டுப்பணம் என்பதனால் அதனை எப்படியும் செலவழிக்கலாம் என்று சிந்தித்து இன்றைய பிள்ளைகள் ஒரு சோம்பேறித்தனமான வாழ்க்கையை வாழ்வதை நிறுத்த வேண்டும். கல்விச்செல்வம், ஒரு கணமும் இழந்துவிடக்கூடாது என்பதே தமிழ் மூத்த புத்திஜீவிகளின் ஒருமித்த குரலாகக் காணப்படுகிறது.

இன்றைய தமிழ்ப் பிரதேசங்கள் கலாசாரரீதியாக சீர்கெட்டுள்ளன. அதேவேளை யாழ்ப்பாணத்தில் தினமும் ஒருகோடி ரூபாவுக்கு மதுபானம் விற்பதும், நம் தமிழர்கள் யாவரும் இழிநகைப்புக்குரிய வெட்கப்பட வேண்டிய விடயமாகும். இதில் முக்கிய விடயம் என்னவென்றால் இந்த மதுபானத்தைப் பெருமளவு வாங்குவது நாளைய தலைவர்களாகிய இளைஞர்களேயாகும். அதனைவிட இலங்கையிலே அதிகளவு மது விற்பனையாகும் மாவட்டம் மட்டக்களப்பு மாவட்டமே. தினமும் 80,000 மதுப்போத்தல்கள் விற்பனையாவது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறு தமிழன் மறைபெறுமான விடயங்களில் அதிகளவு முன்னேறி, முன்னேற வேண்டிய விடயங்களில் பின்னிற்கின்றான் என்பதே கவலை தரும் விடயமாகும்.

உலகெங்கும் தமிழர்கள் இருந்தாலும் தமிழனது இருப்பு மற்றும் தமிழ்க் கலாச்சாரம் மற்றும் தமிழ்மொழியினது இருப்பு என்பது ஈழத் தமிழரின் கைகளில் தான் முழுமையாக ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அனைத்து தமிழ் நெஞ்சங்களும் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும் என்பது வரலாற்று உண்மை.

புலம்பெயர் கண்காணாத தேசத்தில் கடுமையான பனிக்குளிர் மத்தியிலும் கடுமையாகப் பாடுபட்டு உழைத்து வரும் பணம் எமது தமிழ் நெஞ்சங்களால் முறையாகப் பயன்படுத்தப்படவேண்டும். குறிப்பாக அந்தப் பணம் முறையான கல்விக்குப் பயன்பட வேண்டும். அத்தோடு இலவசமாக வழங்கப்படும் கல்வியைப்பெற ஏனைய இனங்கள் போட்டிபோட்டுக்கொண்டு கற்று சகல துறைகளிலும் முன் நிற்கும்போது தமிழன் மட்டும் கல்வியைத் தொலைத்த வழிப்போக்கனாக நின்றுவிடக்கூடாது.

“ஒருவன் கல்வியை மட்டும் பெற்றால்போதும். அவன் அனைத்தையும் பெற்றவனாகிவிடுகின்றான்” என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. அதன்படி எம்மினத்தார் தம்மையும், எம் இனத்தையும் உயர்த்தப் பாடுபட வேண்டும்.

“பணத்தைக் கொண்டு பண்டிதனாகவும் மாறலாம்
காவலனாகவும் மாறலாம் - அதே வேளை
பாழ்பட்டும் போகலாம் - அது
எவரெவர் எப்படி பயன்படுத்துகின்றனர்
என்பதைப் பொறுத்தே”

- சுடர்ஒளி - ஞாயிறுவாரவெளியீடு - 12 ஜனவரி 2014 -

சீரழிக்கும் சினிமா கலாச்சாரம்

மனிதன் தொன்றுதொட்டே மகிழ்ச்சியாக தனது பொழுதைக் கழிக்க விரும்பியவன். அதற்காக அவன் கதைகள் மற்றும் ஏனைய விளையாட்டுக்கள் போன்றவற்றின் ஊடாகவே மகிழ்ச்சியாக இருந்துள்ளான், இருக்கின்றான். விளையாட்டுக்கள் என்பவை மனிதனை அன்றும் இன்றும் என்றும் மகிழ்ச்சியாகவே வைத்திருக்கின்றன என்பதே யதார்த்தம். அந்த விளையாட்டுக்களில் ஈடுபடும் விளையாட்டு வீரர்கள் தமக்கென பல இலட்சக்கணக்கான ரசிகர்களை வைத்திருக்கின்றார்கள். அவ்வாறான ரசிகர்கள் தம்மை மறந்து அந்த வீரர்களின் மீது அதீத பற்றுக் கொண்டு அவர்களைப்போலவே தம்மைக் கருதும் உளவியல்சார் மாற்றங்களும் இன்றைய சமூகத்தில் இருக்கின்றன என்பதே உண்மை.

மேற்சொன்ன விடய விளக்கத்துக்கு அமைய, சினிமாவின் மீது கொண்ட அதீத மோகத்தினால் பல்வேறுபட்ட சமூக சீர்கேடுகள், பிரச்சனைகள் இன்றைய இளம் வர்க்கத்தினரிடம் காணப்படுகின்றன.

இன்றைய நவநாகரிக காலகட்டத்தில் கிராமிய கலாச்சாரம் குறைந்து கிராமங்களையும் நகரமயமாக்கும் நகர்ப்புற கலாசாரமே இன்றைய சமுதாயத்தை ஆட்டிப்படைக்கிறது என்பது உண்மை. மனிதனுக்கு இன்று உடல் உழைப்பு என்பது குறைந்து மனிதன்

நெருக்கமாக அடுக்குமாடி வீடுகளில் - நகரங்களில் நாலு சுவருக்குள்ளே அடைக்கலம் புகுந்து விட்டான். அடைக்கலம் புகுந்த மனிதன், கூட்டுக் குடும்ப கலாசாரத்தை காறித்துப்பி விரட்டி விட்டான். ஆகையால் ஓரிருவரைக் கொண்ட குடும்பங்கள் அதிகரித்து விட்டன.

முன்னைய காலங்களைப்போன்று கிளித்தட்டு, கபடி போன்ற விளையாட்டுக்களை விளையாடவும் சிறப்பாகப் பொழுதைக் கழிக்கவும், உறவுகளுடன் கூடிக் குலாவவும் அவனுக்குச் சந்தர்ப்பம் - வாய்ப்பு என்பன இல்லாமல் போய்விட்டது. அறைக்குள் அடைக்கலம் புகுந்தவனுக்கு நகர்ப்புற கலாசாரத்தில் ஒரேயொரு பொழுதுபோக்கு திரைப்படம் மற்றும் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் அமைந்துவிட்டன. திரைப்படத்தை தனது முக்கியமான பொழுதுபோக்காக மாற்றிய இன்றைய மனிதர்கள் அந்தத் திரைப்படத்தில் பிரதான கதாபாத்திரங்களாக நடித்த நடிகர்கள் ஒவ்வொருவரும் ரசிகர்களின் தலைவர்களானார்கள். அதீத பார்வையாளர்கள் அதீத ரசிகர்கள் ஆனார்கள். ஆகையால் நடிகர்களின் மீது தீவிர பற்று வைத்து ரசிகர் மன்றம் போன்றவற்றை நிறுவ ஆரம்பித்தார்கள். அந்த நடிகர்களுக்கென்று உயிரையும் மாய்க்கத் தொடங்கினார்கள். இவ்வாறான நடவடிக்கைகளை தமிழகத்திலே அதிகளவாகப் பார்க்கலாம்.

ஆனால் ஈழத்தைப் பொறுத்தவரையில் யுத்த காலகட்டத்தில் இவ்வாறான நடவடிக்கைகளைக் காண்பது மிகவும் ஒரு அரிதான விடயமாகவே இருந்தது. ஆனால், ஈழத்தில் யுத்தம் நிறைவுக்கு வந்ததையடுத்து இவ்வாறான நடவடிக்கைகள் படிப்படியாக அதிகரித்து வருவது தமிழ் சமூகவியலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் மிகவும் கவலையான விடயமாகவே காணப்படுகிறது. அண்மைக்காலமாக சினிமாக் கலாசாரத்தை எடுத்து நோக்கும்போது இன்றைய இளம் வர்க்கத்தினர் இன்று சினிமாவில் எடுத்துக்காட்டப் படும் அதிகளவிலான தவறான காட்சிகளை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு, நன்மையான விடயங்களை எடுத்துக்கொள்ளத் தவறிவிடுகின்றனர் என்பதே யதார்த்தம்.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்ச் சமூகத்திலே அதிலும் சினிமாவைப் பொறுத்தவரையிலே இந்திய

சினிமாவே பெருமளவு செல்வாக்குச் செலுத்துகிறது. இந்திய சினிமா எனும்போது தமிழக சினிமா இன்றைய ஈழத்தின் மற்றும் புலம்பெயர் தமிழரின் வாழ்வில் குறிப்பாக அகரீதியான பண்பாட்டிலும், புற ரீதியான பண்பாடு மற்றும் நாகரிகத்திலும் அதிகளவு இவர்களது வாழ்வியலில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது என்பதே உண்மை.

குறிப்பாக ஆண்களின், பெண்களின் உடையலங்காரங்களிலும், பண்பாட்டிலும் அதிகளவு மாற்றங்கள் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றன. தமிழர்களைப்பொறுத்தவரையில் ஒருசிலர் வெளிநாட்டு பண மோகத்துடன் சுகபோக வாழ்க்கை வாழ்ந்தாலும் பெரும்பாலானோர் ஒருவேளை சாப்பாட்டிற்கும் வழியில்லாத நிலையில் வாழ்கின்றனர். இவ்வாறான நிலையில் இன்றைய எமது சமூக இளைஞர்கள், மேலதிக வகுப்புக் கட்டணம் என வீட்டில் பணத்தை வாங்கிச்சென்று புதிய திரைப்படங்கள் பார்ப்பது, வெளிவருகின்ற படங்களில் சில கதாநாயகர்கள் மற்றும் கவர்ச்சி நாயகிகளின் பெருமளவிலான கட- அவுட்களை அதிக பணம் செலவழித்து தயார்செய்வதை வழக்கமாகக் கொள்கின்றனர்.

தனது சகோதர சகோதரிகள் வீட்டில் பாலுக்குக்கூட வழியில்லாது இருக்க, அந்த நடிக்களை இறைவனாகக் கருதி அவர்களின் கட - அவுட்களுக்கு பாலாபிஷேகம் செய்வது, மாலை போடுவது என்பன எமது இளைய சமுதாயம் கீழிந்து வருவதை அச்சொட்டாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

அதைவிட இன்று எமது பெண்கள் குறுகிய உடைகளை அணிவது ஒரு கவலைக்குரிய விடயமாகும். தமிழரின் தாயகமான வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் உள்ள சில பெண்களின் நிலைமையை வாயால் சொல்லக்கூட முடியாதுள்ளது. கவிஞர் வைரமுத்துவின்,

“செந்தமிழ் நாட்டு தமிழ்ச்சியே
சேலை உடுத்தத் தயங்கிறியே
நெசவு செய்யும் திருநாட்டில்
நீச்சல் உடையில் திரியிறியே ”

என்ற இந்தப் பாடல்வரிகள் ஒருசில பெண்களுக்கும் பொருந்தும்.

இவ்வாறான சம்பவங்கள் சினிமாவின் மூலம் எடுத்துக்காட்டப்படும் காட்சிகளின் ஊடாக அதிகரிக்கிறது என்பதே உண்மை. இன்றைய காலகட்டத்தில் காதலும் ஒரு அவசரமான செயற்பாடாகவே காணப்படுகின்றது. திரைப்படங்களின் மூலம் கண்டதும் காதல் என்பதான காட்சிகள் காண்பிக்கப்படுகின்றன. அவை எண்ணங்களாகி அன்றாட வாழ்க்கையாகி இறுதியில் கருத்து முரண்பாடு என்பவற்றோடு இளவயது கர்ப்பங்களும் அதிகரிக்கின்றன என்பதே உண்மை.

ஒரு பெண்ணை எவ்வாறு தம்பால் கவர்வது, ஈர்ப்பது என்பதான காதல் சல்லாபங்கள் இன்றைய திரைப்படங்கள் மூலம் அழகாக எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன. இந்தத் திரைப்படங்களின் தீவிர ரசிகர்களான எமது இளைஞர்களும் திட்டமிட்டு அழிக்கப்படும் கலாச்சாரத்திற்கு உடந்தையாய் இருப்பது கவலை தரும் விடயம்.

அதைப் போலவே இன்றைய சினிமாக்கள் எமது இளைஞர்களை போதைப்பொருளுக்காய் அடிமைப்படுத்தும் கவர்ச்சியான விளம்பரங்களாகவும் அமைந்துள்ளன என்பதே உண்மை. குறிப்பாக காதல்தோல்வி என்றால் போதை, வீட்டில் சண்டை என்றால் போதை என சினிமா அழகாக வழிகாட்டிக் கொடுத்திருக்கிறது என்றே சொல்லிக்கொள்ள வேண்டும். இதன் விளைவான ஒரு கட்டமே யாழில் அனுதினமும் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மதுபானம் விற்பனையாகிறது என்ற விடயம் வெளிவந்திருப்பதோடு புகைத்தலுக்கு யாழ்ப்பாணம் அடிமையாகி முதலிடம் பெற்றுள்ளது. இதற்கு சினிமாக்களும் காரணம் என்பதை எவராலும் மறுக்க முடியாது.

இன்றைய சினிமாக்களைப் பொறுத்தவரையில் காமக் கவர்ச்சி உடை, சல்லாபக் காதல், போதைப்பாவனை, அடிதடி என்பனவே எல்லா சினிமாக்களிலும் காட்டப்படுகின்றன. இதுவே எமது

இளைஞர்களின் அன்றாட வாழ்க்கையாகவும் இருக்கிறது என்றால் அதை மறுப்பதற்கு எவரும் இல்லை. சினிமாவே வாழ்க்கை. வாழ்க்கையே சினிமா. என்றவொருநிலை எமது தமிழ்ச்சமூகத்தில் காணப்படுகின்றது.

திருகோணமலையில் அஜித்தின் வீரம் படத்திற்கு சாணியூசி கட் - அவுட் சேதமாக்கப்பட்டதால் தியேட்டர் உரிமையாளர் பொலிசுக்குப்போனார். இதைப்போலவே திரைப்படத்தில் எடுத்தாளப்படும் காட்சியை அடியாகக் கொண்டு கொலைகள், துஷ்பிரயோக சம்பவங்கள் என்பவை எமது சமூகத்திலே அதிகரித்துவருவது கவலை தரும் விடயமாகும். காதலர்களின் சில்மிஷங்கள் கடற்கரை மட்டுமல்லாது இன்று ஆலயங்களில் கூட அதிகரித்திருப்பது கவலைதரும் விடயமாகும். அண்மையில் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு கோயிலில் காதலர்களின் சில்மிஷங்கள் அதிகரித்து வருவதை பத்திரிக்கைச் செய்திகள் கோடிட்டுக் காட்டியிருந்தன. இவ்வாறு சீர்கேடுகள் அதிகரித்து செல்கிறதே தவிர குறைந்தபாடில்லை என்பது கவலைதரும் விடயமாகும்.

இவ்வாறு பலவாலும் எமது சமூகம் கெட்டுக்கொண்டிருக்க அதற்கு கால்கோலான காரணியில் சினிமாக்கள் அதாவது இன்றைய சினிமாக்களும் அதற்கு ஏற்றாற்போல பல காட்சிகளும் அங்கம் வகிக்கின்றன. எனவே சினிமாவால் இத்தகைய பல விடயங்கள் நடப்பதால் பிழையான செயல்முறைகளில் ஈடுபடும் பிள்ளைகளை கண்டிப்பது பெற்றோரின் கடமை.

“எந்தவொரு விடயத்திலும் நன்மை - தீமை

கலந்துண்டு ஆனால்

எமது இளைய சமூகத்தினர் கெட்டிக்காரர்கள்

அதில் உள்ள தீமையை மட்டும்

பிரித்தெடுப்பதிலும் - அதை

பின்பற்றுவதிலும் ”

சுடர்ஒளி - ஞாயிறு வாரவெளியீடு - 02 மார்ச் - 2014 -

வாழ்வை மறந்த மனிதனும் நினைவூட்டும் பண்டிகைகளும்

எமது மதமான இந்து மதத்தைப் பொறுத்தவரையில் திருவிழாவிற்கே உரிய காலமாக சொல்லப்படும் மாசி, பங்குனி ஆகிய இரு மாதங்களைக் கொண்ட வசந்தகாலம் எனும் இளவேனிற்காலத்தின் நிறைவுக் காலத்தில் நின்று சித்திரை வருடப்பிறப்பைக் கொண்டாடிக் களித்திருக்கும் வேளை இது. யதார்த்த வாழ்வு பற்றியும், அதை நினைவூட்டும் பண்டிகைகள் பற்றியும் பேசுவது எமது தலையாயக் கடமை. இவ்விடயங்கள் பற்றி ஆதாரங்களுடன் ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

எமது இனத்தின் அடிப்படை வரலாறு பற்றிப்பேச எத்தனிக்கும் போது, அது அழிந்துவிட்ட இலெமூரியாக்கண்டம் பக்கம் எம்மை அழைத்துச் செல்லும். அந்தக் கண்டம் பற்றித் தெளிவான விளக்கம் தெரியாத நிலையில் எமது ஆய்வுக்குட்பட்ட சங்க காலத்தையும், அதனைத் தொடர்ந்து வந்த தமிழர்களது யதார்த்த வாழ்வையும் எமது இக்கால வாழ்வுடன் சீர்தாக்கிப் பார்ப்பது பொருத்தமாக இருக்குமென கருதுகிறேன்.

பொதுவாக ஒரு சமூகத்தின் சீரமை, சிறப்பான வாழ்க்கை ஆகியவை பற்றி ஒரு கணம் சிந்தித்தே ஆகவேண்டும். அதாவது, வாழப்பிறந்த நாம் சீரிய வாழ்வை வாழ்ந்தே ஆக வேண்டும். எந்தவொரு

ஊழிக்காலப்பறவை

மனிதனும் வாழ்வுக்காக எதையும் இழக்கலாம் ஆனால் அதற்காக வாழ்வை இழக்கும்போதுதான் ஒரு தனி மனிதனில் தொடங்கி குடும்பத்தைத் தொட்டு ஒரு சமூகத்தின் சீரான வாழ்வியலில் குழைவை ஏற்படுத்துகிறது.

ஒரு மனிதன் எந்தவொரு மதமோ கொள்கைகளோ, கோட்பாடுகளோ இல்லாது வாழ்ந்தாலும் அவன் ஒரு போலித்தன்மை அற்ற யதார்த்த வாழ்வியலை அனுசரித்து வாழவேண்டும். சிரிப்பு வந்தால் சிரிக்க வேண்டும், அழுகை வந்தால் அழவேண்டும். இவ்வாறு யதார்த்த வாழ்வியலை தொலைக்கும் போதுதான் மனிதனை நோய்களும், உளவியல் தாக்கங்களும் பற்றிக்கொள்கிறது.

முற்காலத்தில் எமது சங்ககாலத் தமிழன் எந்தவொரு கொள்கையுமின்றி கோட்பாடுகளுமின்றி கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் என தனது வாழ்வியலை அமைத்துக் கொண்டான்.

ஆதலால் அவனிடம் நோய்கள் இல்லை. மன அழுத்தங்கள் இல்லை. அத்தோடு அடிக்கொரு தடவையோ அன்றாடமோ வாழ்வியலை மகிழ்ச்சிப்படுத்தும் சந்தர்ப்பங்கள் மிக அதிகளவில் காணப்பட்டன. அவன் வாழ்வியலுக்காக அத்தனை விடயங்களையும் அர்ப்பணித்தான் என்பதே உண்மை. அந்தக் காலங்களில் விழாக்கள், வினோத மேடைகள் ஆகியவை இரவுப்பொழுதை அலங்கரிப்பவையாக அமைந்திருந்தன. அத்தூடன், இரவுப் பொழுதை சமயம் சார்பாகவே அதிகளவில் நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்றன.

சிலப்பதிகாரம் கூறும் கதையில் கூட கோவலன் ஒரு நாட்டிய அரங்கிலே ஆடிய மாதவியின் அழகைப்பார்த்து அவள் பின்னால் சென்று கரம் பற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்த வகையில் அழகும், நளினமும் மிக்க கலைஞர்களால் மெய்மறக்க வைக்கும் வகையில் அக்காலங்களில் பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அதேவேளை மாதவியை கரம்பற்றிய கோவலன் கூட தனது வாழ்வியலில் மிகச் சுதந்திரமாக செயற்பட்டமை புலனாகும். அதாவது,

தனது வாழ்வியலுக்காக தான் விரும்பிய பெண்ணை மணந்தமை போன்ற பல நிகழ்வுகள் முற்காலங்களில் எமது முன்னோர் மத்தியில் நடைபெற்றுள்ளன. அதேபோல அக்காலங்களில் இந்திரவிழா உட்பட பல விழாக்களும் நடைபெற்றுள்ளன.

இதனைப்போலவே எமது முன்னோர்கள் காதலிலும்கூட தாம் விரும்பிய பெண்ணை விரும்பியவாறு மணம்முடித்தமை, மருத நிலத்தில் வாழ்ந்த ஆடவர்கள் மாலை நேரங்களில் ஆடல், பாடல்களில் திளைத்தமை கலைகளின் மூலம் தமது வாழ்வை இன்பமயமாக்கிக் கொண்டமை ஆகியவற்றை கடந்த கால இலக்கியங்கள் எமக்கு கவையட எடுத்துரைக்கின்றன. மனிதன் என்பவன் யதார்த்த வாழ்வு வாழ்ந்தான் என்பதே உண்மை.

கலிகாலத்தின் பிடியினிலே இருந்துவரும் எமது வாழ்வியல் யதார்த்தம் சார்பாக செல்கிறதா? என்பதை நோக்குதல் வேண்டும். எமது வாழ்வியலுக்கு பாடம் சொல்லிக் கொடுத்து வாழ்ந்து மடிந்து போனவர்களான எமது முதாதையர்கள் தமக்கு பின்வருபவர்கள் யதார்த்தம் தொலைந்த வாழ்வு வாழ்வார்கள் என்பதைத் தீர்க்கதரிசனமாக அறிந்ததாலோ என்னவோ, பண்டிகைகளை ஒரு சடங்காகவும் வழமையாக ஏற்படுத்திவிட்டார்கள் என்பதே உண்மை.

அந்தப் பண்டிகைகளில் பல்வேறுபட்ட யதார்த்த வாழ்வியல் கருத்துக்கள் பொதிந்து கிடக்கின்றன. எத்தனையோபேரை அறிந்துள்ளோம். அதில் பண்டிகைகளின் அர்த்தம் புரிந்தோர் விரல்விட்டு எண்ணக் கூடியவர்களாகவே இருப்பர். பண்டிகைகளின் அர்த்தம் அறிந்தவர்களாக இருப்பவர்கள் அதிலும் பண்டிகைகளை உணர்வுபூர்வமாக கொண்டாடுவோர்களாக எத்தனைபேர் இருப்பர். என்பது ஓர் ஐயத்துக்குரிய விடயமாகவே இருக்கும். இதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை அவ்வாறு நாம் கொண்டாடும் பண்டிகைகளில் தீபாவளி, தைப்பொங்கல், சித்திரை வருடப்பிறப்பு ஆகிய பல்வேறுபட்ட பண்டிகைகளும் அடங்கும். அந்தப் பண்டிகைகள் நேர்முகமாகவும், மறைமுகமாகவும் பல யதார்த்த வாழ்வியலை உணர்த்தியவையாக உள்ளன.

உதாரணத்துக்கு நாம் அண்மையில் கொண்டாடிய சித்திரை வருடப்பிறப்பை எடுத்துக்கொள்வோம். அதிகாலையில் எழுந்து குரிய வணக்கம் செய்கிறோம். அது அன்றாடம் இறைவனை வணங்க வேண்டும் என்பதையும் மருத்தநீர் வைத்துக் குளிப்பது இயற்கையை முறையாக வாழ்வில் பயன்படுத்திக்கொண்டால் நோயற்ற வாழ்வு நீடிக்கும் என்பதையும் உணர்த்துகின்றன.

ஆலயம் செல்வது, நித்தமும் ஆலயம் சென்று எமது

கடமைகளைத் தொடங்க வேண்டும் என்பதையும், அதேவேளை உற்றார் உறவினர் வீடு செல்வது எமது உறவுகளை நித்தமும் வளர்க்க வேண்டும் என்பதையும் உணர்த்துகின்றன.

பண்டிகைகள் போதனைகளையே எமக்கு அளிக்கின்றன. அதேவேளை இந்தப் பண்டிகைகளின்போது எமது மூதாதையர் பல விளையாட்டுக்களையும் கலை நிகழ்ச்சிகளையும் கைக்கொண்டு வந்திருக்கின்றனர். உதாரணமாக போர்த்தேங்காய் உடைத்தல், சறுக்கு மரம் ஏறுதல், கபடி ஆகிய பல்வேறுபட்ட கலைநிகழ்ச்சிகளை வழமையாகப் பேணிக்காத்து வந்துள்ளனர்.

இவை யாவும் மனிதன் மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே ஏற்படுத்தப்பட்டவை. ஆனால், இன்றைய மனிதர்களின் வாழ்வு குறிப்பாக தமிழர்களது வாழ்வியல் எமது முற்காலத்தவரின் வாழ்வுக்கு புறம்பாகவே அமைந்திருக்கிறது என்பது வெள்ளிடைமலை. இன்றைய மனிதர்களின் வாழ்வு தனிக்குடும்பம் தழுவினதாக அமைந்துள்ளது அதாவது, மூத்த சமூகம் தவிர்த்த தனிமனித குடும்பங்கள் வாழ்வாகிவிட்டது. இதை தக்கத்தைய்யா... எனத் தொடங்கும் பாடல் அச்சொட்டாக கூறுகிறது. அதாவது அந்தப் பாடலில்

“முன் வீட்டில் பக்கத்தில் இருக்கும்
நெய்பர் பேரே தெரியாது
பேஸ்புக்ல ப்ரெண்ட் தேடி
லாசா அலயுறும்”.....

என்ற அடிகள் வருகின்றன. அந்தப் பாடல் தமிழனது வாழ்வியலை, அதன் யதார்த்தத்தை அச்சொட்டாக எடுத்துரைக்கிறது. எனவே, குறிப்பிட்டதுபோல அடுக்கு மாடிகளுக்கும், அறைகளுக்கும் நகரமயமாதலின் அடிப்படைக்கு ஏற்பவும் நகரவாழ்வு வாழ்வதும் எமது முன்னோர்களின் வாழ்வை முட்டாள் தனமான வாழ்வாகப் பேசிக்கொள்வதும் தமிழன் எந்த அளவு மனதால் சீர்கெட்டுப் போயிருக்கின்றான் என்பதை அச்சொட்டாக எடுத்துரைக்கிறது.

இன்றைய தமிழனது பண்டிகைகளும் அவற்றோடு இயைந்த யதார்த்த வாழ்வியலும் கேலிக்கூத்தானவையாகவும் நகைப்புக்குரிய அம்சங்களாகவே கருதப்படுகின்றன. தமிழன் அலைபேசியில் குறுஞ்

செய்தி மூலம் வாழ்த்துத் தெரிவித்தோ அழைப்பெடுத்து வாழ்த்துத் தெரிவித்தோ முடிப்பதுடன் அன்றைய பொழுதை தொலைக்காட்சியுடன் கழிப்பதையே வழக்கமாக்கிக் கொண்டுவிட்டான். இவ்வாறான செயற்பாடுகளோடு புகைப்பிடித்தல், மது அருந்துதல் ஆகியவையும் கூட அடிப்படை அம்சங்களாகிவிட்டன.

நூறிலே போகவேண்டிய மனிதன் இவ்வாறான செயற்பாடுகள் அதிகரிக்க, அதிகரிக்க உடலாலும், உள்ளத்தாலும் பாதிக்கப்பட்டு ஆறிலும், பதினாறிலும், இருபத்தாறிலும் இறந்துபோவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. இன்றைய மனிதன் வாழும் குறுகிய இடத்தைப்போல அவனது மனமும் குறுகியதே. ஆணவம் அழித்து உறவையும் இணைத்து இறையுடன் சேர்ந்து பேணும் இயற்கையான யதார்த்த வாழ்வையே இயற்கை எமக்குப் போதிக்கிறது. அதன் சாராம்சத்தையே எமது பண்டிகைகள் நடைமுறைக்கு சாத்தியப்பட்ட வகையில் எடுத்துரைக்கின்றன.

இவையாவற்றையும் விட எமது பண்டிகைகள் பற்றி எமது சமயம் கூறும் கருத்துக்களாவன..... “எவர்க்கும் தீங்கு இழைக்காமை, உண்மை, சினம் கொள்ளாமை, துறவு, அமைதி, கோள் சொல்லாமை, உயிர்களிடத்து இரக்கம், பிறர்பொருள் விரும்பாமை, இனிமை, நாணம், மனம் சலியாமை ஆகியவற்றோடு உறவினர்களுடன் இனிமையாகப் பழகுகின்றமை போன்ற பல சீரிய அம்சங்களுடன் வாழ்தலை சிறப்பாக வாழ்ந்திடல் வேண்டும்.

“எந்தவாழ்வு வாய்த்தாலும்
அந்த வாழ்வு தமிழனது
தங்க வாழ்வு - போல்
தரணியர்க்கு
வாய்த்திடுமா....? ”

சுடர்ஒளி - ஞாயிறு வாரவெளியீடு - 27 ஏப்ரல் 2014

நீங்கள் ஏன் இன்னும் உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள்?

மனிதன் என்பவன் உலகில் படைக்கப்பட்ட பிராணிகளிலேயே முதன்மையானவனாகக் கருதப்படுகின்றான். அதாவது உலகிலே உயர்ந்த அறிவாகக் கருதப்படும் ஆறாவது அறிவுடன் பிறந்த மனிதன், தனது அபரிமிதமான அறிவாலும், முயற்சியாலும் ஏழாவது அறிவை எட்டக்கூடிய நிலையில் வாழ்ந்து வருகின்றான். நவீனம் எனும் மங்கை மனிதனின் அபரிதமான ஆற்றலால் பவுடர்பூசி, வர்ணப்பூச்சு பூசி, அழகான குட்டை ஆடை அணிந்து, நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு மாற்றமுமாக உயர்ந்து வருகின்றாள்.

இவ்வாறு பலவற்றாலும் உலகத்தை மாற்றிவரும் மனிதன் புறவுலகத்தை ஒருபுறம் அழித்து மறுபுறம் வளர்ச்சியடைய வைத்தாலும் புறத்தே அனைத்து அம்சங்களும் அழகான கொழும்பு வீதியிலே செல்லும் கட்டழகு கவர்ச்சிப் பெண்களைப்போன்று இருந்தாலும், உள்ளூரே நோக்கும் போது வளர்ச்சி என்பது மறைபெறுமான வளர்ச்சியில் முரண்பாடுகள் நிறைந்த அழுக்குகள் நிறைந்த குப்பைமேடாக மாறிவருவது உளவியல் நிபுணர்கள் யாவரும் அறிந்த உண்மையாகும். இவ்வாறே மனிதன் தொடர்ந்து அகரீதியான முரண்பாடுகள் நிறைந்த அல்லலுறும் போலி வாழ்க்கையில் தொடர்ந்து இருப்பானாயின் பைத்தியக்காரனாகி சின்னாபின்னமாகி அழிவது திண்ணம்.

இன்றைய மனிதன் விஞ்ஞான, நவீன வளர்ச்சியில் முன்னேறிவிட்டோம் என்று மார்தட்டிக் கொண்டாலும் அவனது அகரீதியான முன்னேற்றம் தரும் உண்மையான வாழ்வியல் ஒரு சதவீதத்தைக்கூட எட்டாமல் இருப்பது இழிநகைப்புக்குரிய விடயமாகும். இன்றைய மனிதரில் பெரும்பாலானோரிடம் ஏன் இன்னும் உயிர்வாழ்கிறீர்கள் எனும் வினாவைக் கேட்டால் ஏதோ தாய், தகப்பன் பெத்து வளர்த்துவிட்டார்கள் என்று கடமைக்காகவும், காசு சம்பாதிக்கவும் வாழ்கிறார்கள் என்ற உண்மையை அறிந்து கொள்ளலாம். இன்னும் சிலர் நான் என் மனைவிக்காக வாழ்கிறேன், என் பிள்ளைகளுக்காக வாழ்கிறேன் என்று ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு காரணத்தை கூறுவதை அழகாக அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது.

ஆன்மீக ரீதியாக நோக்காது பொதுவாக யதார்த்த ரீதியாக நோக்குவோமாயின் மனிதனின் சக்தி அபரிமிதமானது. அவனுள்ளே ஏராளமான அளப்பெரிய சக்திகளை இறைவன் படைத்துள்ளான். அச்சக்திகள் தீண்டப்படும்வரை - தோண்டப்படும்வரை ஆழ்கடலில் அடியினுள்ளே அமைந்திருக்கும் எண்ணெய் வளத்தைப் போல உள்ளூர அமைதியாக இருக்கும், அது என்று கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றதோ அல்லது தோண்டப்படுகின்றதோ அன்றே வெளிவரும்.

எனவே இன்றைய மனிதன் அகரீதியாக ஆன்மீகத்தைப் பற்றியும் தனது பிறப்புப் பற்றியும் பூமியினதும், உயிரினங்களினதும் படைப்புப் பற்றியும், நான் ஏன் இன்னும் வாழ்கிறேன் - வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றேன் என்றும் சிந்தித்ததாகத் தெரியவில்லை.

ஏதோ பிறந்து வாழ்ந்து ஏதோ கிடைத்த அரச பதவியோ, தனியார் பதவியோ, கூலிவேலையோ செய்து மூன்று நேரமும் சாப்பிட்டு பிள்ளைகளை வாழவைத்து திருமணம் செய்து கொடுத்து ஓய்வுபெற்றுச் செல்வதுதான் வாழ்க்கை என்று 99.9 வீதமான மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பின்பு பிள்ளைகளின் பேரப்பிள்ளைகளைக் கொஞ்சி விளையாடி வயதாகிப்போனவுடன் இறந்து போகின்றனர். இன்றைய மனிதன் இறக்கும் தருவாயில் மட்டுமே இறைவனை நினைக்கின்றான்.

உண்மையில் ஆழமாக நோக்குவோமாயின் வாழ்க்கை ஒரு அழகிய சோலை போன்றுது. அதில் வாழும் ஒவ்வொரு மனிதனும்

ஊழிக்காலப்பறவை

பட்டாம்பூச்சி மாதிரி. அவனது தொழில் வண்ணத்துப்பூச்சி தேனை சேகரிப்பது போன்று உணவையும், பணத்தையும் சேகரிப்பதோடு நின்றுவிடாது தனது வாழ்க்கை வாழ்வதற்கான அர்த்தத்தையும், ஏன் நான் இவ்வுலகில் படைக்கப்பட்டேன் என்பதையும் ஒரு கணம் சிந்திக்க வேண்டும்.

தனியாகப் பிறந்த மனிதன் பிறகு வளர்ந்து சொந்தபந்தம் எனும் அற்ப வாழ்க்கைக்குள் உட்பட்டு இதுதான் உண்மையான வாழ்வு எனப் பரிதவிக்கின்றான். தன்னைச் சார்ந்த ஒருவன் இறந்து போனால் துடி துடிக்கின்றான்; பரிதவிக்கின்றான்; அழுகின்றான்; குமுறுகின்றான். வாழ்க்கையை வெறுத்து சித்தப் பிரம்மை பிடித்தவன்போல அழுகின்றான். துன்பச்சக்கரத்தில் உழல்கின்றான்.

மனிதனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவனும் தனது வாழ்க்கையைச் சிறப்பாக அமைக்கப் பின்வரும் பத்துக் கேள்விகளை நிதமும் தன்னைத்தானே கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.

1. நான் இப்போது போகும் பாதை சரியானதா?
2. ஏதாவது தவறு செய்கின்றேனா?
இல்லை செய்து கொண்டிருக்கின்றேனா?
3. யாரிடமும் விட்ட தவறுக்கு மன்னிப்புக் கேட்காமல் இருக்கின்றேனா?
4. அன்பு செலுத்த வேண்டிய இடத்தில் அன்பு செலுத்துகின்றேனா?
5. வரவு செலவுக் கணக்குகளை சரியாகப் பேணுகின்றேனா?
6. உண்மையாகவே நான் சந்தோஷமாக இருக்கின்றேனா?
எனக்குப் பிடித்ததைச் செய்கின்றேனா?
7. என்னைக் கவலைப்படுத்தும் விடயம் என்ன? சந்தோஷப்படுத்தும் விடயம் என்ன?
8. எந்த விடயத்தில் என்ன நேரத்தில் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை உணர வேண்டும்.
9. ஏதாவது நோய் அறிகுறி என்னிடம் இருக்கிறதா?
10. எனது இரகசியத்தைப் பகிரும் நட்பு எனக்கு இருக்கிறதா?

புவியில் பிறந்த மனிதன் தன்னைப் படைத்த இறைவனைச் சிந்திக்காது இருக்கக்கூடாது. படைத்த இறைவனை மனிதன் ஒவ்வொரு கணமும் சிந்திக்க வேண்டும்.

அவ்வாறு இறைவனைச் சிந்தித்து வாழ்க்கையதார்த்தத்தை புரிந்தவனுக்கு துன்பமில்லை. அவனுக்கு இந்த வாழ்க்கை ஓர் இராட்டினமாகத் தெரியும். சுத்திக்கொண்டிருக்கும், இராட்டினம் மேலே போகும் கீழே வரும் எங்கே வந்தாலும் மகிழ்ச்சி. அதுபோல இந்த வாழ்க்கையில் இறைவனின் சித்தத்தைப் புரிந்து கொண்டவன் எல்லாம் இறைவன் செயல் என சிந்திப்பான்.

அவன் அற்ப வாழ்க்கைக்கு அப்பாற்பட்டவன். இறைவனோடு கொண்ட தொடர்பு காரணமாக அதாவது தொடர்ச்சியான தியானம், வழிபாடு மூலமாக இறைவனை அறிபவன். எல்லாம் இறைவனின் வழிப்படி நடக்கிறது எனப் புரிந்து கொண்டு கவலைப்படாமல் சிறப்பான ஆன்மீகத்தோடு இணைந்து லௌவீக வாழ்க்கை வாழ்ந்து இறுதியாக முத்தி என்ற முக்கனியை ருசிப்பான். இவ்வாறே உண்மை வாழ்வு வாழும் சாமானிய மனிதனையே இன்று உலகம் சாமியார், ஞானி, இறைவன் என பேசிக் கொள்வது ஒரு இழி நகைப்புக்குரிய விடயமாகும்.

அத்தோடு இறைவழிபாடு தியானம் செய்வதன்மூலம் மனிதன் தன்னை ஆட்டிப்படைக்கும் உள்ளத்தை அறிகிறான். உள்ளத்தை உணர்ந்தவன் அதன் அளவிடமுடியாத சக்தியை வெளிக்கொண்டுவந்து ஏனையோரை விட மிக அற்புதமான வாழ்க்கை வாழ்கிறான். எனவே அவனது வாழ்வு புனிதமாகிறது. ஒருகணம் சிந்தித்து, சிறந்த வாழ்வு வாழ்ந்து புனிதராக நல்வாழ்வு வாழ்ந்து நற்கதி அடைவோமாக.

“வாழ்வைத் தொடங்கும்
ஒவ்வொரு நாளும்
எதற்காக?
ஏன்?
இன்னும் வாழ்கிறேன்
என்பதை சிந்தி
வாழ்வு புனிதமாகும்”

சுடர்ஒளி - ஞாயிறு வாரவெளியீடு - 01 செப்டம்பர் 2013

நோயாளியாதம் நாடு

இன்றைய உலகிலே சுகதேகிகளைவிட நோயாளர்களே அதிகரித்துள்ளனர். இன்று மனிதர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஏதாவது ஒரு நோயால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். அதற்குப் பிரதான காரணங்களாக இன்றைய வாழ்வியல் நடைமுறைகளும் வாழ்க்கை முறைகளும் உணவுப் பழக்க வழக்கங்களும் போதைப்பொருட்பாவனையுமே காணப்படுகின்றன.

குறிப்பாக இன்று நிரிழிவு நோயாளிகளின் தொகை வெகுவாக, அதிகரித்திருக்கிறது. ஈழத்தில் 50% அண்டியுள்ளவர்களாக நீரிழிவு நோயாளர்களின் தொகை அதிகரித்துச் செல்வதை அண்மைக்கால தரவொன்று கோட்டுக் காட்டுகின்றது. இதற்குப் பிரதான காரணம் உடல் உழைப்பின்மை, அதாவது இன்று வெள்ளை உடை தொழிற்கலாசாரம் உலகை ஆக்கிரமித்து வருகின்றது. இன்று நாட்டின் கல்வியறிவு வீதம் வெகுவாக 92% அதிகரித்து வரக்கூடிய சூழ்நிலையிலே மனிதன் ஒவ்வொருவனும் கணினியின் முன் அமர்ந்திருக்கும் அலுவலகத் தொழிலையே கௌரவத் தொழிலாக கருதி வேலை பார்க்கின்றனர். இதனால் உடல் உழைப்பின்மை காரணமாக வியர்வை வெளிவர மறுக்கின்றது. அதனை விட உடல் நோய்களின் இருப்பிடமாக மாறுகிறது. அத்தோடு மனிதன் இன்று தன்னை தொழிலுக்காகவும் பணத்துக்காகவும் அர்ப்பணித்திருக்கிற கால கட்டத்தில் உணவைக் கூட சரியான நேரத்தில் சரியான உணவை உண்ண மறுக்கிறான். உணவை உண்ண வேண்டிய நேரம் கடந்து உண்கின்றான். அதனைவிட (Fast Food) எனப்படும் அவசர

உணவுக்கு அடிமைப்பட்டுப்போனதன் விளைவாக மனிதனும் கட்டுடல் இன்றி அளவின்றிய உடலுடன், பருத்த உடலாக நோய்களின் இருப்பிடமாக மாறிவருகின்றான்.

இவையாவற்றையும் விட இன்று புற்றுநோயாளிகளின் தொகையும் அதிகரித்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. அத்தோடு நாளாந்தம் ஈழத்தில் புகைபிடிப்பதால் 60 பேர் வரை மரணிப்பதாக சுகாதார அமைச்சு அறிக்கை வெளியிட்டுள்ளது. இன்று ஈழத்தில் குடிபோதைகளான சாராயம், பியர் என்பவற்றின் பாவனையாளர்களின் தொகையும் அதிகரித்து வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. குறிப்பாக இளம் சமுதாயம் இன்று மதுப்பாவனை மற்றும் புகைப்பதிலும் இன்று கோடிட்டுக் காட்டக்கூடிய அளவிலே எமது நாடு மறைமுக வளர்ச்சியைக் கண்டுள்ளது. முன்னைய கால மனிதனைப் போலல்லாது இன்றைய மனிதன் திடீரென்று நோய்வாய்ப்படுவதற்கு மேற்சொன்ன காரணிகளும் கால்கோலாக அமைகின்றன என்பதே உண்மை.

அதைவிட இன்று புற்றுநோயாளிகளின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. உலகளாவிய ரீதியில் 21.6 மில்லியன் பேர் வருடாந்தம் புற்றுநோயால் பாதிக்கப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதனைவிட புற்றுநோயால் மரணமடைவோரின் தொகை 8.2 மில்லியனாக காணப்படுவதோடு இந்நிலை தொடருமானால் வரும் வருடங்களில் இத்தொகை 13 மில்லியனாக அதிகரிக்கும் என சர்வதேச புற்றுநோய் ஆராய்ச்சிக்கான முகவர் நிலையம் எச்சரிக்கிறது. அதேவேளை புற்றுநோய் மனிதனுக்கு வருவதற்கான காரணிகளாக அதீத புகையிலைப் பாவனை, அந்ககோல்பயன்பாடு, பதப்படுத்தப்பட்ட உணவுகளை உண்பது என்பவையும் பிறவும் காரணிகளாக இருக்கின்றன.

அதேவேளை, இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் டெங்கு மனிதனை ஆட்கொண்டு வருகிறது. இதுவும் மனிதனை பலியெடுக்கும் நோயாகத்தான் காணப்படுகிறது. அதேவேளை இனி இலங்கைகளையும் உலகத்தையும் உலுக்கும் முக்கியமான நோய் பற்றி நோக்குவோம்.

ஈழத்தைப் பற்றிப் பிடித்துக்கொண்டிருந்த யுத்த அகரன் ஈழத்தை விட்டு அகன்றாலும் அந்த யுத்தத்தின் அகோரத்தின் வடுக்கள் எமது மக்களை விட்டு அகலவில்லை என்றே சொல்லிக்கொள்ள வேண்டும். அந்த வடுக்கள் எமது மக்களை உள்நோய்க்கு உட்படுத்தியுள்ளமை,

ஊழிக்காலப்பறவை

மறுக்கொணாத உண்மையாகும். யுத்தத்தில் தமது உறவுகளின் இழப்பு ஒரு புறம், மற்றையது தமது அங்கங்களின் இழப்பு, தமது உடமைகளின் இழப்பு என்பவை மக்களை அகோரமாகப் பாதித்திருக்கிறது.

அதனைவிட போர் முடிந்த பின்னர் தற்காலத்தில் மக்களைப் பெருவாரியாகத் தாக்குவது பொருளாதாரப்போர். இதனையே வெகுவாக நோக்கவேண்டியுள்ளது. வேலைவாய்ப்பின்மை, பொருளாதார நெருக்கடி, அத்தியாவசியப்பொருட்களின் விலையேற்றங்கள், மின் கட்டணங்கள், நீர்க்கட்டணங்கள், வீட்டு வாடகைகள், போக்குவரத்துக் கட்டணங்களின் அதிகரிப்பு என்பவை மக்களை வெகுவாக உள ரீதியாக பாதித்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கையர்கள் தொடர்ச்சியான போர் பாதிப்புக்கள், கடத்தல் சம்பவங்கள், துப்பாக்கிச்சூட்டுச் சம்பவங்கள், பொருளாதார நெருக்கடிகளில் சிக்கி உடல், உள ரீதியாக பாதிக்கப்பட்டு வரும் நிலையில்தான் இலங்கையில் மன நோயினால் பாதிக்கப்படுவோரின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருவதாக அண்மைக்காலத் தரவுகள் தெரிவிக்கின்றன.

தேசிய மனநோய் ஆய்வு நிறுவனத்தின் அறிக்கையின்படி இலங்கையின் சனத்தொகையில் 20%பேர் மன நோயினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்களுள் பெரும்பாலானோர் தமது நோய்க்கான சிகிச்சைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. உலக சுகாதார ஸ்தாபனத்தின் கணக்கெடுப்பின்படி இந்தியாவில் மன நோயால் தினமும் 400 பேர் தற்கொலை செய்வதாகவும் இதில் தமிழகம் முதலிடம் வகிப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த தரவின்படி 7 இலட்சம் பேர் தீவிர மன நோயாலும் 70 இலட்சம்பேர் மன அழுத்தம் உட்பட ஏனைய பாதிப்புக்களாலும் உள நோயாளர்களாக்கப்பட்டு இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மன நோயால் பாதிக்கப்படுவோரின் எண்ணிக்கை நாளுக்குநாள் அதிகரித்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. குடும்பப் பிரச்சினைகள், நம்பி ஏமாற்றப்படுதல், தவறான சேர்க்கைகள், போதைப் பழக்கப் பாவனை போன்றவையே ஒரு மனிதன் மன நோயாளியாக மாறக் காரணமாகி இருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. உலக சுகாதார நிறுவனம் 2020ம் ஆண்டில் மிகப்பெரிய இரண்டாவது நோயாக மனநோய் இருக்கும் என எச்சரிக்கிறது.

ஒருவரின் உள்ளம் திடமாக இல்லாமல் மற்றவர்களுடன் சகஜமாகப் பழக முடியாது என இருக்குமாயின் அவர் ஒரு மன நோயாளி எனக் கூறி மக்களால் ஒதுக்கப்படுகின்றார். நெருக்கடியான காலங்கள் ஒருவரை மன நோயாளியாக மாற்றி விடுகிறது. தவறான போதனைகளை ஏற்றுக் கொள்வது, பிழையான முன்மாதிரிகளை ஏற்றுக்கொள்வது (குறிப்பாக சினிமா நட்சத்திரங்கள்) என்பது இன்றைய இளைஞர்களை தடுமாறச் செய்கின்றன. அண்மைக் காலங்களில் இளைஞர்களினால் நடத்தப்பட்ட கொலைச்சம்பவங்கள் இதற்கு ஆதாரமாக இருக்கின்றன.

மனநோயின் அறிகுறிகளாக சிந்தனை, உணர்ச்சி, பண்பியல் இவற்றின் குறைபாடுகளே மன நோயின் அறிகுறிகளாகும். வழக்கத்துக்கு மாறாக பேசுவது, சொன்னதையே சொல்வது, சிந்தனைக் குழப்பத்தின் அறிகுறிகளாகும். கல்வி அறிவிற்கும், கலாசாரத்திற்கும் பொருந்தாத மூட நம்பிக்கை இயல்பான உணர்வுகள் அடங்காமல் வெளிப்படுவது மன நோயின் வெளிப்பாடுகளாகும்.

முற்சொன்ன நோய்களின் காரணியாக மனிதன் இன்று பூரண வாழ்வு வாழாததே காரணமாகும். உடல் உழைப்பின்மை, போதைப்பொருள் பாவனை, ஆணவம், காம இச்சை, சமய வழிப்படி நடக்காமை, முறையற்ற உணவுப் பழக்கம் என்பவை மனிதனை மிருகமாக்கி, நோயாளிகளாக்கி இருக்கிறது. எனவே உரிய வழிமுறையை கடைப்பிடித்து நோயில்லாத மனிதனாக வாழத் தலைப்பட வேண்டும்.

“காசிருந்தும்
கட்டிலோடு
நோயாளியாய்
கிடப்பதை விட
காசின்றி
கர்மவீரனாக
சுகதேகியாக
இருப்பது மேல் ”

- செவ்வாய் தினக்குரல் - 11 பெப்ரவரி 2014 -
[உலக நோயாளர் தினத்தை முன்னிட்டு பிரசுரமானது]

வளரும் சுற்றுலாவும் கழரும் சிற்றாடையும்

இலங்கை மிகவும் ஓர் அழகான நாடாகும். புராதன காலந்தொட்டே கொழும்பு நகரிலே திரியும் ஓர் இளம் கட்டழகு கன்னியை தொடரும் கட்டிளம் காளைகளைப்போல பலரும் அழகான இலங்கைக்கு தொடர்ந்து வருகை தந்து அதன் அழகை இரசிப்பதனை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். இன்னும் அதனை கொண்டும் இருக்கின்றனர்.

கடந்த காலங்களில் இடம்பெற்ற யுத்தக் கலாசாரத்தினைத் தொடர்ந்து வெளிநாட்டு சுற்றுலா பயணிகளின் வருகை வெகுவாக வீழ்ச்சியடைந்திருந்தது.

யுத்தக்கலாசாரத்தின் முடிவைத் தொடர்ந்து சுற்றுலாப் பயணிகளின் வருகையும் வெகுவாக உயர்ந்தது. இதனால் நாட்டுக்குப் பல்வேறு வகையான அனுகூலங்கள் கிடைத்தன. எந்தவொரு விடயத்திலும் சாதகமான அனுகூலங்கள் இருப்பதைப் போன்று பாதகமான விடயங்களும் கட்டாயம் இருக்கவே செய்யும். இதை மறுப்பதற்கில்லை.

அதைப்போன்றே நாட்டுக்கு சுற்றுலாப் பயணிகளின் வருகையால் அந்நியச் செலவாணி அதிகரித்துள்ளது. நாட்டின் உட்கட்டமைப்பும் விருத்தியடைந்து வருகின்றது. இதனைப்போன்றே நாட்டின் கலாசாரத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றம் பற்றி ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

நாட்டின் கடந்த மூன்று தசாப்த காலமாக குடியிருந்த யுத்தம், அதனை அடுத்துக் கிளம்பிய கிறிஸ்தும ஆகியவை எம்மை விட்டு அகன்று விட்டன. இந்நிலையில் நாட்டுக்கு வரும் சுற்றுலாப் பயணிகளின் வருகை மிக வெகுவாக அதிகரித்துள்ளது. நாட்டிற்குள் வரும் சுற்றுலாப் பயணிகளை இரண்டு வகையாக நோக்கலாம்.

1. உள்நாட்டு சுற்றுலாப் பயணிகள்
2. வெளிநாட்டு சுற்றுலாப் பயணிகள்

மனித இனம் ஒரு விதம், ஆனால் மனிதர்கள் பல விதம். அதாவது ஒவ்வொரு மனிதனும் இனம், மதம், குலம், பழக்க வழக்கங்கள், நிறம் ஆகியவற்றால் வேறுபடுகின்றான். ஒவ்வொருவரினதும் பழக்கவழக்கங்கள் மற்றையவருக்கு இடையூறாக பெரும் தொந்தரவாக அமைந்து விடுகின்றன. அதைப் போலவே பிற இடங்களிலிருந்தும் நாடுகளிலிருந்தும் வருகை தருவோர் தமக்கே உரித்தான பழக்கவழக்கங்களை தாம் செல்லும் நாடுகளில் மேற்கொள்ளும்போது அங்கு வாழும் மக்களின் கலாசாரம், பண்பாடு ஆகியவை சீரழிவுக்கு உள்ளாகின்றன, உள்ளாகியும் வருகின்றன. இது யாரும் மறக்கவும் மறுக்கவும் முடியாத உண்மையாகும்.

மேற்குறித்த தவறான நடவடிக்கைகளில் பல நடவடிக்கைகள் குறித்த நாட்டு மக்களுக்கு இடையூறாக இருப்பினும் ஆடைகள் எவ்வாறு நம் நாட்டு மக்களின் கலாசார விழுமியங்களை பாதிக்கின்றன என்பதை நோக்குவோம்.

இலங்கை ஆதிகாலந்தொட்டே பண்பிலும் ஒழுக்கத்திலும் தழைத்தோங்கிய நாடாகும். அவ்வகையில் இலங்கைக்கு வருகின்ற

சுற்றுலாப் பயணிகளின் வருகை நாளுக்குநாள், கணத்துக்குக் கணம் மிக வேகமாக அதிகரித்து வருகிறது. இந்நிலையில் அவர்களது ஆடைகள் மட்டும் அளவில் சிறுத்துக்கொண்டு செல்வது யாவரும் கவலைப்பட வேண்டிய விடயமாகும்.

இன்றைய சிறுவர்கள் நாளைய தலைவர்கள் என்பார்கள். இன்று நாட்டப்படும் விதைகள் வளமானவையாகவும் பலமானவையாகவும் நாட்டப்படும் பட்சத்திலேயே நாளைய அறுவடை சிறந்ததாக அமையும். அதைப்போலவே இன்றைய குழந்தைகள் மனதில் பதிக்கின்ற காட்சிகள் சிறந்தவையாக அமைய வேண்டும்.

மாறாக கட்டை உடைகளுடனும், உள்ளாடைகளுடனும் வீதிகளில் செல்வோரை காணும் காட்சிகள் அக்குழந்தைகளின் மனங்களில் படங்களாக மாறும்போது எதிர்கால சமுதாயம் சிறந்ததாக அமையுமா? என்பது கேள்விக்குறியாகவே உள்ளது.

எமது நாட்டவர்கள் மேற்கத்தேயவர்களிடமிருந்து வரும் கண்டுபிடிப்புக்கள், உற்பத்திகள் ஆகியவற்றை நுகர்வதிலும் பார்க்க அதிகளவில் அவர்களது கலாசாரத்தை நுகர்ந்து இருக்கிறார்கள் என்பது வீதியில் செல்லும் எமது நாட்டு பெண்களின் உடையையும், ஆண்களின் தலையையும் பார்த்தால் புரியும்.

அன்றைய பெண்கள் நாட்டிற்கு அதாவது வீதியிலே செல்லும்போது அணிய வேண்டிய முழுமையான உடைகளை வீட்டிற்குள்ளேயே அணிந்தார்கள். இன்றைய பெண்களோ வீட்டிற்குள் அணிய வேண்டிய அந்தரங்க உடைகளை நாட்டிற்குள்ளே அதாவது வீதியிலே செல்லும்போது அணிந்து செல்கிறார்கள்.

அதனைவிட மேற்கத்தேய நாட்டவர்கள் கடற்கரைகளிலும், பொது இடங்களிலும் உல்லாசமாக இருக்கிறார்கள். அதாவது தமக்கே உரிய பழக்க வழக்கங்களை எமது நாட்டில் மேற்கொள்ளும்போது எமது நாட்டின் இளம் சமுதாயத்தினர் கடற்கரை பற்றைகளிலும் பொது இடங்களிலும் தமது லீலைகளை அரங்கேற்றுகின்றனர், அரங்கேற்றத் துடிக்கின்றனர்.

குறிப்பாக உல்லாசப் பயணிகளைப் போன்று தாமும் நடந்து கொள்ள இன்றைய பாடசாலை மாணவர் சமுதாயம் முனைவது மாபெரும் கலாசார மாற்றத்தையும், துர்நடத்தைகளையும் ஏற்படுத்தி வருகிறது. நாட்டில் இடம்பெறும் அநேகமான பாலியல் துஷ்பிரயோக சம்பவங்களுக்குக் காரணம் பெண்கள் குறுகிய ஆடைகளை அணிவதே எனக்குறிப்பிட்டு அண்மையில் அரசு சார்புள்ள அமைப்பொன்று ஆய்வு அறிக்கை வெளியிட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒருவனை மீளவும், வீழவும் வைப்பவை அவன் காணும் காட்சிகளே என்பது வெளிப்படை. ஒருவன் வீதியிலே காமத்தை தூண்டக்கூடிய ஆபாசக் காட்சிகளைக் காணும் போது அவை மனதில் படங்களாகி எண்ணங்களாக மாறுகின்றன. எண்ணங்கள் சில நாட்களில் செயல்களாக மாறுகின்றன.

காமரீதியான உந்துதல் யாரையாவது அடைய வேண்டும் என்ற உள்ளக்கிளர்ச்சியை அவன் மனதில் ஏற்படுத்துகிறது. அது அவனை யாரையாவது துஷ்பிரயோக சம்பவத்தில் ஈடுபடுத்த வைக்கிறது. இதன் அடிப்படை அம்சத்தை யாவரும் உணராமல் இன்று இளவயது திருமணங்கள் அதிகம், இளவயது கர்ப்பங்கள் அதிகம். துஷ்பிரயோக சம்பவங்கள் அதிகம் என்று வெறுமனே அறிக்கை விடுவதில் பயனில்லை.

இன்றைய திருமணங்கள் அதிகளவில் காதலை வைத்து வராமல் காமத்தைப் பார்த்து வருவதால் அந்த காம இச்சை முடிந்தவுடன் அரிசி வாங்க ரேஷன் கடையில் நிற்பதுபோல விவாகரத்து வாங்க நீதிமன்றத்தில் நிற்கின்றனர். எனவே எமது கலாசாரங்களை பேண அடிப்படை அம்சமான உடைகளை வேற்று நாட்டவர் முறையாக அணிய சுற்றுலாசார் நிறுவனங்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் இல்லாவிடில் நிலைமை பாரதாரமாகும்.

“வருவது யாராயினும் வளர்வது இளம் சமுதாயமாகட்டும்”

சுடர்ஒளி - ஞாயிறு வாரவெளியீடு - 12 ஒக்டோபர் 2014 -

ஓரங்கட்டப்பட்ட முதல் மனைவி

மனிதன் தோன்றியது முதல் தனியாகப் பிறந்தவனுமல்ல, இருந்தவனுமல்ல, அவன் பிறந்தது முதல் மற்றவர்களுடன் தொடர்புகளை பேணியே வாழ்ந்து வருகிறான். மனிதன் தனியாக வாழ்ந்ததும் இல்லை, அவ்வாறு வாழ்வது சாத்தியமும் அல்ல. மனிதன் தோன்றி தொடர்பாடல் கருவியான மொழி தோன்றுவதற்கு முன்னர் சைகைகள் மூலமாக தன் அயலவரோடு தொடர்புகளை மேற்கொண்ட மனிதன், மொழி தோன்றியது முதல் அவன் தனது கருத்தை பகிர்ந்துகொள்ள ஆரம்பித்தான். அதனைத் தொடர்ந்து தனக்கு அருகில் இல்லாமல் துரத்தில் உள்ள உறவினர், அறிந்தவரோடு தொடர்பு கொள்ளவும், போர் வீரர்கள் சக வீரர்களோடு தொடர்பு கொள்ளவும் வழி என்ன என ஆராய ஆரம்பித்தான். அதன் பயனாக தொடர்பாடல் சாதனமாக புறா புராதன மனிதனின் கண்களில் தென்பட்டது. இம்முறை புராதன காலகட்டத்தில் மிகவும் பிரபல்யம் வாய்ந்ததாக மிக நீண்ட காலம் உத்தியோக பூர்வமான தகவல் தொடர்பு முறைகளுக்கு பயன்பட்டது.

இவ்வாறான தொடர்பாடல் முறையைத் தொடர்ந்து நவீன காலகட்டத்தின் வாயிற் பகுதியின் காலகட்டத்தில் தந்திமுறை வழக்குக்கு வந்தது. தந்தியானது முக்கியமான செய்திகளை மிக விரைவாக உரியவர்களிடம் தெரிவிக்கும் ஊடகமாக பயன்பட்டது.

இவ்வாறான தந்திமுறை 1837இல் அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த சாமுவேல் எப்.பி.மோர்ஸ் என்பவரால் ஆரம்பித்து அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து ஏனைய நாடுகளில் அறிமுகமான தந்திமுறை, இந்தியாவில் 1850 இல் ஆரம்பமானது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறு அறிமுகம் செய்யப்பட்ட தந்திமுறை மரணத்தை அறிவிக்கும் ஊடகமாக பெருமளவில் இந்தியா மற்றும் இலங்கையில் காணப்பட்டது.

“தந்தி வரும் முன்னே: இழவு வரும் பின்னே” என்ற மொழி வழக்குக்கு ஏற்ப தந்தி வந்தால் தந்தியை கையெழுத்துப்போட்டு வாங்க வருபவர் அழுதுகொண்டே கையெழுத்துப்போடும் வழக்கம் இந்தியாவின் வளர்ச்சியடையாத பகுதிகளில் காணப்பட்டமை மறுக்கொனாத உண்மையாகும்.

அதேபோன்று உறவினர்களின் திருமணம், அரசின் முக்கிய வேலைவாய்ப்புக்கள் கிடைத்தமை பற்றிய அறிவிப்புகள், அலுவலர்களின் விடுப்புக்கள் பற்றிய அறிவித்தல், அவசர குறுந்தகவல்கள் பரிமாறுதல் போன்ற விடயங்கள் பெருமளவில் தந்தியினூடாக இடம்பெற்றது.

1990 காலகட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்தியாவிற்கு தொலைபேசி இலேசாக பல்லைக்காட்டி இழிக்கத் தொடங்கியது. இவ்வாறான ஒரு கட்டத்திலும் தொலைபேசி (Hand Phone) கட்டணங்கள் அதிகரித்துக் காணப்பட்டதோடு, உள்வரும் அழைப்புக்களுக்கும் பெருமளவில் பணம் அறவிடப்பட்டபடியினால், அவசர தேவைகளுக்கு அப்போது தந்தி முறை வழக்கில் காணப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து 2000 மற்றும் அதனை அடுத்து வந்த காலகட்டத்தில் தொலைபேசியின் செல்வாக்கு அதிகரித்தது. அதாவது தனியார் தொலைபேசி (Hand Phone) கம்பனிகள் மற்றும் தனியார் தொலைபேசி வலையமைப்பு நிறுவனங்கள் போட்டி போட்டுக்கொண்டு கட்டணங்கள் மற்றும் விலைகளைக் குறைத்துச் சந்தைப்படுத்தலை மேற்கொண்ட படியினாலேயும் பல தனியார்

தொலைபேசி வலையமைப்பு நிறுவனங்களின் தோற்றத்தாலும், கைத்தொலைபேசிப் பாவனை அதிகரித்தது.

இந்தியாவில் தொலைபேசி நிறுவனங்களின் புரட்சியினால் தொலைபேசிப் பாவனை அதிகரித்தது. அத்தோடு இந்நிறுவனங்கள் இணையப் பாவனையையும் ஊக்குவித்து பல திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தியதாலும் தொடர்பாடல் துறையின் குறுஞ்செய்தி, மின்னஞ்சல், முகநூல் போன்ற பல வகைகளில் தகவல்கள் பரிமாறப்பட்டன. இதன் காரணமாக தொடர்பாடல் துறையின் முதல் மனைவியான தந்தியின் பாவனை வீழ்ச்சியடைந்து போனது. இதனால், கடந்த ஏழு வருடங்களில் 25 கோடிக்கும் அதிகமான நட்டம் ஏற்பட்டதைத் தொடர்ந்து இச்சேவையை காலத்தின் மாற்றத்தினை கருத்திற் கொண்டு இந்திய அரசு 163 வருட காலமாக வழக்கில் இருந்த தந்திச் சேவையை நிறுத்தியது. இதனால் தொடர்பாடல் துறையின் முதல் மனைவியின் உயிர் 13.07.2013 இரவு 11.50 மணியளவில் இப்பூவுலகை விட்டுப் பிரிந்தது.

தினக்குரல் ஞாயிறு வாரவெளியீடு 11 ஆகஸ்ட் 2013-

16

சாதனை படைக்கும் தமிழ் மாணவர்கள்

எந்தவொரு இனமும் நிலைகொண்டிருப்பதையும் (அல்லது) வளர்ச்சியையோ, அபிவிருத்தியையோ காண்பதையும் பல்வேறுபட்ட குறிகாட்டிகளின் மூலமே அறிந்துகொள்ள முடியும். அப்படிப்பட்ட குறிகாட்டிகளில் பிரதானமானது கல்வி. கல்வி வளர்ச்சி வீதத்தை கொண்டே ஒரு இனத்தினது வளர்ச்சி தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

தமிழரின் தார்மீக ஆயுதமான கல்வியின் வளர்ச்சியில் தமிழ் மாணவர்கள் மிக உயர்ந்த இடத்தில் உள்ளனர்.

உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் தமிழன் என்ற இனம் அடிக்கோடிட்டுக் காட்டக்கூடிய நிலையிலே வளர்ச்சி அடைந்து காணப்படுகிறது. அதனை நிரூபிக்கும் காரண ரீதியான சான்றுகள் உள்ளன. அவை ஏராளம் தாராளம். கடந்தகால கசப்பான யுத்த சூழ்நிலையிலும், அதற்கு முன்னரான இனச்சுத்திகரிப்பு வேளையிலும் தமிழன் என்ற இனம் இயந்திரத்தினுள் அனுப்பி எடுக்கப்பட்ட கரும்புச் சக் கையைப் போல் பல் வேறுபட்ட வேதனைகளுக்கும், சோதனைகளுக்கும் உள்ளான ஒரு இனம்.

யுத்த சூழ்நிலையிலும் அதனைத் தொடர்ந்த காலப்பகுதிகளிலும் குடும்ப வறுமையின் மத்தியிலும் ஒருவேளை உணவுக்கும் வழியில்லாது குப்பி விளக்கில் குனிந்து படித்த பிள்ளைகள் நிமிர்ந்துள்ளனர். வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் யுத்த அனுபவத்தின் நீட்சியாலும் சொந்தங்களின் இழப்பாலும், சோகம் என்பதே அன்றாட வாழ்க்கையின் அனுபவமாகக் கொண்ட பிள்ளைகள் தமக்கு வழங்கப்பட்ட கடமையை அல்லது வரலாற்றுப் பொறுப்பை மிகவும் நேர்த்தியாக நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள்.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரையிலே தமிழன் என்ற இனம் இருப்பது மாற்றுப் பக்கம் இருப்பவர்களுக்கு பாகற்காயைப்போன்று ஒரு கசப்பான அனுபவத்தை ஊட்டுவதாகும். இந்நிலையில் தமது உரிமைகளான ஆட்சி, அதிகாரம், செல்வம் போன்ற அனைத்தையும் இழந்த மாணவர்கள் கல்வி என்ற தனது ஒரே ஆயுதத்தின் மூலம் கோலோச்சிக் கொண்டு இருக்கின்றனர்.

“தமிழனையும் அவனது உரிமைகளையும், சலுகைகளையும், வீட்டையும் ஏன் அவனது சாப்பாட்டையும் கூட பறிக்கலாம். அவனுடன் கூடிப்பிறந்த கல்வியை மட்டும் பிரிக்க முடியாது” என்பதை நிரூபிப்பதில் மாணவர்கள் ஒவ்வொரு பரீட்சையிலும் பங்களிப்பு செய்து வருகின்றனர். தெற்காசிய மற்றும் ஆசிய நாடுகளைப் பொறுத்தவரையில் இலங்கை கல்வியறிவு வீதத்தில் (92 %) உயர்ந்த நிலையில் இருப்பதற்கு தமிழனின் பங்கு அதில் நூற்றுக்கு 70% இருக்கிறது என்பது நிதர்சனமான உண்மை.

வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரையிலே பெரும்பாலான வீடுகளிலே சைக்கிள், மோட்டார் சைக்கிள், உண்பதற்கு உணவு ஆகியவை இருக்கிறதோ இல்லையோ ஆனால் கட்டாயம் ஒரு பல்கலைக்கழக மாணவன் இருப்பான் என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை.

கடந்த ஆகஸ்ட் மாதம் நடைபெற்று முடிந்த க.பொ.த.உயர்தர பரீட்சை முடிவு தமிழ் மாணவர்களின் பெருமையை வழமைபோலவே மறுபடியும் பறைசாற்றிக் காட்டியிருக்கிறது. கடந்த நாட்களில் வெளியான உயர்தர பரீட்சை பெறுபெற்றின் அடிப்படையில் வட மாகாணத்திலேயே அதிகளவு மாணவர்கள் பல்கலைக்கழக

அனுமதிக்கு விண்ணப்பிக்கத் தகுதி பெற்றுள்ளார்கள் என்ற விடயம் வெளிவந்திருக்கிறது.

இந்த தரவின் அடிப்படையில் வட மாகாணத்தில் பரீட்சைக்கு தோற்றியோரில் 63.8 வீதமானோரும், கிழக்கு மாகாணத்தில் 60.1 வீதமானோரும் பல்கலைக்கழகத்துக்கு விண்ணப்பிக்கத் தகுதி பெற்றுள்ளதாக பரீட்சைகள் திணைக்களத் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

இதனைத் தவிர சப்ரகமுவ மாகாணத்தில் 56.5 வீதமானோரும், வட மத்திய மாகாணத்தில் 56 வீதமானோரும் பல்கலைக்கழக அனுமதிக்கு விண்ணப்பிக்கத் தகுதி பெற்றுள்ளனர்.

இந்தத் தரவுகளின் அடிப்படையில் அநுராதபுரம் மற்றும் பொலநறுவை மாவட்டங்களைக் கொண்ட வடமத்திய மாகாணமே குறைந்தளவான மாணவர்கள் பல்கலைக்கழக அனுமதிக்கு விண்ணப்பிக்கத் தகுதி பெற்றுள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதேவேளை அண்மையில் உலகிலேயே குறைந்த வயதில் தகவல் தொழிநுட்ப துறையிலேபட்டமொன்றை பெற்று தமிழ்ச்சிறுமியொருவர் எமது இனத்தை உயர்த்தியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பொருளாதார வளர்ச்சி குறைந்த மாகாணங்களின் கணிப்புக்களில் அதில் வளர்ச்சி குறைந்து காணப்படும் மாகாணமாக காணப்படும் வடமாகாணம் திகழ்ந்தாலும் கல்வியில் தொடர்ந்து முன்னிலை வகிப்பது தமிழர்களாகிய நாம் யாவரும் பெருமைப்பட வேண்டிய விடயமாகும்.

புறப்படும் நாத ஓசைபோல் அழியாத கல்வியை கையில் ஏந்திக்கொண்டு புது உலகை எதிர்கொள்ளவிருக்கிற நம்மினத்தின் நாளைய தலைவர்கள் தமது புத்துயிர் பெறும் கல்வியோடு தம்மையும், தம்வீட்டையும் தமதுநாட்டையும் வளர்ச்சி பெறவைத்திட தம் கல்வியினூடே முயன்றிட வேண்டும்.

தமிழனின் ஆயுதம் கல்வி

யாரும் கண்டிட முடியாத

கல்விப் பெருங்கடல் தமிழன்.

சுடர்ஒளி - ஞாயிறு வாரவெளியீடு - 05 ஜனவரி 2014

உறவுகள் இல்லா உலகம் வேஸ்ட்ய்யா.....

நல்லதொரு குடும்பம் பல்கலைக்கழகம் என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. பல்கலைக்கழகம் என்பது ஒரு மாணவனைப் பட்டதாரியாக்குவதோடு நின்றுவிடாது அதாவது, அவனை அவனது கல்வித்துறையில் மட்டும் நிபுணன் ஆக்காமல் சகல துறைகளிலும் சிறந்த நிபுணனாக்கி மாணவனை சமூகத்திற்கு சிறந்த பிரஜையாக வெளியேற்றுகிறது. அதைப்போலவே நல்லதொரு குடும்பத்தில் வளர்ந்து வருபவன் பல்கலைக்கழகத்தில் பயிலும் மாணவனுக்கு ஒப்பானவன்.

இச்சூட்கமமான கருத்தையே நமது முன்னோர் மேற்சொன்ன முதுமொழியாகச் சொல்லி வைத்தார்கள் என்பது திண்ணம்.

ஆதிகாலம் தொடக்கம் இன்றுவரை சமூகத்தின் அடித்தளமாக அமைந்து வருவது குடும்பமாகும். குடும்பம் என்பது ஒருவன் தனது அடிப்படைத் தேவைகளான உணவு, உடை, உறையுள் என்பவற்றை மட்டுமே பூர்த்திசெய்யும் கட்டமைப்பின்றி, அது குடும்ப அங்கத்தவர்களை நல்ல வழியில் கொண்டு நெறிப்படுத்துவதற்காகவே ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு சமூகவியல் நிறுவனமாகும். ஒரு குடும்ப அங்கத்தவன் வெற்றி பெறும்போது அவனைப் பாராட்டி கௌரவித்தும், பிழைவிடும்போது, துன்பத்தில் சிக்கும்போதும் ஒரு மன நல வைத்திய ஆலோசகராகவும் அமைந்து

ஆலோசனை வழங்கும் ஒரு நல்ல அற நிறுவனமாக இருப்பதே குடும்பத்தின் நோக்கமாகும். இவ்வாறானதொரு குறிக்கோள்களைக் கொண்டே முற்கால குடும்பங்களும் பிற்கால குடும்பங்களும் தற்காலத்தில் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய ஒருசில குடும்பங்களும் வாழ்ந்து வருகின்றமை மறுக்கொணாத உண்மையாகும்.

முற்காலத்தில் குடும்பத்தில் பல்வேறுபட்ட உறுப்பினர்கள் இருப்பார்கள். இக்குடும்பங்கள் தனிக்குடும்பங்கள், கூட்டுக்குடும்பங்கள் எனக் காணப்பட்டன.

இக்குடும்பங்கள் நிலவியது ஒரேயொரு தாரக மந்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அம்மந்திரமே எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அமைந்தது. அன்பு என்ற மந்திரமே அக் குடும்பங்களின் குறிக்கோளாகும். குடும்பங்களின் பெரியோர் பேரக்குழந்தைகளுக்கு நல்ல ஆலோசனைகளைக் கதை வடிவில் கூறுவதும், தக்க சமயத்தில் தக்க அறிவுரைகளை அவர்கள் கூறியதும், அதனை இளம் சமுதாயம் தெய்வவாக்காக ஏற்றதும் அக்குடும்பங்களின் சிறந்த வளர்ச்சிக்கு பாடங்களாக அமைந்தன.

இவ்வாறான அறிவுரைகளால் குடும்பங்கள் மகிழ்ச்சியும், கலகலப்பும் நிறைந்த பல்கலைக்கழகங்களாய் விளங்கின. இதனால் அக்குடும்பங்களில் உள்ளோரிடம் மன உளைச்சல், மனநோய், பொறாமை, வஞ்சகம், பழிவாங்கும் எண்ணம் போன்ற கொடிய பூதங்கள் இல்லாமல் இருந்தன.

இவ்வாறான அறிவுரைகள் இக்காலத்தில் இளம் சமுதாயத்திற்குக் கிடைப்பதில்லை. கிடைப்பதற்கு அத்தகைய ஆலோசனைகளை வழங்கும் முத்த சமுதாயம் குப்பைத் தொட்டிகளிலும் அநாதரவாய் பிள்ளைகளால் பாரமென்று கொண்டுவாய் விடப்படுவது யாராலும் மறுக்கொணாத உண்மையாகும்.

இவ்வாறு ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் இன்றைய மனிதர்கள் உறவுகளை விடுத்து, அதாவது அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் முக்கியத்துவத்தைக் குறைத்து பணத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவத்தைக் கொடுப்பது இவ்வாறான மகிழ்வில்லா மனித வாழ்விற்கு கால்கோலாக அமையும் விடயமாகும்.

பணம்..... பணம்..... என்று மனிதன் பிணமாக மாறும் வரை உழைத்துக்கொண்டே இருக்கிறான். உழைப்பு என்பதை மனிதன் எதற்காக என உணரவேண்டும். வாழ்வதற்காகவே உழைப்பு தேவைப்படுகிறது. சிலர் வாழ்க்கையை தொலைத்து உழைப்பதற்காகவே வாழ்வது இன்றைய சமூகத்தில் நாம் யாவரும் கண்கூடாகக் காணமுடியும்.

அன்னையின் வயிற்றில் இருந்து பிறந்து அரும்பாடு பட்டு வளர்ந்து பல தடைகளைத் தாண்டி பரீட்சை எழுதி பல சிக்கல்களின் மத்தியில் வளர்ந்து பணம் என்ற பிணத்திற்காகத் தன் சொந்தத் தாயை மறந்து தகப்பனை மறந்து, முடித்த அருமை மனைவியை மறந்து, தம் மக்களை மறந்து அந்நியனாகின்றான். உயிரைப் பணயம் வைத்து சட்டவிரோதமாக ஒருசிலர் இன்னும் வெளிநாடுகளுக்கு ஓடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது நிதர்சனம். அங்கே போய் சில காலத்திலேயே தன் சொந்தபந்தங்களை மறந்து பைத்தியம் பிடித்தவனாக உறவுகள் இல்லா உலகம் 'வேஸ்ட்' என்ற உண்மையை உணர்கிறான். உறவுகள் இல்லாத கவலையில் குடிவெறி என்பவற்றுக்கு ஆளாகி வாழ்க்கையைத் தொலைக்கிறான் என்பது யாவரும் மறுக்கொணாத உண்மையாகும்.

இதுமட்டுமல்ல, முன்னொரு காலத்தில் உறவுகள் வந்தால் குறைந்தது ஒரு வீட்டில் ஒரு மாதம் வரை உபசரித்து பின்னர் அப்படியிருந்தும் அவர்களை ஊருக்குப் புறப்பட விடாமல் மேலும் சில நாட்கள் தங்கிச்செல்லச் செய்வது முன்னோர் வழக்கமாக இருந்தது. இன்று உறவினர் வீட்டிற்கு வரலாமா என்று தொலைபேசியில் கேட்டாலே வீட்டைப் பூட்டிவிட்டு வெளியேறுவோர் சமூகத்தில் இல்லாமல் இல்லை என்பது வெளிப்படை.

இவ்வாறு உறவுகளை வெறுத்து ஒதுக்கி வாழும் மனிதன் தான் தேடிய பணத்தினாலே சந்தோஷமாக இருக்கின்றானா என்று ஆராய்ந்தால் அதுவும் இல்லை. எவ்வளவு உழைத்தாலும் பணம் போதவில்லை. பணம் செலவழித்தும் பிள்ளை படிப்பதில்லை. இவ்வாறான பெறுபேற்றையே உணர்கிறான் என்பது வெளிப்படை.

உழைப்பதை மட்டுமே முன்னிலைப்படுத்துவதால் சிறந்த பிள்ளைகளை உருவாக்க மனிதன் மறந்து விடுகின்றான். ஏதோ காலையில் எழுந்ததும் அலுவலகத்திற்குப் புறப்பட்டு பிள்ளையை வாகனத்தில்

ஏற்றிக்கொண்டுபோய் பாடசாலையில் விட்டுவிட்டால் கடமை முடிந்தது என்பதை நினைத்து பெருமிதப்படுகின்றான். இதனால் பிள்ளைகள் நன்றாக நெறிகெட்டுப் போகின்றனர். பெற்றோர்களே பிள்ளைகட்கு தொ(ல்)லைபேசியை வாங்கிக்கொடுத்து விட்டு பிள்ளை காதலிக்கிறது, கல்யாணம் கட்டுகிறேன் என்று கங்கணம் கட்டுகிறது என்று பெற்றோர் வருந்திப் பயனில்லை. இவற்றுக்கெல்லாம் அடிப்படைக் காரணம் மூலகாரணம் உறவுகளின் அன்பும், ஆலோசனையும் இன்றியதேயாம்.

இவ்வாறு பிள்ளைகள் ஒருகட்டத்தில் நெறிகெட்டுப்போய் பெற்றோரை அழிக்கும் சம்பவங்களும் ஏற்படுவதுண்டு. இதனை அண்மைக் காலத்தில் யாவரும் அறிந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அண்மையில் செங்கலடியில் உள்ள பிரபல தொழிலதிபர் தனது வீட்டில் இருந்து மனைவியோடு காலையில் தனது தொழில் தளத்திற்குச் சென்றால் வீடு திரும்புவது இரவிலேயாகும். இதனால் அவரது பிள்ளையின் அன்றாட வாழ்க்கையைப் பற்றி ஆராய நேரம் எடுக்காமல் பணம்.... பணம்..... என்று ஓடியதால் அவர் பிணம் ஆகும் நிலை ஏற்பட்டது நிதர்சனம்.

இன்றைய சமூகத்தில் உள்ளோர் விருந்தோம்பல் பண்பு, உதவி செய்யும் பண்பு, விருந்தினரை உபசரிக்கும் பண்பு என்பவற்றோடு நடை, உடை என்பவற்றிலிருந்து நல்லனவற்றைத் தாம் கடைப்பிடித்துக்காட்டாது இதற்கு எதிர்மாறான செயல்களைச் செய்வதனால் பிள்ளைகளும் அதைப்பார்த்து வளர்ந்து நெறிகெட்டுப் போனதில் வியப்பில்லை.

பணம் என்ற பிணத்திற்காக மனிதம் எனும் குணத்தைத் தொலைக்காமல் புனிதர்களாக வாழ முற்பட வேண்டும். மனிதனை மதித்து உறவுகளை உபசரிக்க முற்பட வேண்டும். உறவுகளை நேசிக்கும்போது அது எவ்வளவோ சுகத்தையும், சிறப்பையும் கொடுக்கும். பலகோடி பணம் கொடுக்கும் சுகத்தை விட.

சுடர்ஒளி - ஞாயிறு வாரவெளியீடு - 23 ஜூன் 2013 -

01. அம்மா கவிதைகள் கவிதை - 'திருமலை சுந்தா'
02. ஐம்பாலைம்பது கவிதை - 'தாமரைத்தீவான்'
03. வள்ளுவர் அந்தாதி - கவிதை-தாமரைத்தீவான்'
04. சிறு விருந்து - கவிதை 'தாமரைத்தீவான்'
05. நாளையைத் தேடும் மனிதர்கள் : சிறுகதைத் தொகுதி-
'திருமலைசுந்தா'
06. சடங்கு: கட்டுரை 'திருமலை சுந்தா'
07. நான்.....அவள் : (குறுங்கதைகள்) திருமலைசுந்தா
08. மெய்வல்லுணர்: விளையாட்டு பயிற்சி 'கோட்பாடு
விளையாட்டுத்துறை கட்டுரைகள் : ச. விஜயநீதன்
09. 'சிவரூபபேதங்கள்'- ஆன்மீக கட்டுரைகள் சிவரீ
விக்கினேஸ்வரக் குருக்கள்
10. மானுடம்: 2009 சிற்றிதழ்களின் தொகுப்பு-
'திருமலை சுந்தா'
11. சிவனொளி -2009 சிற்றிதழ்களின் தொகுப்பு-திருமலை சுந்தா
12. சிட்டு - கவிதைத் தொகுதி - கவிஞர் தாமரைத் தீவான்
13. வில்லுப்பாட்டு: கவிதைத் தொகுதி கவிஞர் தாமரைத் தீவான்
14. பாதை மாறிய பயணங்கள் : சிறுகதைத் தொகுப்பு
திருமலை இ.மதன்
15. பிரபஞ்சம்: கவிதைத் தொகுதி
கணேசபிள்ளை சுமன்
16. பள்ளிச்சட்டையும் புத்தகபையும் சிறுகதைத் தொகுப்பு
நிலா தமிழின் தாசன்
17. போராடப்பிறந்தவர்கள்: நாவல் திருமலை சுந்தா

18. தொலைந்த நாட்கள் : கவிதைத் தொகுப்பு திருமலை சுந்தா

19 ஊன்றிய விழுது : கவிதைத் தொகுப்பு

கணேசபிள்ளை சுமன்

20. பெண் அகத் தீ - நாவல் - திருமலை சுந்தா (அச்சில்)

21. வைகாசி - 29 கவிதைகள் - நிலாவெளியூர். கெஜ.தர்மா

22. ஒரு நிருபரின் களப்பதிவுகள் - செய்தி கட்டுரைகள் -

சின்னையா குருநாதன்

23.ஊழிக்காலப்பறவை - அன்புவழியூர் ச. திருச்செந்தூரன்

ஊழிக்காலப்பறவை - வாழ்வியல் கட்டுரைகள்

இன்றையகாலத்தில் இளைஞர்கள் என்றால் பல விமர்சனத்திற்கு உரியவர்களாக பார்க்கப்படுகின்ற நிலைமை உண்டு. பெற்றார், பாதுகாவலர்கள் அவர்கள் பற்றி நிறையவே அவதானம் செலுத்தும் சூழல் நிலவுகின்றது ஆயினும் அவ்வாறு இல்லாது தானும் நேர் வழியில் நின்று ஓர் வழியில் சாதிக்க வேண்டும் என்று நினைப்பவர்களில் ஒருவராக இந்நூலாசிரியரும் உள்ளார் என்பது சமூகம் பெருமைப்பட வேண்டிய விடயமாகும்.

தமிழ்நாட்டின் எட்டயபுரத்தில் பிறந்த "ஏவணபவ ஆனந்தம் திருச்செந்தூரன்" பெயரைப் போல அன்புடன் அறவழியிலும் சிந்திப்பவர் என்பதற்கு அவரது இந்நூலில் காணப்படும் கட்டுரைகளும் அதன் நோக்கங்களும் சான்றாகவுள்ளன. இவர் அன்புவழிபுரத்தில் வாழ்ந்தாலும் ஆரம்பக்கல்வியையும் இடைநிலைக் கல்வியையும் தமிழ் நாட்டின் கடையநல்லூரில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ உலகா உயர்நிலைப் பள்ளியில் கற்றுள்ளார்.

சாதாரணதரத்தை திருகோணமலை சாம்பல்தீவு தமிழ் மகா வித்தியாலத்திலும் உயர் தரத்தினை திருகோணமலை இ.கி.ச.ஸ்ரீ கோணேஸ்வரா இந்துக்கல்லூரியிலும் கற்றுள்ளார் என்பது சிறப்பாகும். அத்துடன் நின்று விடாது யாழ் பல்கலைக்கழக கலைப்பீட மாணவனாக இருப்பதும் நோக்கத்தக்கது.

இவரது இளவயது வாழ்க்கை, தமிழர் வாழ்வின் அடையாளமாக இருந்திருக்கிறது. அதனால் இந்தியாவில் அகதி முகாமில் முதலாவது கவிதையை போட்டிக்காக வடித்துள்ளார். அதற்காக அவர் முதல் பரிசையும் பெற்றுள்ளார்.

அதனூடாகவே இவரது இலக்கியப் பயணம் முனைவிட்டுள்ளது. அன்று தொட்டு கவிதை யிலும் நாட்டம் கொண்டு கவிஞராக பல பத்திரிகையிலும், எழுது "நீங்களும் எழுதலாம்" சஞ்சிகையிலும் உலாவந்துள்ளார். அதனை தொடர்ந்த வண்ணமும் உள்ளார்.

அதுமட்டுமன்றி சிறுகதைகளையும் எழுதிபுள்ளார். சிறுகதை, சுடரொளியில் அலங்கரித்து முதல் பிரசவமாகியுள்ளது. அதனைத் தொடர்ந்து தற்சமயம் கட்டுரை எழுதுவதிலும் தனது இலக்கிய சிறகை விரித்து பறந்து கொண்டிருக்கின்றார். அதனடிப்படையில் இலக்கியத்தின் பல்வேறு பரிணாமங்களையும் தொட்ட ஒரு இளம் இலக்கியவாதியாக தன்னை இனம் காட்டி நிற்கின்றார்.

அதன் அடையாளமாக அவரது ஆக்கங்களாக பத்திரிகைகளில் வந்த கட்டுரைகள் இன்று நூலாகுவாக பிரசுரிக்கின்றது என்பது முக்கியமான விடயமாகவுள்ளது. இவை எல்லாம் இவரது இலக்கிய தாகத்தின் சுட்டிகளாக இருக்கின்றது. இத்துடன் நின்று விடாது இவரது இலக்கியப் பயணம் தொடர் நான் எனது வாழ்த்துக்களையும் ஆசிகளையும் இத்தால் பதிவு செய்வதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

"இவராலும் எழுது மண்ணிற்கும் தமிழிற்கும் பெருமை உண்டாகட்டும்"
நன்றி

பொ. சற்சிவானந்தம்
சிரேஷ்ட ஊடகவியலாளர்
இலங்கைநகர், திருக்கோணமலை

ISBN : 978-955-7520-01-8

9 789557 1520018